D: *Davidis Hamilton*

EQUITIS AURATI,

Regalis Collegii Medicorum Londinensium Regiæque Societatis Socii,

NEC NON

Magnæ Britanniæ

REGINÆ

Medici Ordinarii,

TRACTATUS Duplex.

Prior de

Praxeos Regulis.

Alter de

Febri Miliari.

Accessit

Febris Miliaris Historiarum Fasciculus.

LONDINI:
Impensis *J. Churchill*, ad Insigne *Nigri Cygni* in Vico vulgò *Paternoster-Row*, MDCCX.

MVSEVM
BRITAN
NICVM

O

CELCISSIMÆ
SERENISSIMÆQ; PRINCIPI,

ANNÆ,

Magnæ Britanniæ, &c.

REGINÆ.

QUUM ad domi tuendam Pacem, forisque restituendam; sustineas tantam Imperii molem: minimè audim, Te me-

is Rebus interpellare, nihil Tuam Bonitatem, Principum longè optima, Clementiamque pares esse, jamdudum noverim. Et dum maxima curas, Te non dedignari interim, Mediocribus clementem præbere aurem. Præcipuè iis, quibus aliquo, licet inferiori modo, ut in hoc humillimè oblato Volumine, de Bonis Grotis sanandis, vel quævis alio, de Bono Publico conferitur. Cujus Te, sub Deo, Magna

Gratissimâq; fruimur Conservatrice. Quòdq; ut adhuc accumules nobis eras quasi coelitus datum, Paratissimum Munus atque Magnificum. Nihil enim in Tuum Cor Regium fuisse unquam altius repostum, quàm ut Tibi subditi universi in unam Gentem, unamq; beneficam mentem coalescerent: Egregium erga Deum Pietatem, subitos Clementiam, miseros Charitatem, Tibi alacriter ser-

servientes, Humanitatem, atque Regias Animi dotes, quibus Tuam Coronam exornant, quibusque in Tuorum Subditorum corda Conciliasti Imperium, Testamentum habemus Illustrissimum. Utinam, & in Exemplum verè Gloriosum ponerentur. Et dum in Rebus Bellicis, quas tot tantisq; Triumphis gessisti foris, non possumus non Agnoscere mirabilem Dei digitum: Confidas nos omnes, Tu-

is, ut nostram solicitu-
tem, Piissimis Prudentissimisq; Consiliis consulas. Adeoq; Patriq; universæ inclamandam, ardente Oratione precamur, diutissimè regnes, & nobis, & ubique vere Christianis, Charissima Mater, atq; Protectrix. Tamq; inexpugnabili Tibi detur sanitate frui; ut è Tuis Servis, is quorum minimè, aut vix indigeas, adnumerentur Medici. Id quod etiam, ex Firmissima quâ gaudes Habi-

tudine, necnon Animi Tranquillitate, & vivendi Regimine; adeò Immensum Beneficium, à Deo nobis fore contextum, lete augura-

Tibi jam,

PRINCEPS SERENISSIME,

Humill. & Obseq.

Subditus & Servus

D. Hamilton.

AD LECTOREM PRÆFATIO.

PRæter alia quæ Medicinæ Honorem & Æstimationem obumbrant; haud postremum id locum obtinet, quod plerique Recentiores Medici, in excogitandis Theoriis, præcipue occupari videntur. Quidam alii Principia Aristotelica, alii Atomica, alii Chymica, in

suæ

sua Structura Hypothetica fundamentum adoptant. Neque jam desunt qui tandem etiam ad Mathematica confugiunt. Qui omnes, etiamsi forsan in aliquibus veritatem, veluti sparsim nitingant: eorum tamen scribendi mos & disseminatio, erat in Imperitis, dilatorem Nobilissimi Artis Ideam. Perinde ac si Incertitudine ubique fluctuet, nullaque tradat Immutabilis Præcepta. Qui, si è contra, Theoriis omnibus dimissis, nisi multiplici experientia munitis, varia Morborum jam in Vi-

ventibus,

rentibus, ipsum in Cadaveribus Historiam, Simplicia atque Pharmacorum Vires accurate describendi, præcipuum suum Negotium collocarent, adeo excommunicarent hanc Artem, ut ejus Excellentiam, agnoverint eorum Officium.

Forsan itaque hand pigebit Lectores, præsertim Medicinæ Alumnos, Medicasque Functiones, in sequente Tractatu, aliquot Regulas huc pertinentes, secundum quas nostram Praxin instituì, eamque non infelicem, incepisse. Non ex iis

rite

rius perfectis constabit, Medici præstantiam stabilem manu Famam non a figmentorum pompa non a decompositis Pharmacorum formulis magnaque copia ingestis, sed a rimandi methodo exquisita Morborum & Pharmacorum scientia sufflulta imprimis pendere.

De posteriori Tractatu hic id tantum moneo; mihi postquam eundem in Typographi manum tradideram, innotuisse, Doctiss. Etmullerum, in suo Volumine, singulare Caput, de Febre Miliari in Puerperis edidisse.

disse. Ubi, ut quæque dicta sunt brevissime, ita & de Febre, nostrati Miliari, ut videtur, haud parum differt.

Et hoc addo; ubicunque loquor de Succo Nervoso, *etiamsi Magnorum Virorum, qui istis usi sunt vocabulis, Exemplum habeam & Patrocinium; me tamen, nihil præter Spirituum Animalium crassiorem partem intelligere.*

TRAC-

TRACTATUS PRIORIS LIBRI.

Quid Capitum.

CAP. I.

CAP. II.

CAP. III.

Tractatus prioris Elenchus Capitum.

CAP. I.

De Virtutis ad Praxin pertinentis Regulis.

CAP. II.

De Artis Regulis, & imprimis, de Integrâ Examinatione.

CAP. III.

De Præscribendi Regulâ.

Errata Typographica præcipua.

PAG. 10. l. 18. Lege 36. p. 17. l. 23. l. *videbatur.* p. 35. l. 7. l. *sæviſſima.* p. 41. l. 16. l. *alia.* p. 79. l. 13. l. *querentur.* p. 92. l. 18. l. *cujuſcunque eſt.* p. 101. l. 17. l. *querela.* p. 106. l. 4. l. *miliari.* p. 109. l. 14. l. *deficiant.* p. 113. l. 2. l. *propè mortalia.* p. 116. l. 20. l. *Dyſuria.* p. 150. l. 4. l. *indicavi.* p. 160. l. 20. l. *querimonias.* p. 166. l. 18. l. *ad libitum.* p. 203. l. 3. l. *rediret.* p. 213. l. 5. l. *præſcripti.* p. 222. l. penult. l. *Beſtiæ.*

TRACTATUS DE *Praxeos Regulis.*

CAP. I.

De Virtutis ad Praxin pertinentis Regulis.

QUICUNQUE animum ad Medicinam faciendam appellit, se coram Deo, summo scilicet aut vindice aut patrono, sistere oportet. Ideóq; suam Praxin, tàm juxta Virtutis, quàm Artis Regulas, componere.

QUOD ad Virtutis Regulas attinet, Medici honesti & prudentis est, se visitationibus assiduis, præbere dili-

gentem ; nè videatur ludere, & cum fuâ arte, & cum corio humano. Deinde, non ad captandam cujuſcunq; benevolentiam, ſed ſecundum deductas à Morbis Indicationes præſcribere. Demum, & in conciliis Medicis, ſuavitate morum ſe Generoſum probare. Quæcunq; autem incontrarium trahunt, pravi ingenii documenta ſunt.

Ex hoc genere, mos ille eſt, præſcribendi Medicamentorum congeriem, ad conciliandum Pharmacopolæ aliorúmve favorem & opinionem. Unde, ut majori ſumptu, & forſan periculo, Patiens è lecto reſurgit : ita & Medicus, naturæ Remediorum doctâ ignorantiâ è Theatro exit. Et loco honoris ſolidi & ſani, ſæpe nihil adipiſcitur, præter famæ impetiginem.

Alii ſunt, qui Empiricorum more, curationes, quocunq; modo, & quanta poſſunt feſtinatione, obtinere fatagunt. Certè, vel ex artis inopiâ, vel plaudendum vaniloquii cupidine. Nullâ interim aut ad Morbi præſentis epilogum, aut ad alterum Morbum,

bain, sæpe inopinatè, nonnunquam & flebiliter supervenientem, habitâ ratione.

Dum hæc scriberem, vocatus ad consultationem, pro quadam in Vico *Fordstreet* vulgò dicto, Urinæ Suppressione laborante; vidi circumstantes, calculum Morbi causam existimâsse. Postquam autem à me paulò scrupulosiùs interrogata fuerit, sumpto Medicamento valde astringenti; & Diarrhœam Vomitionemque subitò supprimenti, prædictum Morbum supervenisse comperi. Quem itaque sumptis Cassiæ recenter extractæ Drachmis decem, & injecto enemate, superavi. Astringentibus etiam Medicamentis intempestivè adhibitis, Diarrhœa non infrequenter degenerat in Dysenteriam. Et quanta mala affert Cortex Peruvianus præpropere sumptus, minimè latet Medicos sagaciores. Ex quibus, aliisq; hujusmodi exemplis perspicuum est, quàm utiliter adagium illud, *Festina lentè*, transfertetur etiam in Medicinam.

Sunt etiam, qui ſua præſcripta nimis citò variant. Nullâ aliâ movente causâ, præter metum afficiendi tædio Ægrotum, & ne ipſi parvi pendantur, ex ejuſdem Medicamenti uſu diuturno. Unde fit, ut dum videri volunt complacentiores, Remediorum operationem obſervandam, ſibi ipſis præcludunt. Et ſi primò loco fortaſsè ſuaſerunt aptiora; recedendo ab illis, revera ſunt inimici; non contra Morbum, ſed Ægrotum militantes.

Neque deſunt, qui pro communiter receptâ methodo, aliam, etiamſi potiorem, & probatam, proponere nolunt: nè fortè cogerentur ſe ſubmittere ferulæ alterius Medici. Præcipuè, ſi per inſuetam viam deductus Æger, ſupremum diem obire contingat. In quo caſu, omnium undique jacula fortiter ſuſtinenda ſunt. Nam ut aliquando optimam methodum Morbus eludit: Ita & nonnunquam, vi naturæ, Æger, non obſtante peſſimâ, ſalvus evadit. Oportet itaq; in nullius methodum jurare Medicum; ſed in libertatem ſe redimendo, in

quam-

quamcunque rationi & experientiæ innixam, esse promptiorem; proindéq; ad suam artem locupletiorem reddendam.

SANE multùm Ægrorum interest, nec minùs Medicorum, se mutuò, & cum prudentiâ, faciles præbere. Neque enim omnia, possumus omnes. Et quòd alter obliviscitur, alter, suâ vice, sæpè in memoriam revocat. Quoquomodo, consulitur de humano sanguine, nè fœdo colore manus inficiat. Nec quidem non testari possum, haud paucos ex Medicorum dissidiis periisse. Cujus rei inter alia exempla, jam præ oculis habeo valdè lugubre, prænobilem Fœminam; quæ vel ex spreto ab aliis Medicis meo consilio, vel vafrè suppresso, nuper luctuosè è vita exiit. Ut ex hujus casûs historiâ, quam in alio tractatu, brevì, annuente Deo, editurus sum, luculenter patebit.

CAP. II.

De Artis Regulis, & imprimis de Integrâ Examinatione.

NOTÆ characteristicæ, quibus Medicus propriè sic dictus, à medicatulorum turbâ verè distinguitur, sunt istæ; nimirum, Morbum originalem expiscari; & deinde, Morbo opposita præscribere.

MORBI originalis obtinetur perfecta Diagnosis, Examinatione Integrâ; hoc est, incipiendo ab antecedentibus, ex recitatis deinde symptomatis, usq; à primâ sanitatis declinatione, ad momentum illud, quo advocatur Medicus.

APTA præscriptio, consistit in delectu Medicamentorum, secundum Indicationes, ex perfecta Diagnosi enatas; ut in sequente capite videbitur. Patet interim, Medicum in Praxin ritè præparatum, omnium Medicinæ partium scientiâ debere exornari, in Academiis in hunc finem institutis.

PROIN-

Paulòque non ſolùm Empirici, qui ſine methodo præſcribunt, à Praxi Medicinali abigendi ſunt; verùm etiam, quicunque ſolummodo ex præſcriptis Medicorum inſpectis, jus practicandi ſibi arrogant. Etiamſi de Morborum principiis, & phænomenis, rectè judicare, indéq; medendi methodum inſtituere, omnino neſciverint.

Quod ad integram examinationem attinet, hanc longè difficiliorem reddit, Ægrorum in recitandis ſymptomatis imprudentia, & infidelis memoria. Quarum ratione, imperfecta plerumque & confuſa fit omnium enarratio. Id quod etiam efficit, vel Medicorum indocta examinatio, vel negligentia.

Quantum autem Medicorum intereſt, ad antecedentia & primam uſq; vacillantem valetudinem, jam dicta retroſpectio; ſatis oſtendunt, & eorum hallucinationes, qui hujus regulæ ſunt immemores; & optati ſucceſſus aliorum, qui eandem ritè ſedulóque obſervant. Inde enim edocti, ut ſymptomata Morbóſq; ſe-

cundarios, à primariis, eorúmq; motus, accuratè distinguunt; qui aliàs sæpè vel latent vel confunduntur: ita & methodum sibi ipsis proponunt istiusmodi, quæ néq; titubat, néq; ad Medicamentorum farraginem, mentis incertæ indicem, recurrit; sed stabilem, simplicémq; ideóque longè fæliciorem.

Quo meliùs prædicta Regula, ejusq; usus, illustrari poterint, Historiam unam atq; alteram subjungere licet.

Anno 1690, diéq; Januarii 8vo, evocatus ad Fœminam Generosam, Dom. *Nicols* in Vico vulgò vocato *Basingball-street*; intelloxi tres Medicos, tunc temporis celeberrimos, mihi præcessisse, & præscripsisse quamplurima, sed incassum omnia. Ex eo nempe, quòd non à Morbo primario, scil. Mensium diminutione, sed à solis symptomatis indicationes sumerent.

Ista symptomata erant Ventriculi Distentio perpetua, post prandium præcipuè; frequens Vomitio, Appetitus diminutus, & prava Concoctio;

Alvus

Alvus etiam astricta fuit, Tussisque vehemens, difficili Respirationi conjuncta; Capitis intensus Dolor per intervalla; Pedum & Talorum Tumor, Sudor nocturnus, Calórq; universalis spatiis renovatus inæqualibus. His accedebant, Membrorum Atrophia, Urinæ Effluxus copiosi & subitanei; Tumor Abdominis, iis præcedens, & cum finitis subsidens, tandémq; Mensium per gradus minutorum, totalis suppressio.

Medici qui me præcesserunt, Phthisin pro Morbo primario temerè habebant. Ego verò, cùm secundum prædictam Regulam Ægrotam percontatus sim, quando, & quâ de causâ perfectâ ejus sanitas declinare cœpit; illa respondebat, se, dum Carnem Leporinam, fluentibus Catameniis comederet, sensisse nauseam; & deinde Alvum relaxari sedibus, quas statim excipiebant Mensium diminutio, omniáque deinceps supradicta symptomata; donec Mensibus tandem omninò suppressis in Tabem incidit.

Et illâ narratione, ab exordio ægritudinis usq; deductâ, diminutionem Menſium, Morbum eſſe primarium, pro certo compert. Et proinde rejectis, cum lacte Aſinino, Peſſuralibus, aliiſq; Antiphthiſicis, aliorum Medicorum conſilio hactenus adhibitis, ad Menſes primo eventia, tanquam in his ſolis recuperandæ ſanitatis ſpes eſſet, confugiendum decrevi. Idq; ſequentia Medicamenta præſcripſi.

℞ *Rad. Helenii* ℥ij, *Galangæ minoris, Calami aromatici, ana* ℥ß. *ſal. Menthæ, Meliſſæ, Abſinth. Rom. ana* m. ij, *ſem. Fenicul. dulc. Carui, Dauci, ana* ʒiij, *Bacc. Juniper.* ʒß, *Cortic. exterior. Aurant.* ʒß. *Coquantur in Aquæ Fontl.* ℔ ij. *ſ. in vaſe optimè clauſo ad* ℔ij. *Addantur ſub colliquii finem Vini albi* ℔j. *Et colaturæ adde Aq. Gentian. comp.* ℥ij. *Fiat Apozema. Capiat* ʒiv. *manè & horâ quintâ pomeridianâ diebus continuis. Addantur ſingulis hauſtibus Apozematis, Elixiris proprietat. tartariz. gutt.* xx. *Et temperato hauſtibus prædictis interpoſito, ſumat etiam*

ptum quotidie, Elixiris ejusdem gut. xx. ex haustulo potûs ordinarii.

Et Apozema illud nunc præscripturus essem, Cortices Aurantiorum omitterem; quia experientiâ didici hos Menses diminuere.

Ex primo & solo Elixiris usu cum potu ordinario, scilicet Januarii die nono, prandium retinuit.

Ex usu autem Elixiris & Apozematis conjuncto, ad diem decimum quintum, à Vomitione omnino liberabatur; viguit Appetitus, & Venericulus à pastu, multò minus extumuit.

Deinde, circa diem decimum nonum, relaxari Alvus incepit, & Calor Febrilis, Capitisq; Dolor minuebantur, à sedibus fortasse.

Vicesimo primo, Ægrota (ut ejus verbis utar) Dorsi dolorem sentiebat quasi convulsivum. Unde conjecturam feci, appropinquâsse tempus Catameniorum, Quamobrem & Elixiris usum, tàm per se, quàm in Apozemate, in præsentiarum prohibui. Nam cavere volui, ne movendo

vendo materiam per Intestina, obstarem Catameniis.

Ut itaq; indicationi à dolore Dorsi enatæ obtemperarem; loco Elixiris, sequentia Apozemati addenda curavi.

℞ *Rad. Aristoloch. rotund.* ʒi. *Fol. Artemisiæ m. j. Sem. Levistici.* ʒiij. *Coquantur cum reliquis ingredientibus pro Apozemate. Ex ente Apozematis singulas Hausius, sumatur Bolus sequens.*

℞ *Bacc. Venet.* ʒj. *Conf. Absinth. Rom. q. s. m. f. Bolus.*

Consului Ægrotæ, ut persistat in usu quotidiano Apozematis, sub tempus Catameniorum cum ingredientibus ultimò adjectis, & etiam Bolum præscriptum sumat.

Hoc facto, ut Mensibus per gradus diminutis, symptomata memorata paulatim supervenerunt; ita ex elongato horum Remediorum usu, Menses singulis vicibus, hoc est, Noviluniis, augebantur. Donec tandem, decimo Aprilis die, tàm bene quàm unquam menstruavit; omnia symptomata paulatim evanuere, & Ægrota ad perfectam sanitatem restituta

stituta

ſoluta eſt. Quâ, præter ſpem ſuam & aliorum omnium recuperatâ, ita mirè delectabatur; ut cùm Salopiæ, poſt nuptias, ſe curæ inſignis Medici, D. Doctoris *Hollins* ſubmiſiſſet; in omnibus tamen caſibus difficilioribus a me petiit conſilium ad mortem uſque.

POSTQUAM in Nob. Dom. *Aſhurſt*, reliquorum Medicorum alter, ſedem Morbi primarii Ventriculum autumavit, alter Inteſtina, alter Cerebrum; ego ex hâc ſolâ examinationis Regulâ, ad Renes pertinere intellexi; idq; in diſſecto cadavere monſtravi.

PERSÆPE accerſor Utero gerentibus Fœminis, quæ Vomitione, Siti, & Linguâ ſiccâ; Urinâ colore ſaturimo, & menſurâ deficiente; Dolore Capitis, Caloréq; univerſali, modò ſpatiis inæqualibus, modò certis periodis recurrente, laborant. Quæq; exinde Febre, tanquam Morbo primario, correptæ exiſtimantur à Medicis pleriſque: qui Corticem Peruvianum, aliáq; Medicamenta, ſuo loco convenientia, ſed hîc ſucceſſu infelici, adhibent. Quandoquidem Febrem, aliósq; ſupra dictos affectus, eſſe Vomitionis,

nitionis, vel ejus causâ symptomata, minimè advertunt.

Ego verò, postquam omnia, secundum prædictam Regulam, usq; ab Ægritudinis exordio, quæsivi; Vomitionem, primarium esse Morbum, compertus sum. Ex quâ, desumptâ indicatione, Pilularum Tartar. Quercet. Jb. vel iij præscripsi. Quarum usu, ad tertium vel quartum noctium repetito, cum Vomitione, Febris aliaq; symptomata sedari solent.

Hoc experti sum, exempli gratiâ, in Dominâ *Newman*, in Vico *Ale-bench-lane* vulgò dicto; & cui D. *Wesley* erat Pharmacopœus. Illa laborabat Vomitione & supradictis symptomatis; Cortice Peruviano, cum pluribus aliis Medicamentis Febrem respicientibus, utebatur sine fructu. Ex sumptis autem Pilulis prædictis diei aliquot, suppressâ Vomitione perfectè convaluit.

Quod si casûs narratio sit ita imperfecta, ut Medicus non ritè judicare potest, an Vomitio Morbus sit primarius, nécne; hoc modo, quod quærit, inveniet. Si Vomitio sit symptoma,

ptonia, non cedit Cathartici; sed vel levioribus valdè debilitatur Æger. Pulvere autem è Chelis Cancrorum compositio, vel per se, vel cum Salis Absinth. gr. x. bis terve in die sumpto, cum haustu liquoris diluentis, præcipuè aquæ Bathoniensis, Vomitio & cætera recitata symptomata profligantur. Deindè verò cavendo, ne redeat Vomitio, Cathartica Medicamentum tutò commodèque exhibetur.

Hujusmodi casus accidit Dominæ *Adams*, in Aræâ *Lawrence Pountney-Hill* vulgò dictâ, & cui inserviebat D. *Davis* Pharmacopœus. Laborabat hæc Vomitione, aliisque symptomatis antea memoratis. De quibus, etiamsi illam accuratè percontatus sim; Morbum tamen primarium à symptomatis, non nisi Medicamentorum usu didici distinguere. Etenim ex sumptâ Pilulæ Tartar. Quercetani semidrachmâ, licèt Alvus unâ tantum vice soluta fuit, & mitigabatur Vomitio; adeò tamen fractæ fuerunt ejus vires, ut ferè in Syncopen inciderit. Sed postea omissis

Pil-

Pilulis, ex pulvere è Chelis Cancrorum compoſito, modò per ſe, modò cum ſale Abſinthii ſumpto, nec non emolliente Enemate eorum uſui interjecto, Vomitio, Calor febrilis, Viriumque Imbecillitas evanuêre.

QUINETIAM in aliis Morbis acutis, prædictæ Regulæ haud immemorem eſſe, ex re foret; ut ex infra deſcriptis caſibus clariùs videbitur.

QUIDAM Juvenis *Hazle*, in Vico *Ludgate-Hill* vulgò dicto, octodecim annos natus, cum pulſu magno & frequenti, Urinâ rubicundâ, & Siti; Dolores artiçulis ubiq; obſidentes, & Arthritidem vagam præ ſe ferentes, patiebatur. Ego verò, poſtquam retroſpiciendo, momentum ipſum attigerim, quo malè ſe habere incepit; novi eum primo loco rigore correptum fuiſſe. Quem deinde, ſuo ordine, Calor, Sudor, & prædicti dolores exceperunt. Unde & Febrem, Morbum primarium, Artuúmque Dolores, non niſi Febris effectum eſſe intellexi. Ideóque ſequentem Bolum cum Julapio perlato quartâ quâque horâ ſumendum præſcripſi.

℞ *Con-*

℞ *Conserv. Paralyſ. Pulv. e Chel. Cancror. compoſ.* ana ʒi. *Caſtorei gr.* vi. *Syr. Paralyſ. q. ſ. mſ. f. Bolus.* Et in omni languore, Salis Volat. Oleoſ. gutt. xx. ex conveniente vehiculo ſumendas conſului. Et ut Emplaſtr. Veſicat. applicetur inter Scapulas. Hâc methodo producta in aliquot dies Diaphoreſis, tàm à Febre quàm à doloribus Juvenem liberavit. Et poſtquam à Cathartico quodam medicamento nimis properè ſumpto, paſſus eſt recidivam; methodo tamen priore repetitâ, ad ſanitatem iterum reſtituebatur.

Caſus alter erat hujuſmodi. Vir quidam nomine *Potter*, in Vico *Milers-Lane* vulgò dicto, Ædique D. *Hume* Pharmacopœi officium egit, doloribus, corpore univerſo gravatiſſimis, cum Tumore, Febriculâque ſuccubuit. Strictè autem à me interrogatus, apertè reſpondebat, primùm invaſiſſe Dolores ſine Febre; ideóque Morbus primarius videbatur. Quocirca, Venæſectione præmiſſa, ut in Arthritide Vagâ, Catharticis quotidianis, atq;

diluentibus, sequente modo præscriptis, intra septimanam convaluit.

℞ *Aquæ Cerasorum nigror.* ℥iij, *Epidemid* ℥ß, *Syr. Rosar. solutiv.* ℥iij, *Resinæ Jalapii vitello bovi solutæ, gr. vi. mf. f. Haustus bora secundâ matutinâ sumendus.*

℞ *Decocti Hordei perlat. sine cremore* ℔ij, *Syrupi Violacei* ℥iij, *mf. pro potu ordinario affatim bibendo ad diluendum seri acrimoniam.*

Hujusmodi methodus efficaciæ attestari potest Dom. *Graeme*, Particeps cum Dom. *Mathis*, Regiæ Majestati Pharmacopœo. Qui Dominam *Campbell*, Febricula Arthriticisque Doloribus vehementioribus decumbentem, post Venæsectionem, solo Catharticorum, & diluentium usu, intra septimanam sanatam bene novit. Casum, inter plures alios, hunc selegi, quod Dom. *Graeme* pene omnium aliorum Medicorum consuetam methodum, instituendo scilicet, Venæsectiones sæpe repetitas, *&c.* me repudiasse viderit.

Minime verò tacendum est, hanc purgandi diluendique methodum, etiam

tam ingeniosæ Cautionis rationem ... Viri D. D. *Grew* commendari. Qui in suo accuratissimo Tractatu, de *Sale Catharctico amaro*, non dubitavit præscribere, ... succesu in hac Urbe à multis annis retinuit.

CAP. III.

De Præscribendi Regula.

UBI ab examinatione integrâ, sese offert indicatio simplex, simplex etiam Remedium utplurimum præscribendum est. Cujus Regulæ observationem ratio multiplex suadet.

PRIMO, hoc modo Remediorum virtutes magis specificas, facilius certiusq; experimur. Cùm istæ, neque ex sapore, neque aliis sensuum monitis, nec quidem rationis merè speculativæ; sed ex usu sæpe repetito, nobis innotescant. Sensibiles equidem rerum qualitates, de earum na-

turâ medicinali faciunt conjecturam; minimè verò certitudinem generant.

Cum primùm ad praxin metipsum accinxi, nullo modo aliorum authoritati innixus, hac methodo vim remediorum censui explorandam. Feci autem experimentum penè primum, de vi Corticis Aurantiorum, in nimio Menstruum profluvio, à Clariss. *Riverio* magnopere laudati; idque hoc sequente modo.

℞ *Corticum Aurantiorum*, N°. vij. *Coquantur in Aquæ fontanæ* ℔iij *ad* ℔ij. *Et edulcoretur colatura Saccharo albi q. s. ut s. Apozema. Sumantur cochl. x. ter quaterve in die.*

Hoc Medicamentum magno cum successu præscripsi. Præcipuè, si nulla pars Placentæ, post vel abortum vel partum remanet: neque ullus sit Morbus, vel in Uteri orificio interno, ut in Cancri ulcerosi initio, ubi Vasa eroduntur; vel in Uteri intimâ cavitate, ubi sanguis aliquando effluit majore impetu, excrescentiarum ibi nascentium ratione. Quoties autem effluxus, aut sanguinis naturæ, aut vaso-

valorum oculis apertis tribuendus est; non solum efficax est remedium, verum etiam tutissimum. Multa enim astringentia, & Menses sistentium classi referenda, quæque vulgo præscripta sunt, nauseam, Appetitum diminutum, Alvum afflictam, Cephalalgiam creant. Nihil autem his simile ex supra laudati Medicamenti usu contingit.

Cum à Medicis, qui Pharmaca sumptuosa solent præscribere; & à Pharmacopolis, qui ex iis sæpe lucrum faciunt; propter hanc meam simpliciorem methodum male audirem; quasi Materiæ Medicæ ignarus sim, & patientes læsi fecerim; ex consilio cujusdam Medici mihi amicissimi, prædicto Aperemati Corticibus Aurantiorum parato, addidi folia Plantaginis aliaque nonnulla, quæ ad eundem effectum spectare vulgo existimantur. Verum id feci abimili successu. Nam Menses exinde refluebant; (quod sæpe ex astringentium usu compertum habui) & Ventriculi Morbi antea memorati supervenerunt. In hoc casu, Filu-

lam Cathartica cum Opio exhibui: Unde fluxus Menstruus & Vehemens Morbi diminuti sunt. Demum vero ex Apozematis præscripti usu quotidiano plenam Ægrota convaluit. Et possunt alia ad corrigendos Menses hactenus præscripta huiusmodi Pilulis valde familiaria esse & efficacissima. Nam ut Opium mixtum sanguinis fluxit, ita purgatio ferum sanguinis morbificum per latera exterminat. Unde vasis Uteri contractis, in eundem morbum Ægra minime recidit.

HUJUSMODI praxi semper adhæsi, non solum in usu Corticis Aurantiorum, sed & aliorum simplicium Medicamentorum, ubi indicatio simplex videbatur. Quæ de causa, a consultatoribus Medicis, tum temporis utrobique abfuisse, minime, ne aut Sophismatis alterum, aut Autoritate sequestus, erraverim.

SECUNDO, Simplicium Pharmacorum usu, e pluribus quibus finem virtutem Medici vulgo tribuunt, difficilius eligere potiora ea scilicet, quæ non modo certius, sed & expeditius

ditiùs curationem absolvunt. Quemadmodum Corticis Peruviani non cum aliis sed per se sumpti efficaciam, præ cæteris omnibus amaris in Febribus intermittentibus experimur. Si modò supernè interneve purgantibus debita Patientis præparatio præmissa fuerit. Plerumque enim ex sale Absinthii, multò certiùs (conjunctis Emeticis, & si opus fuerit Vesicatoriis) quàm Cortice Peruviano præpropere sumpto, Febris intermittens, remittensve extinguitur. Ubi verò tutò brevique curationem adipisci possumus, optanda est; ut possmet ab ignorantiæ avaritiæve stigmate, Patientes verò à morte redimemus. Multi enim, non ex insuperabili Morbo, aut Medici insciti, sed Remediorum, præcipuè reiteratorum impatientiâ, supremum diem obeunt.

Tertio; Simultaneum Medicamentorum præscriptio[illegible]uid mediocri ex usu erit, ad simplicia ita componenda, ut variis indicationibus aptè respondeant. Quippe quod ista simplicia, ex eorum numero selegenda sunt,

quorum virtutes jam antea explora-tas habuimus.

Aliquando Symptomata adeò presso gradu primario Morbo subsequuntur; vel Æger, diffluentis memoriæ vitio, suæ valetudinis historiam tam imperfectè narrat; ut primarium Morbum Medicus vix cernere queat; præcipuè, si plurima sint symptomata, aut sibi ipsis contraria. Cui difficultati occurrendum est, adaptando singulis affectibus singula simplicia antea comprobata. Nam hoc facto, affectus, vel non omnino vel ultimò Medicamentis cedens, Morbus sæpe primarius existit: ut ex primâ historiâ in capite præcedente descriptâ, liquidò constat. Ubi, Mensium Diminutio, ut Morbus erat primarius, ita & post superata symptomata, infractus persistit. Et quanti momenti sit, in simplicium co[illegible]itione cautelâ hâc uti, ne unius Morbi curatio sit generatio alterius, ex supradictis de Cortice Aurantiorum, intelligere est.

Porro, expertus asserо, eadem Medicamenta, pro modo componendi & tempore exhibendi dissimulem effectum

fectum adipisci: ut ex sequente Histo-riâ, ubi variæ apparuere indicationes, abundè patebit.

Ante annos circiter duodecim quædam Puella, in Vico vulgò vocato *Fox-Lane*, sedecim annos nata, dolorem in regione Renum ipsisq; Renibus, indéque ad Inguina tendentem, tres menses perpessa est; unà cum Calore Urinæ & Acrimoniâ, necnon purulentâ materiâ cum Urinâ copiosè effluente; Siti etiam, Caloréque Hectico, ac Tabe, faciéque Hippocraticâ, consumpta apparuit; adeò ut, nec semet erigere, nec recta ambulare potuerit. Ex quibus Symptomatis, ut Ulceris Renum notitiam, satis luculenter accepi; ita ex dolore haud mediocri, recenter enatum esse judicavi. Nam dissectione Cadaverum, vetus Renum Ulcus discimus esse fistulosum; quâ de causâ, minùs est dolorificum. Cujus rei ignorantiâ, Medici nonnulli, iisq; insignes decepti, Ulceris existentiam, siquidem vetustioris, minimè suspicârunt. Idem etiam accidit Senibus Ulcere Renum affectis; ubi ex partium affectarum duritie, Dolor dorsi

dorsi gravativus, potiùs quàm acutus sentitur.

Pro Puellâ autem prædictâ sequentia præscripsi.

℞ *Rhabarb.* ʒß, *Spermat. Ceti, Baccar. Lauri, ana* ℈j, *Opobal. gutt.* x, *Terebinth. Chiæ q. s. ut f. Pilulæ mediocres. Sumat* iv *manè & vesperi, superbibendo haustum potûs ex Radicib. Althææ alteratis.*

℞ *Decoct. Hordei Syrupi de Althæâ q. s. edulcoratum. Sit pro potu ordinario.*

Si sit insomnis, sumat Pilul. Matthæi ℈ß, duabus noctibus continuis.

Ex horum, néq; multorum, nec quidem splendentium, singulis tamen Symptomatis convenientium usu continuo, à primo die Januarii, ad decimum quartum producto, Valetudinem obtinuit longè meliorem. Nam lenito dolore Matthæi Pilulâ, reliqua, felicius sua munera obierunt. Et diluendo decocto Hordei, sitis penè extincta fuit. Adeoq; mitigabatur dorsi dolor, ut erecta & absque grallarum ope in Cubiculo ambulare

lare cœpit; quod per aliquot retrò ſeptimanas, præ dolore Corpus incurvante, haudquaquam valebat. Die autem Januarii decimo nono penè convaluit: nam in utrumvis latus placidè recubare potuit. Et ex Rhabarbaro, quotidie ſine languore bis terve Alvum movente, materia purulenta parcius cum Urinâ effluebat. Cæterum, poſt trimeſtre ſpatium, Medicamentis prædictis ſolis, ad perfectam ſanitatem reſtituta fuit. Neq; ab illius Parentibus, longo poſt tempore Febre maligna correptis, & ſub meâ curâ convaleſcentibus, unquam audivi hanc Adoleſcentulam iterum in eundem Morbum incidiſſe. Nec quidem in quempiam Morbum alterius generis; ut non infrequenter contingit, quando Medicus, vel ex ignorantiâ, vel famæ conciliandæ gratiâ, præſens aliquod Symptoma, citius quàm par eſſet delendo, graviora exuſcitat. Quemadmodum ſuppreſſionem Urinæ, à nimis acribus ſublatam, mictu Sanguineo, & Renum aut Veſicæ inflammatione Ulcereque, excipi vidimus. Idem ſæpe

accidit,

accidit, ſi è nimio aſtringentium uſu Menſes ſuppreſſi fuerint. Quamvis enim Patiens videtur in præſentiarum optimè valere; paulò tamen poſt, Dolores cancroſi in illius Utero generantur.

Hujus rei tot exempla proferre poſſim, ut ſi fato jam ceſſurus ſum, nihil gravioris momenti Medicis conſulerem, quàm in hoc caſu ab audaci aſtringentium uſu abſtinere; & ſi aliquandò iis uſi oportet, eorum deinde malitiam aptis Medicamentis præcavere. Idem accidit Fœminis ex ſumptis Cathartícis & Deobſtruentibus fortioribus, ad malos effectus Menſium ſolito tempore deſinentium avertendos. Ex horum enim uſu ſi aliqua acris materia in Uterum impacta fuerit, cancroſos Tumores & Ulceroſos ſæpe producit. Quamobrem & eorum loco, potiùs lenitivis aliquoties reperitis, alvum relaxare ſoleo.

His obiter dictis, ad Hiſtoriam præ manibus redeamus. A viis Urinariis purulentam materiam derivaſſe Rhabarbarum ad Inteſtina, ob id credere

credere est, quòd mediocri dosi (viz. ℈j vel ʒß) singulis noctibus vel auroris sumptum; morbificam materiam, in Podagrâ, Articulis; in Ictero, Cuticulæ; & in Fluore albo, Uteri vasis impactam, per eandem viam deducit. Idq; optimo successu, si aliquot dies vel septimanas sumeretur, & paululùm intermittendo, deindè repeteretur. Verùm istâc infælicitate ii jam laborant Medici, qui sua præscripta quotidiè variare nolunt, & multiplicare, ut quamplurimi ignorantiæ notam iis inurant.

Sitis, Calor Hecticus, urinæque Acrimonia, Decocto Hordei, (diluente scilicet sanguineam massam, & salivam promovente) leniebantur.

Syrupum Althææ Hordei decocto immiscui, ut vias urinarias uberiùs transeundo, & fortiùs retunderent puris acrimoniam, & secum asserendo Rhabarbari partes detergentes, fæliciùs Renes mundificarent. In quem etiam finem, addidi Ceti sperma, Pharmacum pinguisalinum; ut illius vi Menses promovente,

te, Sanguinemque confusionibus coagulatum attenuante, probatur.

Renes autem ab affluxu puris debilitati, non secùs ac à Materiâ Podagricâ, articuli pedum, Terebinthinâ Opobalsamoq; & astringentibus Rhabarbari particulis corroborabantur. Quibus ultimò, Lauri Baccas adjeci, ut Ventris Tormina ex Rhabarbaro, & nausea ex Spermate Ceti averterentur.

Præscriptio hæc, indicationibus singulis admensurata, speratum successum obtinuit; nam intra tres Menses, ut suprà dixi, Adolescentula omninò convaluit.

In hoc casu, duo treisve Medici ante me vocati, frustrà curationi navarunt operam. Quàm, cùm à me perfectam audiverint, meáq; Præscripta inspecta, sibi visa sunt suorum similia; me secreta quædam Medicamenta præscripsisse autumârunt. Sed hoc immeritò. Quamvis enim Pilulæ Matthæi, Spermatisque Ceti, & Rhabarbari usum confuluere: Hordei tamen decoctum omittendo, Pilulámq; Matthæi non in principio, & unâ

tantum vice adhibendo, Spermaque Ceti non nisi bis terve, & Rhabarbarum solummodo semel in septimanâ: constat eos, neq; Præscriptorum, neq; meæ Methodi vim, recte æstimavisse.

QUARTO, prædictâ Regulâ diligente, Medicus non solum variis Indicationibus, verum etiam contrariis, Pharmaca respondentia discit præscribere. Id quod omnium maximè probat; Judicii maturitatem in Re Medicâ. Hoc autem ex Historia sequente liquidò constabit.

VOCATUS ad Dominam *Alexander* in *East-Smithfield*, annum tricesimum nonum agentem; didici illam sequentibus Symptomatis novem menses afflictam fuisse, viz. Vomitu, Diarrhœâ, Catameniis parciùs equidem sed continuò effluentibus, paucâ Urinâ sed crassâ & nigricante, Siti vehemente, Paroxysmis Hystericis Risu sæpe iteratis, Dolore Abdominis, Colore cutis è flavo nigricante; Corporeque absumpto & exiccato, infanti similis sine viribus in lecto jacebat.

Adeò

Adeò ut Medici qui ante me visitârunt illam, putârunt insanabilem.

Examinatione integrâ, hoc est, à pravæ valetudinis initio usq; deductâ, intellexi, hanc Fœminam, Dolore in Hepatis regione, primùm laborâsse per septimanam. Quem, post intermissionem, à frigore affecta, de novo sensit; unà cum Vomitu, Diarrhœâ, Languore, & Cuticulæ colore flavo; signis scilicet, plerisque Icteri, tanquam Morbi primarii, diagnosim facientibus. Cætera verò Symptomata, iis quæ in Ictero valent, indicabant contraria. Nam Chalybeata, quæ in Ictero opitulantur, Menses promovent. Adeóq; Patientis defecerunt vires, ut Medicamentum, pro Diarrhœâ, aut Vomitione, supernè infernéve Catharticum, nequivit sustinere. Astringentia etiam, vel in Mensium Fluxum, vel Diarrhœam, fuissent Ictero maximè incommoda. Verùm symptomatis inter se comparatis, secundum prædictam componendi Regulam, sequentia singulis apposita sumenda præscripsi.

℞ *Aquæ Spadanæ* Ibij. *Sumantur hauſtibus minuſculis, continuando totum diem, ne gravaretur Ventriculus.*

℞ *Rad. Fragariæ, Chelid. maj. ana* ʒiß, *fol. Fragar. Chelidon. maj. ana* mj, *flor. Cordialium ana* p. j, *Sem. Card. bened.* ʒvj. *Coquantur in Aq. font. q. ſ. ad* Ibij. *Colaturæ adde Aq. Gentian. comp.* ʒij, *miſ. ſ. Apozema, de quo ſumat hauſtum manè, circà ſextam veſpertinam, & horâ ſomni.*

Et poſt triduum, ſumat Antimonii Diaphoretici ℈j hora ſomni quotidie ſuperbibendo Hauſtum Apozematis ſupra præſcripti.

Hæc Medicamenta, ſpem meam haud fefellerunt. Nam iis ſolis, & ſine Methodi variatione conſtanter adhibitis, prædicta Domina, ſub finem *Martii* perfectæ ſanitati reſtituta fuit. Hujus autem Methodi ratio ſic ſe habet.

Experimentis ſæpe repetitis certus ſum Aquas Spadanas, ut Icterum diminuere, ita & Vomitum, Diarrhæam, nimióſq; Menſes, quoties ſingulatim acciderint, rectificare vel ſupprimere.

mere. Non ſolùm ſua vi aſtrictoriâ, ſed etiam diluendo materiæ morbificæ acrimoniam; eamque ſimul evacuando per vias urinarias; ut ex ſequentibus exemplis patebit.

Expertus ſum illius efficaciam ad ſupprimendum Vomitum, cum multis aliis, in quadam Fœminâ; quæ, cum primò Emeticum, deinde & Cathareticum, ſine beneficio ſumpſerit; ex Aquâ Spadanâ, lentè & menſurâ mediocri potatâ à Vomitu liberabatur. Id tantùm addidi, ut 4ta quâq; nocte, Pilulæ Tartar. Quercetani ſcrupulum unum deglutiret.

Ad Diarrhæam, nuper in Domina *Butler*, anteà ſub cura cujuſdam Doctoris Medici, qui multa aſtringentia, tam in Cibis, quàm Medicamentis præſcripſit, ſed re infectâ. Tandem, Aquæ Spadanæ valebant eoſque, ut ex earum lento uſu, Diarrhæa ſemper ſubſtitit; attamen, uſu dem intermiſſis, de novo rediit. Idóque alterius Medicamenti auxilium afferendum cenſui; pulveris ſcilicet perlarum, ad efferveſcentiam, & in Sanguine & in Inteſtinis ſupprimendam

dam utilissimi. Ex quo, horâ quintâ pomeridianâ & horâ somni sumpto, prædicta Domina bene se habuit. Quam etiam dicti Pulveris virtutem antea expertus sum, in Domina *Levermor*, in Aréâ *Covent-Garden* vocatâ, quæ Diarrhææ sevissimæ succubuit. Nam Medicus Doctiss. alter, & ego convocati, ut Patienti opitulemur, multa Cathartico-astringentia, manu ipe præscripsimus, & Opiata. Quocirca, ut meus Collega, Patientem diutius visitare renuit; ita & Patiens, quæ videbatur incurabilis, ulla præterea Medicamenta accipere. Hoc non obstante, rogavi, ut mihi aliam methodum tentare liceat: nimirum, ut Pulveris Perlarum scrupulum, tertiâ vel quartâ quâque horâ sumat. Annuit Ægra, & integram sanitatem mirè adepta est.

Primam autem hunc Pulverem præscribendi ansam præbuit, in meæ Praxeos infantiâ, error cujusdam Famulæ, quæ suæ Dominæ ministrabat, dum Salivationem pro Cancro, tum in Uteri orificio, tum in Vesicæ collo incipiente, subivit. Illa enim

Decoctum album, quod præſcripſi pro potu ordinario, non colatum, ſed cum multo Cornu Cervi calcinati pulvere ſumendum attulit. Quo ſæpe ingeſto, alvi excrementa admiſto pulvere C. C. adeo ſunt indurata, ut enematis oleoſis, difficillimè, nec ſine periculo mortis, excerni potuerint. Unde & Perlarum pulverem copiosè ſumptum, ad ſimilem effectum adhuc magis valere non immeritò exiſtimavi. Non ſolùm ex ſuâ Humores abſorbendi vi, ſed & eorum acrimoniam & effervescentiam potentiùs cohibendi efficaciâ.

CONTRA Vomitum cum Diarrhæâ, virtutem Aquæ Spadanæ inſignem expertus ſum, in Domina *Sheaf*, cui D. *Dalton* Pharmacopœus inſerviebat. Poſt Abortum, corripiebatur Diarrhæâ, ſingulis diebus circiter duodecies alvum movente, cum torminibus. Quâ valdè macerata, in vicinium mortis delata fuit. Nam Boli ex Confectione Fracaſtorii, Terrâ Japonicâ, Laudano, Theriacâ Andromachi, cum & ſine Rhabarbaro, fruſtra præſcripti ſunt. Hæc omnia, cum Nauſeâ & Vomitu, Diarrhæam revo-

revocabant. Quamobrem & neceſſum eſſe vidi, ut evacuationes, Aquâ Spadanâ ad libras duas quotidie & lentè hauſtâ, in vias urinarias tranſferrentur. Adhibui etiam conjunctam opem Pulveris Perlarum tempore pomeridiano, & Theriacæ Andromachi, cum pulvere è Chelis Cancrorum compoſito, horâ ſomni. Nempe ut Ventriculo & Inteſtinis debilitatis ſuccurrerent; & Humores morbifici, ex aliquâ parte perſpirantes, ab iis eò meliùs averterentur. Patientem beavit exitus. Nam Vomitu, Diarrhæâ, Torminibuſq; brevì domitis, Appetitum & Vires ſtatim recuperavit.

Porro, ubi excreſcentia, néque fundo Uteri adhæret, néq; in interno orificio jacet, néq; eidem externè in Vagina appenſa eſt; fluxum ſanguinis uterinum, vel inſtante abortu, vel in puerperio, vel paulo antequam menſes ſubſtitêre, Aquâ Spadanâ non infrequenter curavi. Præcipuè, ſi congrua Medicamenta, ejus quotidianis doſibus interponerentur.

Paucis abhinc diebus, ad Fœminam Generoſam, apud ædificia *Good-*

mans Fields vulgò vocata habitantem, evocatus sum. Cui, cùm in puerperii fine, nulla apparente causâ, mensium contigeret ingens profluvium; & præscripta astringentia, nullam operam attulerint: ex solâ Aquâ Spadanâ, me suadente, mediocriter & dies aliquot sumptâ, fluxum sisti, spiritúsque valdè depressos resuscitari, verè testor.

Cum in Nobili Fœmina, D. *O Bryan*, post puerperii finem, adhuc menses aliquot Catamenia perstiterint; Medicus magni nominis illam hortatus est, Fontes ut adiret Tunbrigenses. Hoc adjecto monitu, ut bibendo primùm Aquam Spadanam, ex ejus congruentiâ, de Tunbrigensis virtute certior facta esset. Ego è contra, Aquæ Tunbrigensis usum dissuasi. Aiebam enim experientiâ me didicisse, has Aquas inter se esse naturâ & operatione dissimiles. Voluit tamen Tunbrigensem experiri. Ex eâ verò potatâ, ita malè affecta fuit, ut inde *Londinum* redire, brevi cogeretur. Ubi demum, annuendo meo consilio, ex Aquæ Spadanæ usu, à prædicto morbo,

morbo, decem dierum ſpatio liberabatur. Quam obſervationem hic libentiùs interſero, ut exinde clariùs prædictarum Aquarum conſtet differentia. Nihil enim potentiùs, quàm Aqua Spadana, Humorum acrium in Utero ſubſidentiam avertit: in quem uſum, Tunbrigenſis temerè & ſine fructu bibitur. Et quàm maximè, nuper, in alio ſimili caſu, Aqua Spadana, poſt multa alia fruſtra tentata, prævaluit, Doctiſſ. D. D. *Sloane*, atq; ego teſtes ſumus.

Cum in Abortûs principio advocatus ſim, ubi fluxus ſit Sanguinis uterinus, Aquam ſoleo fere ſemper Spadanam præſcribere. Quæ ſuâ multiplice virtute, ſanguineum fluxum in Urinarium convertit: Et meiendi conatus, fœtum involucris liberum expellit.

Aquæ Spadanæ uſui, Apozema Anti-ictericum adjunxi, ut amborum vis eſſet unita fortior. Quin & prædicti Apozematis, per ſe ſumpti, in delendo Ictero virtutem, ubi vel acciderit in Utero gravidis, vel Dolori Colico ſupervenerit, ſæpe expertus

ſum; ſi modò affatim, & diutiùs, fuerit potatum.

Aquæ Spadanæ & Apozemati, dies aliquot hauſtis, denuo addendum curavi Antimonium Diaphoreticum, & horâ ſomni quotidie repetendum. Ut eo dirigente, Aquáq; Spadanâ præbente pabulum ſero perſpirabili; materiæ morbificæ pars tenuior, per lenem Diaphoreſin unà emitteretur. Quorum Pharmacorum conjunctâ ope, prædicta ſymptomata, (Vomitio ſcilicet & Diarrhæa, Menſium exceſſus, & Urina craſſa ac aduſta, Riſus Hyſtericus, Cuticulæ color flavus & Conſumptio Carnis) ſuperata omnia, præter omnium ſpem, reſtitutæ ſanitati locum dedêre.

Quinto; præſcribendo ſimplicia Remedia ſimplicibus indicationibus appoſita; Medicus ſcientiam acquirit, rectè applicandi diverſis Morbis eadem Medicamenta. Hoc illuſtrare liceat, exemplo è propriâ experientiâ deprompto. Fœminæ nonnullæ, ſub tempus Catameniorum, corripiuntur Doloribus ita acerbis, ut illorum qui parturientes excruciant, pene ſint æmuli.

muli. Ad quos leniendos, ſive à Vaſorum Uteri anguſtia, ſive à Sanguinis craſſitie, aut acrimoniâ, enati fuerint, nihil unquam novi præſtantiùs, quàm Oleum Amygdalarum, vel Lini recenter expreſſum, ad ʒß aut ʒvj, per ſe, vel cum Syrupo Violaceo, manè & veſperi ſumptum, per menſes aliquot; ſolo Catameniorum tempore intermittendo. Hiſce enim feliciùs quàm Anodynis aliis quibuſcunq; dolores cedunt. Et quæ Menſes movent, ſæpe vel eos, vel dolores augent.

Quod ſi Appetitûs diminutio, vel alus Ventriculi Capitiſve affectio, Olei diuturno uſui ſupervenerit: ſi modò decocti amari ſine Senâ ʒiij, cum Aq. Gent. vel Angel. comp. ʒß, poſt Olei doſin matutinam, Ægrota ſumpſerit; nullam præterea audivimus de iis querimoniam. Præcipuè, ſi hujuſmodi ceperit Hauſtum ſine Oleo, circa horam quintam vel ſextam pomeridianam; & ſi opus fuerit, Pilulam Stomachicam ſemel biſve in ſeptimanâ, ad reliquias Olei in ventriculo evacuendas deglutiverit.

Ex

Ex Olei efficaciâ in prædicto Morbo, & in aliis ex iisdem Causis, vel similibus, idem monemur utiliter adhiberi posse. In Asthmate, ubi Rami Trachææ, vel Morbo, vel Naturâ anguſtiores ſunt, vel Humore aliquo acri convelluntur, vel ſanguis a pituitoſâ materiâ craſſitudinem acquirit; ex Olei prædicti vel Lini uſu, Patientes expectorare facilius ſolent & reſpirare. Quod, etiamſi Medicis bene notum ſit, haud tamen ex re foret, illius efficaciæ, minimè vulgaris, exemplum afferre; videlicet, in Nobili Dominâ *O Bryan*, Honoratiſſ. Comitiſſ. *Clarendoniæ* & *Roſſenſis* Neptè. Huic, paucis ante partum diebus, dolore Lateris Pleuritico vehemente, Pulſu frequente, & reſpiratione difficili correptæ, Venter ſubſidit, fœtúſq; ſine ullo motu ſenſibili, jacuit in Utero quaſi mortuus. A Venæſectione valdè metui; præcipuè, cùm Proles intenſè deſiderabatur. Tandem, re bene penſitatâ, veſicam emollientium decocto plenam, juſſi applicandam dolenti Lateri, ſimúlq; Ventrem aromatibus fovendum. Et deinde

ſtatim

ſtatim Lini Oleum ſumendum, cochleatim, ad ſextam ſupra decimam vicem, aliquot horarum ſpatio. Ecce, his peractis, Dolor Pleuriticus evanuit cum Dyſpnœâ, iterum extumuit Venter, Fœtúſq; motus conſueti reſtituti ſunt. Demúmq; Cathartico Medicamento ad nauſeam, vel diminutum Appetitum præveniendum ſumpto, & aliquot vicibus repetito; Nobilis prædicta Domina vividum Filiolum peperit atq; pulcherrimum.

PURGATIONIS autem efficaciam in Prægnantibus ſæpe expertus ſum. Et eminenter in Nob. Domina *Bedfordiæ* Duciſsâ; quæ ſatis ſupérque nutriendo Fœtum, facere Abortum ſolebat. Quam D. *Sloan*, mihíque commiſſam, ſemel aut bis purgavimus ſingulis Hebdomadis. Eo nempe fine, ut nutrimentum, tum minori copiâ, tum meliùs paratum Fœtui ſuppeditaretur. Cavendo interim, ne ex Catharticis ſæpe repetitis, Abortus eveniret; Pharmaca Aſtringentia, ſpatiis Purgationibus interpoſitis, juſſimus ſumenda. Quorum uſu, nono Menſe expleto, ex

omni

omni parte perfectam ſanámq; Prolem enixa eſt. Hâc autem methodo omiſsâ, dum proximâ vice in Utero gereret; alter Filiolus, quem licèt majuſculum peperit, ſubito tamen convulſus moritur.

In Dolore Nephritico, ubi Renes materiâ nonnunquam viſcosâ, aut ſabulosâ, vel etiam minutioribus Calculis opplentur; Oleum, leniendo Urinæ & Diureticorum acrimoniam, Ureteréſq; relaxando, maximè prodeſt. Hoc notavi in Dominâ quadam *Muſtahæm*, veteri Aſthmate, Calculiſq; Renum laborante. Quæ poſt ſumptum Oleum Lini, me ſuadente, ad duo vel tria Cochlearia, manè & veſperi, aliquot ſeptimanas; non ſolum levabatur Aſthmate, ſed etiam calculos ferè indolenter ejecit. Cùm alii magnitudine pares, Medicorum me præcedentium Pharmacis emiſſi, non ſine torminibus tranſierint.

In Dolore Colico, etiam pertinaci, à pituitosâ materiâ, vel in Vaſis Inteſtinorum capillaribus ſtagnante, vel ipſorum ſuperficiei internæ adhærente,

te, magnum levamen affert Oleum Amygdalarum, eodem modo ſumptum, ac in Doloribus qui Catameniis præludunt, ut antea deſcriptum eſt. Quo mediante, Cathartica nonnunquam longè faciliùs, & ſine Inflammationis periculo, ſuam operationem perficiunt. Hujus rei exemplum vidi inſigne in Domina *Cooke*, in Turre *Londinenſi* Regiâ quondam habitante. Quæ, poſtquam multa ab aliis Medicis præſcripta, re infectâ uſurpâſſet; tandem ex Oleo Amygdalarum cum Syrupo Violarum ſumpto, & quartâ quâq; horâ repetito, maximum ſenſit levamen. Et licèt Ventriculo per conſenſum affecto, reliqua evomuerit; lenito tamen Inteſtinorum Dolore, Oleum retinuit, & à Vomitione paulatim requievit. Nihilominus, ad nauſeam ab Oleo cohibendam, morboſámq; materiam, extirpandam, omnibus Olei Doſibus, interpoſui Tincturæ ſacræ Cochleare j; & poſtridie horâ ſomni addidi Pilulæ Tartareæ Quercetani ſemidrachmam. Quorum omnium conjunctâ ope, optimè exone-

tata festiva, in pristinum sanitatis statum redierunt. Verum tamen, ne in eandem Morbum Patiens recideret, Aquas Bathonienses bibendas consului.

Pituitosa materia, Colicum Dolorem efficit, nunc Convulsionibus, nunc Artuum Paralyticæ debilitati conjunctum. Ubi, si Oleum Amygdalarum sit inefficax, præscribere soleo Terebinthinam. successu laudabili. In hoc casu exemplum profero Dom. *Hussey*, in *Little-Britain* habitantem. Quæ Colicum Dolorem cum motibus convulsivis & vehemente Cephalalgiâ, sæpe perpessa est. Factâ autem examinatione integrâ, intellexi Colicum Dolorem Morbum fuisse primarium. Suasi itaque infundat Ovi Testæ Dimidio, primò Syrupi cujuscunque grati, deinde & Terebinthinæ cochleare unum, repetátq; similitèr; & manè & vesperi deglutiat istiusmodi mixturam. Et post triduum quatriduúmve, Pilulam Aloephanginam, aut similem sumendo, materia Terebinthinæ usu præparata, evacuaretur. Quorum, &

Apozematis ſequentis uſu ſana evaſit, poſtquam multa Medicamenta ad Hyſtericos affectus Doloremque Colicum, aliquot annos ſine fructu ſumpſerit.

℞ *Ungulæ Alcis* ʒj, *Cranii Humani, viſci Querc. Sem. Paon. ana* ʒiij, *Coquantur in Aq. font. q. ſ. ad* ibiij. *Colaturæ adde Syr. Paon. comp.* ʒiij, *ut ſ. Apozema, de quo ſumat bonoſtum ter quatérve in die.*

HAUD diſſimile Exemplum præbuit, D. *Took* Œnopola, qui in Aræâ *Laurence Pountney-Hill*, vulgò dicta habitabat. Vir ille ex dolore Colico, qui per multos annos omne genus Medicamentis illuſit, delatus eſt in Atrophiam: Attamen, ex Terebinthinâ, & purgantibus ſupra dicto modo ſumptis, Capſulam quandam Lumbricorum plenam, per alvum excrevit, & exinde optimâ valetudine gaviſus eſt. Verùm ne in eundem Morbum recideret, ſuaſi purgatorium, cum calomelano aliquoties ſumendum. Si quis reprobet hanc methodum, quòd Terebinthina nauſeam creet; fructus ex hoc Medica-

dicamento accepti ampliores præponderare debent.

In Contractione Pylori, orta è Prægnantium vomitione nimiâ ac diuturnâ, nonnunquam à conceptione ad partum producta; nihil novi præstantiùs, quàm Oleum Amygdalarum. Hoc enim Pylorum relaxando, emollit: & postea, ferente opem cathartico, cibis exitum parit, vomitúsque compescit.

Idem Oleum, in nimiâ adhæsione Placentæ, adhibetur utilissimè; & in mensibus gravidarum posterioribus, sine abortionis periculo; nempe ex majore tunc temporis placentæ firmitudine. Hæc autem de Oleorum multiplici usu in præsentiarum dixisse satis.

D. *Morton* nuper Medicus non incelebris sæpe malè audivit, & jam nunc ab aliquibus defamatur, quòd non solùm in Febribus intermittentibus, sed in pluribus aliis morbis Corticem Peruvianum præscripsisset: sed id immeritò. Nam hoc Pharmacum in aliquot morbis genere diversis, vim suam exerere expertus assero. Aliquando

quando in Hæmoptoë; & in nimio menſium effluxu, multùm prodeſt. Niſi Renum obſtructioni forſan obnoxii ſint Patientes. In Hectico calore, in quem febris nonnunquam deſinit, vix quicquam præſtantius. Si modò in profligandâ febre, vel non omnino, vel non intempeſtivè, ſumptus fuerit. Et in ſpirituum animalium, æque ac ſanguinis motu citatiore, eundem fæliciter uſurpo. Ubi ſcil. adeò agitantur, ut Patientes neque dormire valeant, neque in colloquiis ſoliloquiiſve, ſua verba in ordinem componere. In hoc caſu, Corticis ſcrupuli, vel ſemidrachmæ quantitate ſumpti, & bis terve in die repetiti, cum vel ſine Chalybe, efficaciam, multoties expertus ſum. At ex doſi ampliore, appetitus ſæpe diminuitur, gravatur Ventriculus, & morbus tranſit in melancholiam.

Hisce Calibus, & alii adjungi poſſint, aliáque ſingulis Exempla. Interim ex antea allatis ſatis conſtat, ſi è pluribus, puta, quatuor, quinque, vel ſex morbis, una tantùm naſceretur Indicatio; unum Medicamentum

in omnes valere; & forsan longè magis (quantumvis Pharmacopolæ, Medicique nonnulli subsannent) quàm si Medicus suam chartam, ad extremos usque margines Pharmaceutico atramento denigraret.

SEXTO & ultimò; Simplicia Medicamenta præscribendo, etiam nociva eorum vis facilius cernitur, & ita cavere sumus edocti, ne alterius Morbi curatio, alterum generet. In iis, Ex. gr. qui in Diarrhæam facilè incidunt, vel ubi ante Corticis usum, materia morbifica incepit per alvum emitti, vel adeò abundet ut ad sui emissionem stimulet; Cortex Peruvianus vim habet promovendi, vel etiam generandi Diarrhæam. Illius etiam usui crassam urinam & lixivialem tenuem fieri & penè decolorem experimur. Ideóque ex eo intempestivè, scil. sine universalibus præmissis sumpto, febris Intermittens magis fit proclivis ad faciendam recidivam. Quæ, & his similia, si simplici Medicamento supervenerint; docetur Medicus, qualibus Remediis opponenda sunt.

APPEN-

APPENDIX.

PRÆTER Artis Regulas, de quibus jam diſſerui; haud mediocri ex uſu foret, tum ad Morborum perſpiciendam naturam, exitúmque prænoſcendum, tum ad ſeligenda Remedia: ſi à quocunque Morbo defunctos, ſæpius diſſecaremus. Præcipuè, ſi Morbi Hiſtoria, & à Morbo pereuntis Anatome, curante eodem Medico, connectarentur. Haud enim dubitandum eſt, quin ut è Partium Organicarum, ita & Humorum, imò verò & Sanguinis ipſius vitiis, (in iis, ſcilicet, qui à Febre aliiſque Morbis quibuſdam obeunt) luciferas Obſervationes caperemus.

APPENDIX

Davidis Hamiltoni

EQUITIS AURATI,

Regalis Societatis Londinensis, utriusque SOCII,

NECNON

Magnæ Britanniæ REGINÆ Medici Ordinarii,

TRACTATUS

DE

FEBRE MILIARI.

Accessit Febris Miliaris Historiarum Fasciculus.

LONDINI,
Impensis J. CHURCHILL, ad Insigne Nigri Cygni in Vico *Paternoster-Row* vulgò vocato, MDCCX.

AD

Lectorem Præfatio.

TRACTATUI naturali ordine prodromo, ſequentem addendum cenſui eâ ratione, ut Praxeos ſpecimen, ſecundum normam mihi uſitatam, & à me jam antè propoſitam, Lectori exhiberem. In quam rem utiliùs præſtandam, præ aliis Morbis, Febris Miliaris ſive Veſicularis naturam, curandíque Methodum deſcribendam elegi; quòd Medicorum neminem, de hâc Febre, tanquam ſpecie diverſâ, ſaltem juſto volumine, hactenus ſcripſiſſe viderim. Cùm

tamen, in quamplurimis, vel in Chronicum Morbum immutari, vel brevi exitialem fuisse, noverim. Nonnunquam enim id Ægrorum, in hujus Morbi principio mitiori, de seipsis negligentiâ; aut diutiùs elongati impatientiâ, evenit. Nonnunquam etiam Medicorum fallacibus ejus Symptomatis cœcatorum ignorantiâ. Aut tandem, ubi visitationes necessariò continuandas omittunt. Intempestivo metu, ne Lucri gratiâ, Curationem procrastinare videantur. Quamobrem & existimavi operæ impendendæ prætium, si his meis Observationibus, ab inspectis Ægris diligentissimè collectis, Medicis Junioribus Lumen præberem. Et hoc facto, Peritos excitarem, suas etiam in lucem proferre.

ferre. Quo autem ea, quæ in hâc Diſſertatione dicta ſunt, magis adhuc firmentur, clariúſque illuſtrentur; Hiſtoriarum huc pertinentium, fuſiúſque exaratarum Faſciculum, ſubjiciendum curavi. Et firmè credat Lector, me ſummâ ubique veracitate uſum fuiſſe.

ELEN-

ELENCHUS CAPITUM.

CAP. I.

DE Febris Miliaris, ſeu Veſicularis, Nomine, Genere, & Speciebus.

CAP. II.

Febris Miliaris Deſcriptio.

CAP. III.

De Febris Miliaris Cauſis Internis.

CAP. IV.

De Febris Miliaris Symptomatum Cauſis.

CAP. V.

De Signis in Febre Miliari Prognoſticis.

CAP. VI.

De Febris Miliaris Simplicis Curatione.

CAP.

CAP. VII.
De Curatione Febris Miliaris Symptomatum.

CAP. VIII.
De Febre Miliari compositâ.

CAP. IX.
De Morbis quibusdam Febri Miliari supervenientibus.

TRACTA-

TRACTATUS DE *Febre Miliari,* SEU *VESICULARI.*

CAP. I.

De Nomine hujus Morbi, Genere, & Speciebus.

FEBRIS Miliaris, à Puſtulis ſive Veſiculis, Seminis Milii ſpeciem quodammodo præ ſe ferentibus, & præcipuè circa Partes ſuperiores apparentibus, Nomen accepit. Mihi tamen videtur potiùs nominari debere,

bere, Febris Veſicularis. Quia Puſtulæ ſunt Veſiculæ, primò ſero limpido, deinceps ſubalbo, Perſarum colore non abſimili, plenæ.

Non deſunt, qui Febres ſolummodo Peſtilentiales Petechialéſq; opinantur Malignis adnumerandas. Cenſeo tamen & alias, Specie diverſas, Malignarum Claſſi debere referri.

Primo, quaſcunque febres vel contactu, halitúve, vel quavis alia Contagione tralatitias.

Deinde, & iſtiuſmodi Febres quas ſtatim ab Initio Dolor vehemens, & alicui Parti affixus comitatur, *viz.* Capiti, aut Inteſtinorum Renúmve Regioni, aut etiam Artubus. Pariter ac ſi Ægrotus Cephalalgiâ, vel Dolore Colico, aut Nephritico, vel Podagrâ, aut Rheumatiſmo, vel etiam Doloribus Parturientis, tanquam originali Morbo laborâſſet. Cùm tamen iſtiuſmodi Febris Miliaris Symptomata, haud iis ceſſura ſint Remediis, quæ, ubi Morbi ita nominati primarii ſunt, valere ſolent.

Porro, & in quibus Spiritus Animales ſubitò opprimuntur & deſi-

ciunt. Et ubi prædicta Symptomata, à nullâ Causâ evidenti, sed à veneno quodam latente, pendere videntur: ab Antiquis, Occultæ Qualitatis, à Neotericis, Vaporum nomine designato.

Vel demum, ubi ex Causâ, ut videtur, non absimili, spem Salutis, subitanea Mors excipit. Quæ omnia, ut Malignitatem ostendunt, ita & in Febre Miliari, observavi accidisse.

Et notatu dignum est, hanc Febrem eâdem Malignitate ac Petechialis apud Indos grassari.

Hæc Febris specie duplex est, Simplex & Composita. Simplicem dico, quoties Pustulæ erumpunt nullæ, præter Miliares, de quâ hic differturus sum. Complexam, cùm Pustulæ Papillares rubræ, Miliaribus sint interspersæ; quæque ubi solitariæ sunt, *Rash* vulgò appellantur.

Et notandum est; Pustulas Miliares, nonnunquam Variolis immisceri, eásque dum intumescunt Variolæ, paulatim exarescere. Verum post exiccatas Papillares, superstites manere.

CAP.

CAP. II.

Febris Miliaris Descriptio.

QUO melius Febris Miliaris Historiam perscribam; Antecedentia, Concomitantia, & Consequentia enumerare placet.

ANTECEDUNT, Constitutio Corporis imbecillis, sive ea Naturalis est, sive ex Evacuationibus supra modum factis, Victúve nimis pareo Adventitiâ: Sanguis serosior: Mens imbecillior & timidiuscula, ac facilius læsa ab externis, ut in Fœminis & effeminatis Viris. Cogitatio multa & intensa, aut mœstitia. Obstructio, vel Ulcus in aliquâ parte cum Dolore conjunctum. Unde Dolore Colico, aut Calculo, aut Renum Ulcere, Podagráve diu affecti, huic Febri magis sunt obnoxii. Calor etiam internus in Mulieribus, cum vel sine Siti, & præcipuè sub tempus Puerperii; unde & Partûs Dolores minus solito vehementes sunt, & Spiritus sine causa

causâ evidente, admodum deprimuntur, cum oppressione Pectoris suspiria cogente. Quibus, ut in aliis Febribus, hic etiam ferè semper accedit Frigus extremum.

HANC Febrem sæpe comitatur Dolor, Colici, Nephritici, Pleuritici, Rheumatismatici, vel Parturientis æmulus. Nec non Oppressio Pectoris cum Depressione Spirituum. Dolore prædicto post biduum triduúmve recedente, totius Corporis horror, deinde Frigus Caloreq; alternatim oriuntur. Lenior tamen hic Calor est quam in Febre vulgari continuâ, & naturali propius accedit. Dum vola manûs Calore magis intenso afficitur, pars convexa mitiori. Pulsus etiam frequens est, sed debilis. Spiritus sæpe maximè deficiunt, & quasi ex magno pondere Pectus oppressum edit suspiria. Somnus obrepens, subitò est interceptus; omnium pene Symptomatum maximè inseparabile. Sæpe enim plures dies noctesq; sine Delirio, aut Capitis Dolore, insomnes sunt: ferè multò diutius quàm in aliis Febribus. Cujus rei Exemplum vidi,

præ aliis ſingulare, in Fœminâ quâdam Illuſtri, quæ ſub cura Doct. *Franciſci Bernard*, in hâc Febre, ſine Delirio, Doloreve Capitis, per Menſem paſſa eſt vigilias. Lingua nunc Aphthâ albâ obducta eſt, nunc ſanorum ſimilis. Urina, nonnunquàm, ferè ut Aqua communis, pallida; aliàs, naturalem præ ſe fert colorem. Quo Symptomate decepti Juniores Medici, frequenter ad Vapores, uti vulgò loquuntur, referunt. Hâc Febre correpti, aliquando Ventriculi ægritudinem, præcipuè poſt ſomnum, patiuntur; & nonnunquam Diarrhæam: vel ex ſuâ negligentiâ; vel ex malâ Praxi: ſcilicet, dum Calefacientia, in Paroxyſmis Hyſtericis uſitatiora, ſine Diaphoreticis, præſcripta ſunt. Unde, loco placidi naturæ progreſſûs, Materiam Morbificam per Diaphoreſin expellentis; rapida Fermentatio, eandem in Inteſtina deturbat. Alvus nunc aſtricta, nunc cum Ventriculi ægritudine, & Inteſtinorum Doloribus, ſoluta eſt. Modò multùm ſitiunt, modò parum. Aliquando manus & lingua, Medico

porrectæ,

porrectæ, illæsæ; & Ægri quasi cum Tremore loquuntur. Moribus etiam Convulsivis, Delirio, ac difficili Respiratione haud raro premuntur. Quorum Symptomatum exacerbationes, Febris Intermittentis Paroxysmorum instar recurrunt. Pectoris cum suspiriis oppressio, vel sine causa evidente spirituum majori defectus, Vigiliæ, & Spiritum commotio, *Hiney in the Head* vulgò dicta, quoties Ægri ad somnum se componunt, nec non Pulsus frequens & debilis; quibuscunque aliis Symptomatis conjuncta, Pustulas Miliares, erupturas semper prænunciant. Quæque omnia persistere solent, donec Pustulæ Miliares emineant: deinde, à plerisque Ægroti liberantur.

Hæ Pustulæ, plerumque in Pectore, Collo, & Digitorum interstitiis, interdum etiam in toto Corpore sunt perspicuæ; & paulatim indies auctæ, tandem evanescunt, Cuticulâ Pustularum sedibus subscabrâ manente. Nonnunquam pruriunt; præcipuè, in Febre Miliari complexâ;

ubi scilicet Postulæ Papillares rubræ, permistæ sunt Miliaribus. Et observare est, hanc Febrem, quo simplicior est, Symptomata habere eo leviora. Quæque hâc ratione, tam incautis Medicis, quàm Ægris, incuriam frequenter creant. Unde Febris hæc vel magis fit periculosus, vel Morbus alius sæpe oritur. Exminori enim cautelâ quàm primo loco adhiberi oportuit, gravioribus Symptomatis, scil. Ventriculi ægritudine, Appetitu diminuto, Calore interno, oppressione Pectoris, Spirituum depressione & fuspiriis, Caloris & Frigoris irregulari recursu, vigiliis, & similibus, aliquando incipit.

In hujus Febris declinatione, sudore frigido sæpe madent manuum superiora.

An Pustulæ Miliares certo die apparere solent, difficillimum est observare. Cum prima hujus Morbi facies, & de eodem Patientis narratio, adeò sint incertæ. Quantum autem assequi possum, eas opinor, decimo vel undecimo die à principio, plerumque pullulare; si modò Febris regularem

haretn habeat progressum: & circa decimum & octavum, vel ubi Materia morbifica abundat, circa primum vel secundum & vicesimum deficari.

TEMPUS Eruptionis observare, tentavi primò in iis Fœminis, quas tertio à partu die advocatus, de Horrore vel Frigore, & Calore subsequente querentes audivi. Cùm enim Pustulas Miliares in illarum Pectore & Collo inspectis viderim, eas judicavi à multis diebus Febre Miliari correptas fuisse. Et scrutinio facto ab usque Morbi initio, vel Calorem præternaturalem, vel partis alicujus Dolorem, cum vel sine siti, & cum maximâ Pectoris oppressione ac suspiriis, Spirituúmque defectu, ante partum sensisse compèri. Quæ Symptomata, cùm ab appropinquante Partu pendere putarentur, à Partu se bene habituras sperabant. Deinde, Partûs Dolores, etiamsi solito sint mitiores, iis tamen, maxima Pectoris oppressio cum suspiriis, spirituúmque defectus, (ab Obstetricibus Timor & Vapores dictus) pulsúsq; frequens ac de-

bilis ſubſequuntur, Puſtulaſque Miliares prænuntiare ſolent. Quarum Eruptioni in Pulmonibus, ad ſudorem in Lecto compoſitis, via ſternitur. A primo itaque Calore interno, vel Dolore ante Partum, ad Eruptionem à Partu, dies undecim frequenter numero. Verùm Ægrotæ ſui ſtatûs Ignorantia & præpoſtera narratio, Medici prognoſin ut plurimum adeò confundit, ut ipſiſſimum diem, vel curioſiſſimus haud indigitare noverit.

FEBRIS Miliaris conſequentia, quatenus meæ obſervationi occurrant, ſunt Tumor Femorum, Tibiarum, Pedúmque, non ſemper indolens; excrescentia & abſceſſus Mammarum; depravata Memoria; Fluxus Lochiorum nimius, & Urinæ; affectus, Hypochondriaci aut Hyſterici ſimulus; Calor internus, cum debilitate, languore, & diminuto Appetitu conjunctus. Horum inquam, nunc hæc nunc illa contingunt, quoties Febris, vel ex ſuo malo more, vel Medici malâ Praxi, infelicem habet exitum.

CAP.

CAP. III.

De Febris Miliaris Cauſis Internis.

QUOD ad Cauſas Febris Miliaris internas attinet, partim à Sanguinis, & ſucci nervoſi ſeroſitate nimiâ, & quâdam Acidâ Acrimoniâ; partim etiam à Succi Nervoſi nimiâ commotione, pendere videtur. Quæ mea conjectura ex hujus Morbi præcedente Hiſtoriâ, ex Medicamentorum huc pertinentium effectu, & ex Cadaveribus hâc Febre mortuorum diſſectis, probabilis videtur.

SANGUINIS Acrimoniam ſeu Aciditatem arguunt, ſecretiones huic Febri peculiares. Urina enim hîc magis decolor eſt, ſanorumque ſimilior; emittiturque majori copiâ, quàm in Febre Ardente, ubi Sanguis & Succus Nervoſus Particulis Sulphureo-ſalinis impregnantur. Et experimur Urinam decolorem copioſè effluere, ex uſu Oxymellitis Scillitici in Hy-

drope incipiente. Ptyaliſmus etiam in hâc Febre plerumque copioſior eſt, quam in Ardente. Ideóque hîc ſitis ut plurimum minor eſt, & Lingua viſcoſo humore minùs obducta. Porrò, & Puſtulæ Miliares, quæ ſero plenæ ſunt Veſiculæ, ab Aciditate prædictâ ſecerni videntur. Non ſecus ac à quovis Acido affuſo, fit Lactis ſerum.

Idem patet à Medicamentis juvantibus, Teſtaceis ſcilicet, ut Oculis Cancrorum & ſimilibus, quæ Acida abſorbent.

Nec minus ex Lædentibus. Omnia enim Sapore Acida, ut ſuccus Limonum, &c. in hâc Febre nocent.

Serositas Sanguinis probatur, à Calore, qui hîc mitior, quàm in Febre Ardente, ſentitur. Et quo ſimplicior eſt hæc Febris, eo mitior eſt Calor. Nam ubi Puſtulæ rubræ, *a Raſh* vulgò dictæ, Miliaribus ſunt interſperſæ, omnia Symptomata Febrem magis ardentem oſtendunt. Et Anaſarcâ laborantes, ubi Sanguis ſero abundat, licet Febre aliquando Milia-

ri, & Symptomatis Nervosis, vix tamen unquam ardente afficiuntur.

Idem probat tempus, quo Pustulæ Miliares erumpunt. Quæ ob Sanguinis serositatem, indéque Calorem & Motum mitiorem, non tam citò ac Papillares & Variolæ, ubi Sanguis sulphure magis abundat, expelluntur. Quemadmodum simplex Aqua, tardius quàm Vinum aut spiritus vini ebullit. Quam etiam ob Causam, Spiritus Animales in hâc Febre, primò commoventur.

Remedia hujus Febris Curationi adhibita, idem ostendunt: nimirum, continuata Diaphoresis, & Vesicatoria successivè appositа. Quæ serositatem Sanguinis, & Succi Nervosi diminuunt, eodem tempore quo eorundem Aciditatem edulcorant. Adde, & Curatio hujus Febris à Natura perficitur, Sanguinis serum, ex aliquâ parte, in generatione Pustularum Miliarium, eliminando. Neque liquores diluentes & aquosiores, hic adeò multùm, ac in Febre Ardente, prosunt; ubi potiùs Pulli Gallinacei Jusculum copiosè bibendum est. Porro,

rò, & quæcunque fieri diminutionem per Diaphoresin impediunt, Laedentibus adnumeranda sunt; ut Frigus externum, & Medicamenta Calefacientia sine vi Diaphoretica.

Tam Aciditatem Sanguinis, quam Serositatem, Cadavera eorum qui hâc Febre moriuntur, satis perspicuè demonstrant. In quibusdam enim Partibus Sanguis coagulatur, & non secus ac Oleum ex affusione spiritûs Vitrioli nigrescit. Idem tamen Sanguis extravasatus, Linteum valde pallido colore imbuit. In aliis Partibus, adeò serosus est, ut & ipsa Vasa Sanguinea verè palleant. Cujus rei Instantiam profero, in sequentium Historiarum ultima. Et nuperrimè vidi non absimilem, in Juvene quodam Illustri, annos circiter unum & viginti nato, hac Febre mortuo, ex omissâ Morbi Curatione tempestivâ. In cujus Abdomine Thorace, & Cranio apertis, Vasa quibusdam in Partibus, Sanguine nigricante & coagulato distenta erant. Sanguis tamen è Vasis dissectis elapsus, pallido colore Linteum infecit. Et non infrequenter experi-

experimur, è Venâ sectâ Sanguinem rutilantem fluere; à Vino nempe generoso copiosè ingesto: Colore tamen pallido lintei imbuti suam Serositatem ostendere. In aliis hujus Cadaveris Partibus, Sanguis serosus videbatur, & Pallido Colore tinctus; ut & Cor ipsum. Plexus etiam Choroïdes, ob copiam Sanguineorum Vasorum ipsam formantium, semper ferè rubicundus, maximè pallebat: tum Acidi tum Serosi Sanguinis argumentum. Neque dubitandum est, Succum Nervosum à Sanguine ortum, similem Naturam adeptum fuisse.

Intemperiem Febrilem in Liquore nervoso sive spiritibus Animalibus primitùs accendi, Symptomata Nervosa primò occurrentia, nempe Dolor, Spirituum depressio, Vigiliæ, & similia supra enumerata, probant. Cùm interim, Symptomata quæ Sanguinis fervorem Febrilem indicant, uti Calor vehemens, Pulsus fortis, Capitis Dolor, Sitis, Linguæ siccitas, Urina rubicunda & parca, &c. omnino desunt. Demum, in hâc Febre Juvantia, nempe Mens spiritúsque

que ab omni tumultuario motu immunes, idem oſtendunt. Hîc itaque Commotio Febrilis, à Seri Sanguinis metaſtaſi in Succum Nervoſam originari videtur, indéque in Sanguinem transferri.

CAP. IV.

De Symptomatum Cauſis.

Febris Acuta continua non Maligna, ex obſtructione Glandularum, Cutanearum præcipuè, indèque Sanguineorum Vaſorum Plethôra pendere, plerique autumant. Et in Febre ſimplice Miliari, Succo Nervoſo idem accidere, veriſimile eſt. Nam ut Nervi ex Obſtructione tenduntur, ita ex Tenſione, Dolor oritur, hujuſce Febris Symptoma omnium ferè primum. Ideóque Medicamentis Diaphoreticis, Plethôram & Obſtructionem Nervorum Capillarium minuentibus, potiùs quàm Laudano conſopitur. Uti & ex Petechiarum

chiarum aut Variolarum eruptione, Ægri à Dolore, Symptomate eorum primario, magis liberantur, quam ab uſu Laudani.

Succus Nervoſus, Nervorum Capillarium obſtructione auctus, & in ſuo motu repulſus, Motum irregularem imprimit Spiritibus Animalibus, & Horrore Ægrotum afficit.

Calor autem ſuccedit Frigori, ex Succo Nervoſo in Sanguinem (tandem obſtructione reſeratâ) copioſius transfuſo, motúmque Sanguinis citatiorem generante. Neque tamen hîc, ubi Sanguis ſcatet partibus ſeroſo-acidis, quæ motum ejus inhibent, Pulſus adeò magnus eſt, ac in aliis Febribus, quæ primò in ipſo Sanguine, ſalinis ſulphuriſque particulis luxuriante, excitantur.

Calor & Frigus ſe mutuo excipiunt, ſed irregulariter. Nimirum à ſeroſitate Sanguinis, Succíque Nervoſi ab eo ſecreti: qui exinde citius à Medicamentis, motu Corporis, multiloquio, vel Animi Pathematis, affecti ſunt. Ideóque nihil magis conducit ad Caloris Frigoríſque irregularem

larem recursum cohibendum, quàm mora in Lecto & Quietudo.

Pectoris oppressio & suspiria, à Liquore Nervoso, in Nervis Pectoris Capillaribus stagnante oriuntur. Vesiculis enim seu Pustulis Miliaribus emissis, Ægri ab oppressione liberantur. Certè à Sero in Asperæ Arteriæ extremis Ramulis, minimè pendet. Ita enim produceretur, Asthma, & Pharmacis Pectoralibus oppressio allevaretur: quæ tamen hîc sunt inutilia, & quæcunque Pustularum Miliarum eruptioni incommoda.

Oppressionem hanc comitatur Spirituum defectus. Nempe ob Sanguinis serositatem, indèque parciorem in Succum Nervosum Spirituum secretionem. Oritur etiam a Succi Nervosi serositate, Spiritus Animales onerante. Serositate enim per Diaphoresin diminutâ, liberantur Spiritus Animales, virèsque Æger recuperare videtur. Non secùs ac Bajulator, qui depositò onere, Spiritus statim resumit. Quod non accidit in Spirituum defectu, ex Hypercatharsi

tharsi orto. Et notatu dignum est hâc Febre Miliari laborantium, non fecus ac oneribus defessorum, Pulsum eundem manere, dum Spirituum defectum passi sint, & ab eodem liberentur. Verùm ex Evacuatione nimiâ, Pulsûs debilitas, Spirituum depressioni respondet.

A motu Spirituum Animalium magis celeri insomnes sunt, sæpéque delirant; & quoties ad somnum se componunt, de quâdam Sensûs Interni Confusione quæruntur.

QUANDO in Vigiliis Caput indolens est, à minori Impetu Sanguinis versus Cerebrum pendet. Licet enim motu paulò vegetiore circuitur, quàm in Sanis: remissiùs tamen quàm in aliis Febribus, sive Intermittentibus sive Continuis, movetur. Quamobrem & Sitis hîc longè mitior est, quam in Febre Ardente. Et eandem ob Causam, Urina est magis decolor, Sanorúmque similior. Et majori copiâ emissâ, ex Aciditate Sanguinis serum separante. Quâ de causâ frequentius etiam expuere solent.

A Serositate Spirituum Animalium, Musculi antagonistæ, non semper æqualiter contracti retinentur; unde fiunt Motus Convulsivi. Sin autem a serositate prædictâ, Contractio Musculorum fuerit debilior, Linguæ Manuúmque solummodo fit Tremor.

In hujus Febris principio, si Ægri, Similitudine Vaporum decepti, è Lecto surgant, Calidáve, Medicamenta usurpent; Sanguinis Spirituúmque motus exinde augetur: Et loco Pustularum Miliarium, Natura ad Materiæ morbificæ intempestivam ac deviam Secretionem stimulatur. Unde producuntur Symptomata, secundum varias Partes in quibus deponitur, variata; Febrisque Miliaris, sub alterius Morbi formâ delitescit. Si in Ventriculo, Nauseam & Vomitum paret; in Intestinis, Dolorem & Diarrhæam. In quo casu, Dolores & Diarrhæa, citiùs leni & continuâ Diaphoresi, quàm Laudano vel Astringentibus recedunt. Et si contigerint solummodo duæ tresve Sedes, absque Ventris Torminibus,

Spi-

Spirituúmque Defectu; quæcunque Aſtringentia & Opiata, cenſeo amovenda. Quippe, ſæpenumero ſatis eſt Materiæ, tam in Sedes, quàm in Puſtulas Miliares diſtribuendæ. Quapropter, & de earum Eruptione, à Sedibus nihil metuendum eſt. Idémque experimur, ubicunque Materia abundat ſecernenda: Exempli gratiâ, in Variolis; ubi nec Enema, nec Venæſectio, Puſtularum Eruptionem impedit. Nec quicquam mali accidit à Catameniis, toto Variolarum curſu lentè effluentibus.

Pulſus denique fit debilis, à Seroſitate Sanguinis Succíque Nervoſi; & proinde, Spirituum Animalium paucitate, Cordíſque laxiori Syſtole.

CAP. V.

De Signis in hâc Febre Prognoſticis.

DE hâc Febre, Prognoſis ita inſtituenda eſt. Si Ægrotus ſui Regimen in principio omiſerit, Medicúſve Pharmaca calida Diaphoreſin minimè excitantia præſcripſerit; licet Symptomata ab initio fuerint mitiora, Morbus tamen ſæpe in pejus ruit, & vel mortem, vel ægritudinis diuturnitatem minitatur.

Si ab initio Pars aliqua doleret; vel Æger indolenter caleſceret, aut ei Ventriculus ægrotaret, deindéque Calor & Frigus alternis vicibus, intervallis tamen inæqualibus recurrerent, Spirituúmque Defectus, & Pectoris Oppreſſio cum Suſpiriis, facili Reſpirationi conjuncta ſint, tandémque Puſtulæ cum leni & perpetua Diaphoreſi ſeſe oſtenderent, res plerumque in vado eſt.

DELI-

Delirium, Motus Convulſivi, Convulſio, vel Apoplexia, ſi ex Signis hujus Febris Pathognomonicis, nempe ſummâ Pectoris Oppreſſione, cum Suſpiriis, Spirituúmque Defectu, Symptomata comitantia viderentur, & in principio accidérent; faciliùs Medici diligentiæ Praxique regulari cedunt. In progreſſu verò, & declinatione, ubi Æger imbecillior eſt, & Puſtulæ Miliares, aut ex impreſſo Frigore, aut forſan à malâ Praxi deliteſcunt; in Cerebrum, Nervóſque lethalis fit metaſtaſis, & brevi Mors ſequitur.

In hâc Febre, ſuppreſſio Diarrhææ ſubitanea, ſive ſponte, ſive Aſtringentium, ſive Opiatorum abuſu fit, Apoplexiam cavere jubet. Præcipuè, ſi iſte Morbus, ex Plethôra & Partium ſtructurâ, ſtaret in procinctu.

Citrinus Urinæ Color, qui ſubitò in pallorem tranſit, de metuendâ Metaſtaſi Medicum monet.

In Puerperis hâc Febre correptis, Diarrhæa Symptoma periculoſum eſt. Non modò enim Puſtularum Erup-

tionem, ſed & Fluxum Lochiorum impedit.

Respiratio difficilis, Vox faucibus hærens, & Linguæ Tremor, inter periculoſa Symptomata collocanda ſunt. Præcipuè, Dyſpnœa Nervoſa.

Ægri, quo magis ſomnolenti, eo fæliciùs convaleſcunt.

Qui mitioris ſunt Indolis, faciliùs quàm qui Feroces & Iracundi, liberantur.

Si Natura & Medicus, quaſi junctis manibus procedant, ſtatim à deſiccatis Puſtulis, Ægri Vires recuperant. Niſi ex abundantiâ Materiæ Morbificæ, Reliquiæ ſuper Partem aliquam ſeparentur.

In Febre Scarlatinâ, ſi Puſtulæ Miliares Colori rubro extincto ſuperveniant, ſalutem promittunt.

CAP.

CAP. VI.

De Febris Miliaris Simplicis Curatione.

EX hujus Febris Miliaris Simplicis Natura descriptâ, enatæ Indicationes curativæ sunt hujusmodi. Nimirum, Sanguinis & Succi Nervosi Aciditatem dulcificare, eorúmq; Serositatem diminuere, nec non Spiritus Animales liberare & restaurare. Et hâc Methodo obviam eundo periculosis Symptomatis, Sprituum Animalium Sanguinísque Motum ad æquilibrium restituere. Quo facto, Pustulas Miliares è Materiâ ritè præparatâ genitas, solito tempore expectare licet.

Ad Sanguinis Succíque Nervosi Aciditatem (unde Coagulationes Sanguinis, & seri secretiones proveniunt) edulcorandam; Medicamenta, vulgò Alcalina dicta, & præcipuè Testacea, sunt eligenda: E quibus sunt Oculi Cancrorum, Margaritæ præparatæ, & similia. Et ad eorum Serositatem si-

mul minuendam, quæ etiam lenem & continuam Diaphoresin promovent, maximè omnium prosunt: in quorum numero, Pulvis è Chelis Cancrorum compositus, Lapis Goensis, & Bezoar Orientalis, præcipuum locum obtinent. Horum enim usu dies aliquot reperito, Sanguinis & Succi Nervosi vitia corriguntur; Pulsúsque ad fortiorem motum restitutus, magísq; æquabilem, Pustularum Miliarium eruptionem accelerat. Equidem, si nulla ratio Diaphoreseos habenda esset, neque alicujus Indicationis nisi ut Sanguis Spirituósque Animales exaltentur; calidiora Cardiaca, uti Radicem Serpentariæ Virginianæ aut similia, vel etiam Vinum ipsum tutò & copiosè sumere licuerit. Hæc autem & hujusmodi, in hâc Febre, viz. ad Pustulas Miliares expellendas, rarò locum habent. Nam Sanguinis Fermentatio vehementior, & Materiæ Morbificæ contemporanea secretio, non bene conveniunt. Et sæpe calidorum usu, Delirium, Motus Convulsivi, & similia producuntur. Omnes itaq; Secretiones, sive Naturâ, sive Ar-

te effectæ, fæliciùs lentè procedunt. Id quod à Medicamentis Teſtaceis obtinetur; quæ dum Calorem foveant mediocrem, ſimul & edulcorant, & Diaphoreſin promovent.

Ad Seroſitatem minuendam, optimè etiam reſpondent Veſicatoria. Nec non ad Coagulationes ſale ſuo Volatili impediendas. Nullum itaque aliud Remedium, Spirituum Animalium Commotionem magis ſedat, Somnúmque conciliat, aut Spiritus depreſſos levare ſolet. Materiâ enim morbificâ ex aliqua parte eorum ope diminutâ; Natura reliquam, viâ ſibi conſuetâ, faciliùs amandare poteſt: tantum abeſt ut Puſtularum Eruptionem impediant. Neque tamen plura unâ vice Veſicatoria, ſed alia poſt alia, applicanda ſunt, niſi grande aliquod Symptoma exigat. Notandum autem eſt, poſtquam ulcus prioris Veſicæ ſiccatum fuerit, quamprimum aliam debere excitari. Cùm ſæpe obſervaverim, omnia Symptomata, ſtatim à ſiccatis priorum Veſicarum Ulceribus ingraveſcere, iterumq; ab aliis Veſicis excitatis, fieri leviora.

Anno 1697, quidam hâc Febre correpti, non modò Capitis Dolore, sed & Tumore affecti sunt. Attamen ex Vesicatoriis successivè appositis, dietim imminutis. Ex appositis pone Aures, disparuit Frontis Tumor; Temporum & Oculorum, ex tertio inter scapulas; & Genarum similiter, Labiorum, Faucíumque, ex aliis super Brachiis, Femoribus, Tibiísque, ut in sequentium Historiarum primâ fusiùs ostenditur. Et notetur quòd ex minimo temporis intervallo, à prioris Vesicæ exiccatione ad generationem alterius, & Dolor & Tumor auctí fuere.

Anno 1704, quorundam in hâc Febre Fauces occupavit Dolor, illius qui in Anginâ æmulus. Quo percepto Symptomate, licèt multi subitò mortui sint; eo tamen leni & continuâ Perspiratione domito, omnes sub meâ Curatione evaserunt.

In hâc Febre, Cathartica, rarò sunt admittenda; non nisi grande aliquod Symptoma indicaverit. Emollienti verò Enemati, ad primas

mas Vias mundificandas, ſæpe locus eſt.

RARO etiam Sanguinis emiſſio permittenda, niſi ex urgente aliquo Symptomate, viz. Aſthmate, Pleuritide, vel ſimili indicaretur.

ANIMI Pathemata in hâc Febre vitanda ſunt. Et quæcunque commovent Spiritus Animales, ſive grata ſive ingrata fuerint, noxia ſunt. Quietudo etiam in lecto imperanda eſt. Contrario autem in hac Febre incipiente regimine, Puſtularum miliarium materia verſùs cutem motura, aliò repulſa Symptomata periculoſa producit. Quibus Symptomatis, ſi talia adhibeantur medicamenta qualia ad primarium Morbum inepta ſint; vel Mors, vel Morbus Chronicus, ſine ullâ poſtea Puſtularum eruptione, ſequitur. Unde diſcimus quî fit, ut Puerperæ ex hâc Febre fæliciùs emergunt. Ob id nempe, quòd in lecto tranquillo animo ſe continentes, lenem & perpetuam Diaphoreſin ſibi conſilient; cibiſq; Potulentis, calefacientium Pharmacorum loco, refocillentur. Sæpe

enim

enim observare est, eas, quæ in lecto bene se habere visæ sunt; si inde surgant, tanto spirituum defectu correptas fuisse, ut moribundæ viderentur, & ex iis nonnullæ subitò obierunt. Quæ etiam nimis properè lectum renuunt, se tantum Hysterico affectas æstimantes, statim in pejus ruunt.

Hujus rei instantiam jam præ oculis habeo in Domina *Shepherd*, in Vico vulgò vocato *Bartholomew-lane*, habitante, & cui D. *Lancashire* fuit Pharmacopœus. Illa Pectoris Oppressionem cum Suspiriis, nec non Confusionem interni Sensûs, Cordisque palpitationem passa est: quæ Symptomata, & Ægra, & astantes, Vapores æstimârunt. Ideóque necessarium esse putabant, ut è Lecto resurgat. Simulac verò induerat Vestimenta, Tremores & Motus Convulsivi, prædictis Symptomatis sunt adjuncti. Ego jam ad Illam vocatus, ex oppressione Pectoris, cum Suspiriis, Spirituúmque defectu, Febre Miliari laborare censui, & in periculo stare, nec sine leni & continuâ

mit Diaphoresi servari posse. Præscripsi itaque in lecto quietudinem, seclusâ Visitantium turbâ; Vesicatorium inter scapulas applicandum; Bolúmq, sequentem sextâ quâque horâ cum Julapio sumendum.

℞ *Pulv. è Chel. Cancr. comp. Spermat. Ceti, a. ℈ j Croci gr. vj, Syr. Paralyt. q. s. M. f. Bolus.*

Qua methodo adeò lætè res cessit, ut intra biduum Motus Convulsivi penè penitus abolti fuerunt. Pustulæque Miliares jam tandem enatæ, altius indies emicuere; ferumque in iis, usque ad earum exiccationem, videbatur magis incrassari & albescere.

Puerperæ hâc Febre laborantes, & nimis citò lectum renuentes, nonnunquam ex improviso moriuntur. Uti accidit Dominæ *Barkley*, ad quam licet vocatus eram, tamen ante adventum meum, mortua est. Amici Illam, nullo Morbo, præter Vapores vulgò dictos, affici putârunt. Et proinde exurgere, immiscere se Colloquiis, & similia, sanæ instar, agere voluerunt. Ego verò, ex dolore

lore Femoris, oppreſſione Pectoris, ſuſpiriis, ſpirituúmq; defectu, mihi narratis, ipſam Febre Miliari periiſſe ratus ſum. Et allata Candela, Puſtulas Miliares quamplurimas ſuper Pectore adhuc eminentes vidi. Et nullus dubito, quin ex frigore materiam Puſtularum in Nervos repellente, hæc Mulier morte ſubitaneâ oppreſſa fuit. Id quod etiam quibuſdam Parturientibus in ſimili caſu accidiſſe memini. Ideóque, ubi ad Parturientes vocatus, Febris Miliaris ſigna viderim Pathognomonica; moram in lecto, & ut Ægra ad partum ſe componat, impero.

In prædictæ Dominæ diſſecto Cadavere, nil morboſum conſpexi, præter Polypum. Qui ab eâdem causâ ac ipſa Febris, viz. ſeroſitate acidâ proveniens, minimè mortis cauſa exiſtimanda eſt.

Sæpe etiam obſervare eſt, eos qui in lecto benè ſe habere viſi ſunt, ſi exurgerent, tantum ſpirituum defectum ſenſiſſe, ut moribundi viderentur: cujus rei in Hiſtoria casûs D. *Smith*, in Areâ *Bartholomew-Cloſe* vocatâ,

vocata, exemplum dabimus. Ideóq; Cautela, tum à Parturientibus tum Puerperis obſervanda eſt, ut ſi Pectore oppreſſo & languore, ſine causâ evidente affectæ fuerint; ſtatim Obſtetricis ope Partum avelli curent, & ſpretis mulierum argutiunculis in contrarium, ad eliciendam diutinam Diaphoreſin ſeſe lecto affigant.

CAP. VII.

De Curatione Febris Miliaris Symptomatum.

SINGULIS Symptomatis, iiſdem Remediis occurrendum cenſeo, quibus uti maluimus, ſi ſolitariè apparuerint: niſi aliquod Symptoma contra indicet; quod à perito Medico perſpiciendum eſt.

CAPITIS vel Partis alterius cujuſcunque Dolor, longè certiùs leni & continuâ Diaphoreſi, quàm Opiatis conſopitur. Quemadmodum in Febribus

bribus Petechialibus Varioliſque, nullo modo Dolores ſedari vidimus, donec expellenda materia ſuper cutem emineat. Cùm itaque vel Parturienti, vel Dolore quovis laboranti advocatus ſim, & ſpirituum defectum, Pulſúmque frequentem ac paulò debiliorem viderim; omiſſis Hypnoticis, Naturæ morem gero, & ſtatim Diaphoreſin excitare ſoleo. Sin autem Doloris vehementia, Opiatorum uſum indicaverit, Diaphoretica admiſcenda impero. Aliàs, aut non ſedant Dolorem, aut ejus loco aliquid mali afferunt. Et ſi Pleuriticus ſit dolor, vel alicubi Inflammationem oſtendat, Venæſectio rarò eſt omittenda.

Quoties Calor & Frigus alternis vicibus & irregularibus recurrunt, ut plerumque ſolent; lenis Diaphoreſis ex *Pulv. è Chel. Cunct. comp.* uſu, valdè prodeſt; ſi modo ſine Calefacientibus ſumptus fuerit. Quod, etiamſi à nonnullis parvi pendatur Remedium, multoties tamen ejus virtutem expertus ſum. Hancque, ex multis aliis, une Exemplo in D. *Bol-*

ton,

tus, D. *Shaler* Pharmacopœi Filiâ, ſatis patebit. Illi, ſecundo die à Partu, doluit Abdomen prope Coxam. Quâ in parte lenito dolore, calore deinde & frigore alternis, nec non Vigiliis & oppreſſione Pectoris cum Suſpiriis, & Languore, afflicta fuit: tandémque poſt dies aliquot, Puſtulæ Miliares exudârunt. Solo itaque Pulveris è Chelis Cancrorum compoſiti uſu ſextâ quâque horâ, ad continuandam Diaphoreſin, omniáq; Animi Pathemata prohibendo, Ægrámque Cibis fovendo Potulentis, Vinóque pauco Canarino, illamque dies quatuordecim poſt emiſſas Puſtulas lecto alligando; æquè fœciliter convaluit, acſi non ægrotâſſet. Etiamſi ante Partum, calor Hecticus, Tuſſis, difficiliſq; Reſpiratio, Tabem minitârint. Conſtat itaque multis hâc Febre correptis, ſanitatem redintegrari longè difficiliùs; aut ex debitâ Curâ in principio omiſſâ, quaſi Ægra tantùm Hyſtericè laboret: aut valde Calefacientium abuſu, materiam ſcilicet Morbificam, non criticè, ſed ſymptomaticè expellentium.

Et

Et obſervatu non indignum eſt, quòd hâc currente Febre, ut prædictum Pulverem, experimenti gratiâ, omittendo, non ſolum ceſſavit Diaphoreſis, ſed Symptomata omnia pejora videbantur: ita, & illius uſum repetendo, quæcunque laudabiliora renovari.

A Vigiliis levantur, Veſicatoriis, & quietudine in lecto, remotis omni ſtrepitu Animique Pathematis.

Ad Delirium maximè prodeſt Antimonium Diaphoreticum, per ſe ſumptum. Quod, licèt à quibuſdam Medicis, ut effæta Calx æſtimetur; ſæpe tamen, & ſemper per ſe, optato ſucceſſu, non modò in Vigiliis, ſed & in Delirio præſcripſi.

Sæpe etiam pacantur Vigiliæ, leni & continuâ Diaphoreſi. Ad quam efficiendam, ſi Pulveris prædicti uſus ſit irritus; Spiritus Cornu Cervi, aliis Medicamentis præferendus eſt; & in Poſſeto Salviato potiùs bibendus, quam Salviæ infuſo. Ideò ſcilicet, quòd plus nutrimenti, in hâc Febre magis neceſſarii, ſuppeditet.

Opiata

Opiata, si unquam in hâc Febre, post Vesicatoria adhibenda sunt. Et urgente Diarrhœâ, vel Pustularum eruptione remoratâ, Conf. Fracastorii, aut Theriaca Androm. locum præcipuum tenet.

Nihil à me expertum est, quod felicius motus convulsivos in hâc Febre compescit, quàm omnes illinire Artus Succini Essentiâ, illiúsque quasi viginti guttas è quovis conveniente liquore sæpe exhibere.

In oppressione Pectoris cum suspiriis præcipuè Asthmate Convulsivo conjunctis, eadem ferè, nempe lenis & continua Diaphoresis, Spiritus Cornu Cervi, & Vesicatoria, summè sunt utilia.

In spirituum defectu, nihil magis valere expertus sum, quàm Aqua Theriacalis, vel per se, vel in vehiculo cum Salis Vol. oleosi guttis aliquot, & Croci Pulvere; præcipuè si Cordis Palpitatio eidem comitetur.

In Tremoribus, Spiritus Animales aptis sunt reficiendi Medicamentis; è quibus, Crocus maximè prodest. Nec non cibis potulentis, ma-

gisq; hutritiis, uti Pullorum jure, & similibus.

In Convulsione universali, præcipuè à materiæ noxiæ versus interiora Metastasi orta, Cucurbitulis cum emissione sanguinis, usus sum felicitèr. Deinde calefacientes Spiritusque volatiles Ægrotorum ori ingerendos, nec non Enemata, imperare solebo. Qui quidem in convulsionibus, præcipuè puerorum, sunt proficua.

Ægritudo circa nausea, Pectoris q; calor signa sunt Aphtharum imminentium. Quæ malignitatem Symptomata Diaphoresi continuata, donec linguæ Aphthis obsessa fuerit. Et observare est, eodem tempore augeri Aphthas, Pustulasque Miliares evanescere. E contra, simul ac lingua Aphthis nudata fuerit, Pustulas Miliares elevari. Ex quibusvis Febris reliquiis, post defervescentiam Pustularum, in Aphthas nutriendas derivari.

Vomitorium scitum, addendo pulveris de Cheli Cancror. comp. scrupulo, sal. Absinthii gr. X. Præcipuè, si calor Febrilis, æqualibus inter-

I

intervallis fuerit repetitus. Nisi aliquod Symptoma (uti Tonsillarum inflammatio, quæ salis lixivialis usu augetur) contraindicet.

In Diarrhœâ, quam sæpe astringentibus augeri expertus sum, vel eidem suppressæ aliud Symptoma pejus succrescere, Vesicatorium utiliter præscribo. Ut hujus & Diaphoresis conjuncta ope, materia serosa ab intestinorum glandulis revellatur. Margaritas etiam, vel per se, vel cum aliquo conveniente Diaphoretico, scrupuli pondere, sumendas viribusque aliquot repetendas jubeo.

Vesicatorii efficaciam ad Chronicam Diarrhœam, frequentissimè expertus sum. Cujus rei jam præ manibus habeo instantiam in Dominâ *Hesbra* puerpera, Mercatoris Hispanici in *Cloak-lane* habitantis uxore; cui Dom. *Sherwood* est Pharmacopœus. Horrore primò correpta fuit, deinde frigore & calore, in certis spatiis recurrentibus. Nec non oppressione Pectoris cum suspirius, spirituúmque defectu. Pulsus etiam ei

debilis ac frequentiſſimus. Et paſſa eſt Vigilias, ferè uſque ad enatas in lingua Aphthas. Sub earum autem eruptionem, erat admodum ſomnolenta; uti & Aphtharum tempore infantes ſunt. Ægritudine etiam ventriculi premebatur, & Diarrhæâ; cujus vi improbâ, Lochia ei ſupreſſa ſunt. Hanc mulierem ſequente methodo multos dies continuatâ ad ſanitatem reſtitui.

℞ *Sper. Ceti, Pulv. è Chel. Cancr. comp. an.* ℈j, *Croci gr.* v. *Syr. Paralys. q. ſ. Mſ. f.* Bolus ſumendus ſexta quaque hora è Cochleari Julapii communis. Et applicetur Veſicatorium inter ſcapulas. Horum uſu emicuere Puſtulæ Miliares, & paulatim minuebatur Diarrhæa. Et cum Aphthis poſtea enatis, creverunt Puſtulæ Miliares, ſine aſtringentium uſu. Hujuſmodi quidem medicamenta Ægrota in promptu habuit, ſed neque ſumpſit, neque iis opus fuit.

Si Theriaca, aliáve Opiata uſurpanda viderentur, opportunè id fit, poſt

post apposita Vesicatoria; quæ pravos Opiatorum effectus inhibent.

Hoc etiam potentèr efficiunt sudorifica opiatis admixta. E multis hujus rei exemplis, unum dabo in quadam Domina *Roberts*. Illa secundo à partu die, Dolore colico, sine vomitione aut Diarrhæâ, sed admodum vehemente, & abdomini affixo, correpta fuit. Quapropter, coactus sum, Laudani liquidi guttas centum sesquihoræ spatio sumendas imperare. Attamen paulò postea, Pulveris è Chelis Cancr. compositi, salisque volatilis oleosi Dosin majorem offerendo, multas sudavit horas, dolórque sine ullâ superstite quærelâ evanuit. Contra ac in eâdem muliere, & in eodem casu, sub curâ alterius doctiss. Medici acciderat. Ille enim, dando Laudanum sine sudoriferis, dolorem equidem sedavit, diu tamen ægra, de quadam inquietudine subsequente querebatur. Et liquidò mihi constat ex Laudano per se sumpto, omnes evacuationes plerumque supprimi. Quod, si alitèr contingat, forsàn non Laudano, sed aliò re-

ferendum est. Similiter ac si ex sumpto Cortice Peruviano, aut vino Clareto, ob materiæ morbificæ congeriem, Fibrarumve intestinorum imbecillitatem, vel quandam Antipathiam, sequeretur Diarrhæa. Neque post sumptum Laudanum, sudor nonnunquam profluens, & Variolarum extumescentia, quicquam redarguunt. Quorum neuter à Laudani natura, sed potius à Morbi conditione, immediatè pendet. Nam ut in Febribus, durante fermentatione, sanguis velocius movetur, naturaque secretionibus minimè vacet; ideoq; urinam tenuem Ægri meiunt, desinente verò, crassam cum Hypostasi turbidamque: pari modo, ubi motus sanguinis ex sumpto Laudano citatior compescitur, Nervi relaxantur, Porique aperti fuerint, in Febribus sudor, in Variolis pus eliminatur facilius. Natura itaque medicamenti, non ex aliquo remoto & incerto, sed ex proximo illius effectu definienda est. Laudanum enim in quibusdam alvum movit. Quam observando regulam, Medici de Laudani, alio-

aliorúmque Pharmacorum uſu vel abuſu, rarius diſcrepantes, magis amicè honorificéque convenirent.

Hoc mihi in memoriam revocat, effectum Laudani memorabilem in Fœminâ quâdam, ad Inſigne Solis in vico *Chancery-lane* vulgò dicto habitante. Illa, cùm poſt abortum, dolore Colico vehementiſſimo laboraret; Laudani magnas ſumpſit doſes, & per ſe repetitas. Unde primæ, ſedum, Lochiorúmque orta ſuppreſſio, maximúſque tumor ventris, brevi expectandam mortem prænuntiarunt. Poſtquam autem inquiſitione facta à morbi uſque initio, inſpectiſque præcedentis. Medici præſcriptis, jam memorata Symptomata, à Laudani abuſu, ut dictum eſt, provenire cognoverim; Enema injiciendum imperavi. A cujus operatione peractâ, omnia, non ſine aſtantium ſtupore, diſparuere Symptomata; quippe, non à morbo, ſed abuſu Laudani oriunda.

CAP. VIII.

De Febri Miliari Compositâ.

FEBRIS Miliaris composita, est ubi Pustulæ Miliares, Papillis rubris (à *Rash* vulgò dictis) Petechiis, Variolis, aut Morbillis sunt intermistæ.

SYMPTOMA eadem ferè sunt, ac in Febre Synocho dictâ. Spirituum tamen defectu & suspiriis. Ægroti magis opprimuntur. In vigilias etiam proniores sunt; & eorum Urina, sanorum est similior.

IN Febre cum Pustulis rubris, aliquando Pustulæ Miliares, non tantum illis intermistæ sunt, verùm etiam penitus deficcatis supersunt. In Variolis & Morbillis, Pustulæ Miliares plerumque præcedunt, & in principio iis comitantur.

IN Febre Miliari compositâ, Symptomata sanguinis, potiùs quàm nervosi generis, vitia præ se ferunt. Ubi nempe Pulsus frequens est & fortis, calor

calor intenſus, lingua ſicca, ſitiſque haùd mediocris. In Febre Miliari ſimplice, è contra. Verùm defectus Spirituum, & oppreſſione circa Pectus coacta ſuſpiria, Symptomata ſunt utrique communia.

Quod ad curationem attinet, ubi Puſtulæ Miliares Variolas & Morbillos comitantur, Diaphoretica medicamenta paulò calidiora, tutiora ſunt, quàm in Variolis per ſe exiſtentibus.

Frigus externum, aut regimen quocunque modo frigidum, periculoſum eſt; & mortis cauſa nonnunquam ſubitaneæ; tum etiam, cùm pleraque Symptomata, optatum Morbi eventum promittunt.

Quamobrem & opiata calida, ut Diaſcordium, & ſimilia, feliciùs cedunt, quàm Diacodium vel Laudanum, quoties Variolis Puſtulæ Miliares conjunctæ ſunt,

CAP.

CAP. IX.

De Morbis quibuſdam Febri Miliare ſupervenientibus.

PRÆTER Febri Miliari conſequentia de quibus ante mentionem feci, & in ſequentibus Hiſtoriis facturus ſum; duo ſunt, quæ paulò frequentiùs eidem ſuperveniunt; nempe Artuum inferorum Tumor, & calor Hecticus.

TUMOR Pedum & Tibiarum, nec non Femorum Inguinisq; fit, aliquando ſine, verùm ſæpius cum dolore haud mediocri, tumori præeunte. Iſte autem Tumor, ex materiæ morbificæ congeſtis reliquiis, in his Febribus non ritè curatis, contingit. Cujus rei, etiamſi plura exempla proferre poſſim: Methodum tamen quâ morbum profligare ſoleo, hîc annectere ſufficiat.

EA autem eſt, Pilularum Catharticarum cum Opio vel aliquo Opiato, ſingulis noctibus ſumendarum præ-

præscriptio. Opiatum mihi usitatum, est Pilula de Cynoglosso ad ℈ß. Cathartictum verò eligo, secundùm Coindicantia. Verbi gratia, in Appetitu & Digestione diminutis, Pilulas Stomachicas ad ʒß. In Lochiis aut Mensibus suppressis, Pilulam Aloephangimam, aut Fœtidam. Aliquando etiam Resinæ Julap. gr. iv vel v jubeo addenda. Et nonnunquam decocti amari sine sena hauftum bis in die propino. Si Cathartica paulò fortiora usurpanda sunt, alternis noctibus adhibeo; & decoctum aliquod Stomachicum diebus interpositis sumendum præscribo. Et post plura alia Medicamenta frustrà sumpta, haud rarò feliciter usus sum hâc methodo.

Sin autem adsit Tumor indolens, Cathartictis utor sine Opiatis. Et si Febrem Miliarem comitetur tanquam Symptoma, solâ continuatâ Diaphoresi Dissipatur.

Spiritus etiam Cochleariæ, tam Simplicis quam Cathartici usus, in hoc casu maximè prodest. Simplicis efficaciam expertus sum in Domino

mino *Bellaſis*, circa ætatis annum octogeſimum, Febre vehementi correpto, meæque curæ à Regiâ Majeſtate commendato. In quo, jam extinctæ Febri, Tumor ab inguine uſque ad Pedum Digitos ſupervenit. Qui, poſt Veſicatoria fruſtra adhibita, tandem Spiritûs Cochliariæ ſimplicis uſui ceſſit.

SPIRITUS autem tam Simplicis quàm Cathartici, ſcilicet cum Jalapio præparati, uſum conjunctum, expertus ſum fœliciſſimum in D. *Lane*, quæ aliquot ante annos puerperio cubabat. Hæc dolore vehemente, cum tumore ab Inguine ad Pedum uſque Digitos affecta, duorum Medicorum celebrium curæ ſubmiſſa fuit; ſed id incaſſum. Eandem itaque Fœminam, ſpiritu Cochleariæ ſimplice, ad 20. vel 30. guttas, è conveniente vehiculo ter in die ſumpto, & ſpiritu Cochleariæ cathartico, tertio quoque die deglutito ad guttas 100, nec non Pilulâ *Matthiæ* die purgationis hora ſomni, penitus curavi.

CALOR

Calor Hecticus, Appetitûs diminutio, Spiritúſque vitalis defectus, locum habent inter ea, quæ Febri Miliari ſuperveniunt. Præcipuè, ſi Patientes nimis citò de lecto reſurgant. Cujus rei vidi quam plurimà exempla.

Methodus, quâ hîc bonis avibus utor, eſt hujuſmodi. Sumantur manè dies aliquot, Salis Abſinth. gr. 10, aut 15, ex Aq. Spadanæ hauſtulâ; & deinde paulatim ejuſdem Aquæ ℔ ij; nempe, ſi Spiritus maximè deficerant. Aliàs, ex hauſtu Aq. Bathonienſis, ſuperbibendo ejuſdem ℔ij ſimiliter. Ut hoc modo, aciditatis, ubicunque in hâc Febre peccantis reliquiæ, unà cum prædictis Aquâ & Sale, excernantur. Quod ſi Salis Abſinthii uſu caput doleret, præſcribo Medicamentum aliquod lenitivum, 3° vel 4°, quoque die hora ſomni ſumendum; Salſa & Acida à cibis amovenda, nimiúſque corporis Animique motus cohibendus. Nam ex alterutro Recidivam ſæpe fieri expertus ſum. Nec quicquam Febris intermittentis, è præ-

propero Corticis Peruviani usu Recidivæ, certius occurrit. Cujus rei instantiam, in Dom. *Warand* in *Milk-street* habitante, & jam ferè moribundâ, vidi insignem: postquam duo alii Medici non incelebres, pro eâdem, re infectâ præscripserant. Et nonnunquam Lac Asininum, cum Testaceis Pulveribus, & præcipuè margaritis, prodesse solet.

ELEN-

ELENCHUS

Hiſtoriarum.

I.

Hiſtoria Febris Miliaris cum Apoplexiâ.

II.

Hiſtoria Febris Miliaris cum Artuum inferorum Paralyſi.

III.

Hiſtoria Febris Miliaris cum Delirio Motibuſque Convulſivis.

IV.

Hiſtoria Febris Miliaris, Opii uſu deſmentis in Apoplexiam.

Hiſtoria

V.

Hiſtoria Febris Miliaris, ex Aere frigido admiſſo, lethalis.

VI.

Hiſtoria Febris Miliaris, ubi quoddam animi Deliquium, mirabiliter per biduum erat continuatum.

VII.

Hiſtoria Febris Miliaris, in Chronicum Morbum terminantis.

VIII.

Hiſtoria Febris Miliaris in Morbum Chronicum, tandémque Mortem deſinentis.

IX.

Hiſtoria Febris Miliaris cum largiſſimo Urinæ effluxu circa finem.

X.

Hiſtoria Febris Miliaris in Mammæ Apoſtema terminantis.

XI. *Hiſtoria*

XI.

Hiſtoria Febris Miliaris ex Frigore mortalis.

XII.

Hiſtoria Febris Miliaris cum Delirio maximè furioſo.

XIII.

Hiſtoria Febris Miliaris cum læſa memoria.

XIV.

Hiſtoria Febris Miliaris ex ſumptâ Emulſione lactalis.

XV.

Hiſtoria Febris Miliaris cum Ulcere calculóque Renum.

XVI.

Hiſtoria Variolarum cum Puſtulis Miliaribus.

XVII.

Hiſtoria Febris exitialis, ubi Æger ſtatim à principio ſuâ voce fuit privatus.

IX.

Historia Febris Miliaris cum Apoplexiâ.

XII.

JULII 16. 1697. ad Dignif. Virum Dom. *Muschamp*, Vicecomitissæ de *Lanstrough* Maritum, in Platea vulgo dicta *Pallmall* habitantem, evocatus sum. Cui Dom. *Malthas* erat Pharmacopæus; idem qui jam Regius. Annum agebat Ægrotus sextum & quinquagesimum. Constitutione, erat pleniore Sanguineus, & obesus: Appetitu gaudebat optimo: deditus negotiis & cogitabundus. Ab aliquo retroacto tempore, cum Asthmate ac Nephritico dolore laborâsset, Calculos nonnullos, usu Olei Lini ad Cochlearia tria singulis noctibus à me præscripto, cum Urinâ emisit. Proximè præcedentibus aliquot hebdomadis, calore interno, deinde & languore, sive Spirituum defectu, sine ullâ causâ evidente, affectus est.

SUPRA dicto die, subito correptus est Apoplexiâ. Ut ex Antecedentibus jam memoratis, Respiratione cum stertore somni profundi simulo, sensibúsque læsis externis omnibus, certò comperi. Illámque à seroso, potiùs quàm grumoso Sanguine stagnante oriri, facies ejus minùs rubicunda monstrabat: ut clariùs patebit, ex meis observationibus, quas de Apoplexiâ alterâ à stagnante & extravasato Sanguine grumoso, altera à seroso, si vitam Deus atque otium dederit, posthac in lucem emissurus sum.

AD seroси Sanguinis stagnantis excitandum motum, ac Ventriculi & Intestinorum onus amovendum, à quo sæpe tentatur Caput; sequentem Pulverem Emeticum præscripsi.

℞ *Salis Vitriol.* ʒiij. *f. Pulvis in doses sex dividendus. Sumat singulas ex Aq. Juglandis comp. Cochl.* j, *superbibit hausium potseti foliis Card. benedi. alterati.*

SPIRITUM etiam Salis Armoniaci naribus offerendum jussi. Et ut Ægrotum

grotum, tam à Saburræ in Ventriculo, quàm Pulveris Emetici reliquiis, nauseam sæpe sequente die creantibus, liberarem; Pilulas sequentes præscripsi.

℞ *Pil. Tart. Querc.* ℈j, *Resinæ Jalapii gr.* iv, *Syr. è Spin. Cerv. q.s. Mſ. f. Pilulæ, finitâ Emetici operatione sumendæ.*

Ad serosam laticem minuendam, Sanguinisque ad huc magis acceleraudum motum, Emplastra præscripsi Vesicatoria, & mixturam spirituosam sequentem.

℞ *Salis vol. oleos.* ℈iiij, *Spir. Lavend. comp.* ʒij. *Mſ. Sumat gutt.* xx, *ex hausto Decocti Hordei Syrupo Violaceo edulcorati: Hoc jussi vehiculum, ut, & lentè augeam vim Pilularum, & Desuriæ Dolorique Renum à Vesicatoriis, præveniam. Demum, Emplastra subpedalia, ex Empl. Cephal. cum Euphorbio & Picis Burgundicæ ana a. p. curavi applicanda.*

Die prædicti mensis 17mo. Ægro groto assidentes mihi narrabant illum; statim à peracta vi vomitorii, è somnolentia & stertore expergefactum,

factum, sensus omnes recuperâsse.

SYMPTOMATA jam tum apparentia, hujusmodi fuere, viz. Tumor faciei, & totius capitis: quod eo Anno in Febre Miliari commune erat. Calor etiam Febrilis, Pulsus frequens, sed debilis; cum defectu Spirituum, maximâque Pectoris oppressione cum suspiriis scilicet, à malignitate Morbi, non nimiis evacuationibus. Quippe Pulsus, post eas sinitas, nihilo quàm ante, debilior fuit. Neque subiit alterationem, quoties de Spirituum defectu Ægrotus querebatur. Urina tenuitate Aquea & satis copiosa; Lingua humore albo & viscoso cooperta; Sitis immunis, etiamsi & insomnis fuit. E quibus omnibus Symptomatis & præcipuè ex oppressione Pectoris cum suspiriis, Spirituum defectu; (signis mihi Pathognomonicis) Febrem hanc esse Miliarem, Pustulásque suo tempore expectandas præmonui. Nec quidem Apoplexia, si hîc non fuisset Symptoma, sed primarius Morbus, tam citò & perfectè evanescceret,

Ut itaque secundum meam methodum, in hoc Morbo consuetam, lenem & continuam foverem Diaphoresin, irregularibus Caloris Frigorisque paroxysmis occurrerem, tandemque lentam Pustularum eruptionem efficerem, sequentia præscripsi.

℞ *Pulv. è Chel. Cancr. comp.* ʒß. *Sumatur* 6ta *quaque hora è Julapii sequentis Cochl.* i, *superbib. Cochl.* iv, *vel* v.

℞ *Aq. Lact. alex.* ʒvi, *fl. Tiliæ* ʒiv, *Paon. comp.* ʒvi, *Margar.* pp. ʒj, *Sacchari albiss. q. s. Mf. s. Julapium.*

Jussi etiam persistat in usu Decoct. Hord. cum Syr. violaceo. Ut & diluendo, à dolore Nephritico præcaverem, & satis materiæ fovendæ Diaphoresi suppeditarem. Verùm ne frigido nimis regimine Spiritus Ægroti deficerent; singulis Decocti haustibus, mixturæ spirituosæ antea præscriptæ gutt. xx, addendas curavi. Ne omiserim indicationum, etiamsi contrariarum, alicui satisfeciisse. In quâ re, Ars Medicinalis præcipua consistit.

Ad viscidam materiam linguæ ob-
dulcem, præscripsi Mucilaginem ex
Semi. Cydon. & Psyllii, Syr. Rubo
Idæi, ulcoratum; cujus Cochl. i
sæpe sumeret sensim deglutiendo.

Die 18vo, Caput vi Vesicatorii detumuit superbia. Urina coloratior aliquanto magis, & paucior. Spiritus, sudoris mediocris, & mixturæ prædictæ cordialis beneficio, non tam multum defecerunt. Adhuc tamen depressi, cogebant suspiria, cum querimoniis de pondere Pectori incumbente. Quibus pensitatis, in omnium hactenus sumptorum repetitione persistere decrevi.

Die 19no, eadem apparuere Symptomata, quæ antea. Si modò id excipias, quòd Caput leviter graveri incepit; & Alvus, non obstante Decocti Hordei cum Syrupo Violarum usu, astricta fuit. Quibus ut prospicerem Symptomatis, Renúmq; dolorem adhuc præcaverem, Clysterem sequentem præscripsi.

℞. *Decoct. commun. pro Clyst.* ℥viii. *Mell. Mercur.* ℥iij, *Sacch. rubr. q. s. Mfl. f. Enema.*

Die 20ma, ex Enematis usu, liber erat a Capitis gravedine. Ulcere autem è Vesicatorio, citius quàm debuit exiccato, prædictus Tumor, Spirituum defectus, Pectoris oppressio, nonnihil renovari videbantur; sed sine quovis alio suboriente Symptomate. Vesicatoria itaque ponè aures applicanda jussi; Decocti prædicti duabus Libris Aq. Pæon. comp. ℥iiij addendas, & cum singulis illius hauſtibus Spir. Lavend. comp. gutt. xv. sumendas imperavi. Hísque non satis prævalentibus, Aq. Theriaca-Cochl. j vel ij adhibenda, & circa quintam vespertinam Enema repetendum.

Diebus 21mo & 22do, omnia Symptomata cùm sint mitiora, antea præscripta continuanda, & solummodò Emplastra suppedalia addenda curavi.

Die 23^a^, Vesicarum ultimò excitatarum Ulcera jam ferè exiccata sunt, Caput de novo extumuit, Spiritusq; magis defecerunt. Quamobrem mandavi, Emplastra Vesicatoria Carpis apponenda, Pulveris, Julapii, & Decocti

cocti uſum continuandum, repetendúmque Enema antea præſcriptum.

Die 24to, omnia Symptomata laudabilia. Excepto Urinæ pallore, Capitiſque gravedine cum quâdam ſomnolentiâ. Quare cùm Metaſtaſin metuerim, à prædictâ methodo recedens, ſequentes Pilulas præſcripſi.

℞ *Pil. Tart. Querc.* ℈j, *Reſinæ Jalap.* gr. iiij, *Syr. e Rhab. q. ſ. Maſſ. f. Pilulæ ſtatim ſumendæ.* Et cum continuato uſu Decocti Hordei ut ultimò parati, Veſicatoria ampla Femoribus internis applicanda juſſi.

Die 25to, Urina tingitur aliquanto magis; Caput ſanatum optimè; Spiritus redivivi, Puſtulæque Miliares ſuper Pectore emicuerunt.

Si quis hîc Catharſin ſupra memoratam, quaſi Puſtularum eruptioni contrariam, reprehenderet; effectus ipſe objicienti reſpondet. Verùm etiam reminiſci debet, hujus Ægroti habitum fuiſſe adipoſum: Neque ex Vomitu & Catharſi primò præſcriptis, elevatio Tumoris in Capite impedita fuit, ſed materiæ morbi-

morbificæ copiam minuendo, potius accelerabatur.

Cum jam Pustulas Miliares pullulare viderim, Pulverem è Chel. Caner. comp. 4^tis quaque hora è Cochleari Julap. sequentis sumendum jussi.

℞ *Aq. Card. bened. Melissæ, Cinamom. Hord. an.* ʒiij, *Epidem.* ʒiß, *Margar.* pp. ʒj, *Sacch. albiss. q. s. Mf. f. Julap.*

Præscripsi etiam, ut cum Decocto Hordei Apozematis sequentis haustulum sumat.

℞ *Rad. Scorzon.* ʒj, *Cort. Aurant. cond.* ʒvj, *fol. Melissæ Galegæ, an.* Mj, *flor Cord. an.* p. jß. *Sem. Card. bened.* ʒß, *coq. in Aq. font. q. s. ad* ℔j *Colaturæ adde Aq. Epid.* ʒij, *Mf. f. Apozema.*

Et ut per vices sumat Aq. Theriacal. Cochl. ij. Ideò nempe, quòd in hâc Febre, præcipuè declinante, dum calent Volæ manuum, superiora frigescunt.

Die 26to, cùm omnia viderim Symptomata adhuc leviora, ultimò præ-

præscripterunt usum sensui continuandum.

Die 27mo, Pustulæ Miliares numero & magnitudine auctæ sunt. Ideóque Julapio ultimò præscripto, hoc substitui.

℞ *Aq. Melissæ, Cinamom. Hord. an.* ℥v, *Scord. comp.* ℥ij, *Epidem.* ℥j, *Syr. è Cort. Citr. q. s. Mf. f. Julap. de quo sumat haustulum in languoribus.*

Die 28vo, Pustulæ visæ sunt adhuc magis elevari; Spiritúsque nullo modo defecere. Cùm tamen dorsa manuum frigescerent, ideò novissimè præscripta continuari velim.

Die 29no, Febris declinare cæpit. Quare Julapium continuandum, & Enema injiciendum jussi.

Die 30mo, Symptomata omnia evanuere. Quoniam tamen de aciditate quâdam in Ventriculo questus est, præscripsi Margarit. pp. ℈j, è Julap. seq. Cochl. j. sumendum aliquoties in die.

℞ *Aq. Lact. alex. Meliss. Cinamom. Hord. an.* ℥iij, *Epid.* ℥j, *Succh. perlat. q. s. Mf. f. Julap.*

Deinde

Deinde ut per biduum triduúmve, Decocto Hordei, cum Spiritûs Lavend. comp. guttis aliquot, & Julapio, uti persisteret. Demúmque aquas Strethamenses à ℥iv ad ℥ij coctas sumeret, ter iterando. Quibus remediis ab Apoplexia, Febre, Renúmque affectu perfectè liberabatur.

Historia Febris Miliaris cum Artuum inferorum Paralysi.

Circa Decemb. finem, 1705, Vir Humanissimus D. D. *Garth* atque Ego vocati fuimus ad D. *Throgmorton* Viduam, Ducissæ *Northumbriæ* Filiam, dies aliquot antequam parturiret; cuíque D. *Birch* ut Pharmacopola ministravit. Fatigarunt illam Vomitio ferè perpetua & ægritudo. His etiam astrictio Alvi, & inappetentia; Tussis, & Dyspnœa, Spirituumq; defectus accessere. Quæ omnia

omnia ex mœrore ob nuperam mariti mortem contigisse æstimabantur.

Primo loco, Emplastrum stomacho applicandum, & aquam Strethamensem cum sale Absinthii sumendam præscripsimus: nempe, ut Ventriculi & Intestinorum motum rectificemus. Hinc equidem rarior Vomitio; at nonnihil nutabant Spiritus. Qui tamen, cùm ægra postea puerperio cubaret, continuatâ Diaphoresi quodammodo restituti sunt.

Verum circa tertium puerperii diem, Artus inferni, Paralysi correpti, suam movendi vim amiserunt. Et nocte proximè sequente, adeò defecere Spiritus, ut penè in Syncopen incideret. Quare & prædictus Collega meus nocte vocatus, Emplast. Vesicat. Femoribus quamprimum applicanda, Bolúmque sequentem sumendum præscripsit.

℞ *Salis Volat. Succini* gr. viij, *Croci* gr. iv, *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ℈j, *Conf. Alcherm. sine odorat. q. s. ut f. Bolus cum Julapio appropriato deglutiendus.*

Die

Die proximo manè, Ægrotæ Spiritus haud parum elevati ſunt. Verùm Paralyſin nullâ ex parte receſſiſſe vidimus. Sed & mediocrem Tumorem, & doloriſicum eidem acceſſiſſe. Dixi, me non infrequenter in Febre Miliari, Paralyticos affectus, ex materiâ morbificâ in Artus deſcendente, ſuborſi. Deindeque ſtatim ad Ægrotam accedentes, in denudato Pectore Puſtulas conſpeximus Miliares, Febrémque Miliarem, Morbum originalem agnovimus. Unde concordi animo, Medicamenta Diaphoretica, aliorum omnium maximè neceſſaria decrevimus; & Januarii die 5to, à nobis ſequentia præſcripta ſunt.

℞ *Pulveris e Chel. Cancr. comp.* ℈ij, *Croci* ℈ß, *Conf. Alcherm. ſine odorat. q. ſ. Maſ. f. Bolus ſextâ quâque horâ ſumendus e Cochl.* i *Julap. ſequent. ſuperbib. Cochl.* iv *vel* v.

℞ *Aq. Cinæſ. nigr.* ℥x, *Bryon. comp.* ℥ij, *Succh. albiſſ. q. ſ. Maſ. f. Julapium.*

Januar. die 6to, Ægrota paulò erat vivacior, Pectúſque illi minus oppreſſum: Dyſpnœam autem ex Tuſſi adhuc

nihine passa est, cum vigiliis. Quare sequenti die præcedente præscripto, addidimus Haustum sequentem.

℞ *Aq. Puleg. Rutæ an.* ℥j, *Theriacæ.* ℥ß, *Syr. de Meconio* ℥ß, *Tinct. Castor.* gutt. x. *M. f. Haustus.*

Die 7mo, Spiritus mediocriter refecti, expectoratio facilior, Pustulatúmque Miliarium eruptio magis conspicua. Bolum itaque justimus cum Julapio repetendum, & Haustum vesperi.

Die 8vo, omnia Symptomata facta sunt mitiora. Exceptâ Paralysi, & Musculorum Laryngis Hysterica quâdam Convulsione leviori. Idcóque præter antea præscripta, Pilulas è Castor. gr. vi, & Asæ fœtidæ gr. xii, sex parandas, singulisque noctibus duas sumendas imperavimus.

Die 9no, Respiratio longè magis quàm antea difficilis, & dolori Lateris Pleuritico ac vehementiori conjuncta. Metuimus à Venæ sectione malum eventum: nempe, ne exinde Pustulæ Miliares retrocessissent. Urgentia autem Symptomata prævalebant; & emissi Sanguinis sperato fructu,

fructu, tum Ægrota, tum noſmet freti ſumus. Hoc tamen, non ſine Decocto Pectorali, Bolóque antea in uſu, & Spermatis Ceti ʒß, ſumptis. Quibus & addidimus, Emplaſtrum laterale è Pice Burgundicâ, Hauſtúmque veſperi Paregoricum, & Oleum Lini in promptu habendum, ſumendumque urgente Dyſpnœâ.

Die 10mo, reſpirabat paulò liberiùs, mitiúſque Latus doluit. Spiritus tamen defecere maximè. Interim, Miliarium Puſtularúm moles conſpicua, & multitudo, præbebant ſalutis ſpem haud mediocrem. Quas Diaphoreticis adhuc fovendas, pro penſo habuimus imprimis accurando. Et ad Dyſpnœam etiamnum prævalentem, juſſimus Olei Lini Cochl. ij, ſecundâ quâque horâ ſumendum. Et ſi Alvus indè laxa fuerit, mixturæ ſequentis Cochl. aliquot bibenda.

℞ *Diaſcordii* ʒiij, *Aq. Pulegii* ʒvi *Epidem.* ʒj, *Mſ.*

Die 11mo, Puſtulæ Miliares erant laudabiles, ſpiritus quodammodo retecti, Dolórque aliquanto mitior. Reſpiratio tamen adhuc difficilis, ſe-

dèſque

desque paulò molliores. Bolo itaque, & Apozemati Pectorali jam in usu, adjecimus Decoctum album alternis vicibus sumendum, Emplastra Vesicatoria brachiis applicanda, & horâ somni Haustum sequentem.

℞ *Aq. Puleg.* ℥ij, *Tinct. Martis gutt.* xx, *Ol. Amygd. dulc.* ℥j, *Syr. de Mecon.* ℥vj. *Mst.*

Die 12°, Pustulæ Miliares satis conspicuæ; at difficilior Respiratio, & Diarrhæa, adhuc perstitere. Bolum itaque cum Julapio, Oleum Lini, mixturam cum Diascordio, & Haustum pacificum iterari volumus.

Die 13°, subsitere sedes, Pustulæque Miliares adhuc optimæ. Dyspnœa tamen, Lateriscque dolor, paulò pertinaciores. Bolum itaque præscripsimus continuandum. Et quòd ab Oleo Lini maximè abhorruerit Ægrota Ol. Amygdal. dulc. Cochl. j, tertia quaque hora bibendum. Nec non Hyssopi folia cum Radicibus Helenii Decocto Pectorali addenda.

Die 14°, cum intermittente Diaphoresi, febrilem calorem accendi, continuari Dyspnœam, & Vesicarum Ul-

cera penè exiccata vidimus. Quare, præter antea præſcripta repetenda, Veſicatorium inter ſcapulas applicari volumus.

Die 15°, Spiritus ei longè magis, quàm ab aliquot diebus retro actis, fuere depreſſi. Loco itaque Boli hactenus in uſu, ſequent. ſubſtituimus.

℞ *Confect. Rauleens* ʒß, *Croci, ſalis Vol. ſalis Armon. an. gr.* vi, *Syr. Caryophil, q. ſ. f. Bolus.* Reliquáque ut antea ſumenda.

Die 16°, Spiritus aliquantò vivaciores, leviórque Dyſpnœa; Dolor tamen lateralis paulò aſperior. Ideóque Bolum præſcripſimus priorem, Hauſtumque pacificum cum Decocto pectorali repetendum.

Die 17°, Eadem quæ die præcedente juſſimus ſumenda. Jam enim, & hinc indies, omnia meliora videbantur. Tandémque membra, hactenus Paralytica, vim ſuam motivam aliquatenus recuperavêre. Poſtquam itaque Mannæ ʒij in Decoct. Pectorali diſſolutas ſumpſiſſet, fotum præſcripſimus Tibiis applicandum, Vini Chalybeati uſum, & ut Bathoniam adiret.

Hiſtoria

Hiſtoria Febris Miliaris cum Delirio Motibuſque Convulſivis.

AUGUSTI 8vo 1700, vocatus ſum ad D. *Bullock* apud Inſigne Calcei Equini, in Vico *Cheapſide* vulgò vocato. Cui Pharmacopæus erat D. *Wyer* in Vico vocato *Woodſtreet*. Viceſimum quartum annum agebat, conſtitutione pituitoſo melancholicus, & adhuc Cœlebs.

POST itinera quædam rure peracta, ſenſit ægritudinem, cum diminuto appetitu, depreſſóſque ſpiritus, atque oppreſſionem Pectoris cum ſuſpiriis per intervalla. Pro remedio, Vinum nonnunquam, & Aquæ cujuſdam cordialis aliquantulum bibere ſolebat. Appetitus tandem omnino abolitus. Et pridie quàm illum viſitavi, Vomitu, Diarrhæâ, & Hæmorrhagiâ Narium correptus eſt. Sumpto autem Medicamento quodam interno, & Nuchæ appoſito Veſicatorio ex Pharmacopæi præſcripto, iſta diſparuere Symptomata.

Cum ego primùm Ægrotum adiverim, horrore quodam laborabat, cum frigore & calore, se mutuò insequentibus, sed temporibus incertis. Maximam etiam pectoris oppressionem cum suspiriis & languoreni spirituum passus est. Nec non Animi perturbationem, per intervalla ad Delirium usque recurrentem. Item Manuum & Linguæ Tremorem, cum Motibus Convulsivis, & Vigiliis. Pulsus etiam frequens & debilis; lingua viscositate alba obducta, sed sine siti; & urina sanorum similis.

Ex oppressione pectoris & languore, hanc Febrem in Miliarem, eámque ex inæquali calore ac leni, simplicem, terminaturam prænovi. Ideoque Carpis Emp. Vesicatoria, & Plantis Pedum alia ex Cephal. cum Euphorbio & Pice Burgundica applicanda jussi, & sequentia sumenda ad lenem Diaphoresin excitandam.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp. Lapid. Goensis an.* ℈ß, *Mſ. f. Pulvis* 1. *quamque horâ e Cochl.* j. *Julap. seq. sumendus, superbib. Cochlearia* vi.

℞ *Aq.*

℞ *Aq. Cerasi. nigr.* ℥viij, *Cinnam. hordeiat.* ℥iv, *Epidem.* ℥j, *Sacchar. pulverat. q. s. M. f. Julap.*

Et ut Sudor lenis continuò & facilius emanaret, seq. Apozema addendum curavi.

℞ *Rad. Fragar. Chelidonia major, an* ℥j, *Fol. Fragar.* M ij, *flor. Paralyseos p.* ij, *sem. Cardui benedict.* ℥j. *Bulliant in Aq. font. q. s. ad* ℔ij, *Colaturæ adde Syr. Croci,* ℥j. *M. f. Apozema, de quo sumat. Cochl.* x *sæpe in die.*

Die 9no, Calor sine subsequente Frigore, regularis fuit & Cutis humida; Spiritusque non multum defecere. Æger tamen, de quadam oppressione pectoris cum suspiriis valde querebatur; & Deliria, Tremores, Motusque, Convulsivi adhuc persistere. Ideóque Pulveris, Julapii, & Apozematis usum suasi continuandum. Et ad vicissim materiam linguæ & palato obductam, mucilagine ex Sem. Cydoniorum & Psyllii cum Hordeo coctis, os colluendum præscripsi.

Die 10mo, Calor ſimiliter ac die præcedente regularis ſine renovato Frigore, Cutíſque humida. Sed Motus Tendinum Convulſivi, adhuc majores. Quapropter Veſicatoria Tibiis internis applicanda juſſi: *Lapid. Goenſ.* ℈j, *cum Pulv. de gutt.* ℈ß *ex Aq. Lact. alex. Cochl.* j, ſexta quaque hora ſumendum *ſuperbib. Cochl.* x. Et quoniam erat Æger nauſeabundus, regioni ventriculi apponendum Emplaſtrum ſequens.

℞ *Empl. Stomach. Magiſtr. part.* ij, *Carannæ, Taccamah. an. p.* vi, *Ol. Cinam. gutt.* vi. *Mſ. f. Empl.* Et ut vicibus interpoſitis, bibat hauſtum Julapii cum gutt. xv. mixturæ ex *Sp. C. C.* ʒß, *Tinct. Caſtor.* ʒij. Et in quantum præſcripta Mucilago, vix quicquam in viſcidam materiam linguæ adhærentem, prævalebat, Gargariſmatis ſequentis uſum imperavi.

℞ *Aq. Meliſſ.* ʒvi, *Epidem.* ʒj, *Syr. de Althæa, Jujubin. & Mellis Mercur. an.* ʒj *Mſ. f. Gargariſm.* Aquam addidi Epidem. ne quid mali, etiamſi parum deglutiret acciderit.

Vesperi,

Vesperi, pleraque conſpexi ut antea. Motus quidem Convulſivi, rariùs iterabantur; verùm Spiritus valdè defecerunt, manuúmque ſuperiora frigebant, volis interim calore affectis. Idcirco, omiſſo Pulvere de gutteta, Bolum ſequentem præſcripſi.

℞ *Conſ. Lujulæ* ℈j, *Bezoar Orient.* ℈ß, *Croci gr.* vi. *Caſtor. gr.* iv. *Syr. Paralyſ. q. ſ. Mſ. f.* Bolus ſextâ quaque horâ ſumendus cum Julapio antea præſcripto.

Die 11mo, mala Symptomata ferè diſparuerunt. Ideóque ultima præſcripta juſſi continuanda. Sed quia Apozematis patientem tædebat, in ejus locum ſubſtitui Aq. Lactis & Decoct. Pectoral. an. ℔j pro potu ordinario, ut eo melius guſtui gratificarem. Nec quicquam jam de Diarrhæâ, quaſi ex Decocto accidere poſſit, metum offerebat.

Vesperi, omnia ut antea. Proindéque in uſu omnium ultimò præſcriptorum perſiſtendum decrevi.

Die 12mo, ſimiliter; exceptâ quâdam corporis inquietudine. Ad quam

Vesicatoria pone Aures applicanda jussi, & sequentem Haustum statim sumendum.

℞ *Aq. Paralyt.* ℥iij, *Croci* ℈ß, *Syr. Paral.* ℥ß. *M. f. Haustus.*

Die 13to, Inquietudini prædictæ jam abolitæ, supervenit Hæmorrhagia narium. Quare suasi Ægrum, ut affatim bibendo potum ultimò præscriptum, sanguinem dilueret. Sed & persisteret in usu Boli, Julapii, & Mucilaginis. Et si de novo accideret Hæmorrhagia, sequens sumeretur Haustus.

℞ *Aq. Spermat. Ranar.* ℥iij, *Syr. Plantag.* ℥ß. *M. f. Haustus.*

Sub vesperem Hæmorrhagia substitit. Reliqua Symptomata, viz. Delirium, Tremores, Motus Convulsivi, Languores, Pectorisque oppressio, in statu eodem ferè ac antea fuere. Ideóque & ultimò præscripta continuavi. Hoc solùm addendo, ut Apozematis ex Decocto Hordei ibij, Syr. Viol. ℥ij, sumeret Cochl. x ter in die, tepidè.

Die

Die 14to, Ægroti conditio penè eadem: nisi quòd aliquanto magis delirabat. Immiscui itaque singulis Bolis Camphoræ grana aliquot, & Cætera continuanda jussi.

Die 15to, Pustulæ Miliares tandem emissæ, Spiritus Animales elevarunt. Attamen Tremores Musculique Convulsivi iidem manebant; & Delirium potiùs videbatur exacerbari. Cùm autem id fieri ex eruptione Pustularum nimis tardâ ac rarâ existimarem; Antimonium Diaphoreticum (cujus efficaciam, tum ad Pustulas expellendas, tum ad sedanda Deliria expertus sum) sequenti modo præscripsi.

℞ *Antimonii Diaphoret.* ℈j. *Conserv. Lactuc.* ʒß. *Syr. Paralyss. q. s. Mf. f.* Bolus sumendus è Cochleari. Potûs pectoralis, superbibendo Haustus ejusdem. Post horas quinque Bolum cum Castoreo & Croco sumendum jussi, atq; ut alternis vicibus repetantur. Et ut injiciatur Gargarismus ope Syringæ sæpe in die: quia lingua, Antimonii Diaphoretici usu, frequenter viscido humore inficitur.

Vesperi

Vesperi uberiùs altiúsque extabant Pustulæ; aliáque Symptomata mitiora sunt, Delirio solo excepto. Quare & prohibui Volatilia, Antimonium autem Diaphoreticum quinta quaque hora, cum Decocto pectorali repetendum mandavi; & Gargarismatis Julapiúque usum continuandum.

Die 16to, Pustulæ erant adhuc crebriores, eæque majores quam quæ primò pullulabant. Longè etiam leviùs Delirium per intervalla. Ideóque censui optimum fore, ut Ægrotus persistat in ultimò præscriptorum usu. Quoniam tamen Tremores, Motusq; Convulsivi, non obstante Pustularum eruptione, ex aliquâ parte manebant; Vesicatoria Brachiis internis applicanda jussi.

Vesperi, omnia penè, ut tempore matutino. Excepto Delirio, quod fit adhuc mitius. Ex causæ nempe metastasi, à Cerebro in Brachia. Nam Motus Convulsivi intensiores fuere. Quare & ultimò præscripta judicavi continuanda.

Die

Die 17mo, Puſtulæ numeroſiores auctioréſque erant. Motus tamen Convulſivi, reliquáque Symptomata prope eadem. Tuſſis autem ac languor aliquanto graviores. Quare & antea præſcriptis addidi Aq. Theriacal. Cochl. j, in Spirituum deliquiis; & uſum ſeq. Apozematis.

℞ *Decoct. Pectoral* ℔ij, *Syr. Croci* ℥j, *Mſ. ſumat Haſtum frequenter.*

Vesperi, Tuſſis Spirituumque defectus fuere leviores: Ideóque ultimò præſcripta continuanda imperavi.

Die 18vo, omnia ut die præcedente vidi, eadémque remedia curavi repetenda.

Post horas autem aliquot elapſas à meo diſceſſu, iterum accerſor. Motus enim Convulſivi aucti fuerunt ex improviſo, Spirituſque magis defecerunt. Exinde verò nil metuebam; Puſtulæ enim copioſiſſimæ enatæ, Motuſque aucti Convulſivi, Delirium mitigarunt. Præſcripſi tamen *Pulv. de gutt. cum Sem. Pæoniæ, & hauſtum ex Aq. Card. bened.* ℥iij, *Croci* ℈ſs, *Syr. Caryoph.* ʒij.

Eodem

Eodem die, paulo post horas, mentio ad me occurrit, qui aiebat, Ægrotum brevi moriturum. Quem cùm revisi, laborantem insperis Motibus Convulsivis, iisque gravioribus. Sed extendo Delirium fuit citius. Et prædixi illius matri, similes Motus repetitos iri donec à Delirio perfectè liberaretur. Et ut prædixi, à proximè sequente Paroxysmo, omnino evanuit; & tam Animi quàm membrorum quies restituta fuit. Cæterùm tamen ne prædicta Symptomata noverentur; sequens Apozema (sæpissimè in Adultis, præcipuè autem infantibus expertum) præscripsi.

℞ *Ungulæ Alcis rasæ* ℥j, *Sem. Papav. Viol. Querc. an.* ʒiij, *Rasur. Cran. Humani* ʒbs. *Coqu. leniter in Aq. font. q. s. ad ibiss. Colaturæ adde Syr. Pæon. comp.* ʒiij. *M. f. Apozema. Sumat Cochl.* x *frequenter.* Jussi etiam manuum volas pedúmque plantas Oleo succini illinendas; succum Rad. Paralys. tempore Paroxysmi Naribus attrahendum; sumendumque Bolum sequentem.

℞ *Conf.*

℞ *Conf. Anthos, Pulv. è Chel. Cancr. comp. an.* ℈j, *Castorei gr.* vi, *Syr. Papav. comp. q. f. Mf. f.* Bolus sumendus è Julapio antea præscripto. Et ne prædicta, si forsan repeterentur, Symptomata, tandem in Apoplexiam vel Convulsionem generalem terminarent; addidi Antimonium Diaphoreticum, ad Pustulas Miliares adhuc numerosius, altiusque expellendas. Et ad seri sanguinis morbifici extrahendas reliquias, Vesicatoria Femoribus applicanda justi.

Die 19na, Pustulæ copiosissimæ ad tantam crevere molem, ut latæ unguis medietatem æquarent, ut Ægroti verbis utar. Delirio deinde, Motibusque Convulsivis profligatis, manuum duntaxat Tremor, corporis debilitas, spiritumque aliqualis languor superstites fuere. Bolí itaque & Antimonii Diaphoretici loco, justi Pulv. è Chel. Cancr. comp. ℈j, cum Julapio antea præscripto sexta quaque hora sumendum, ad leniter continuandam Diaphoresin. Ut in languoribus, Aqua Theriacalis usurpetur: in potum ordinarium Apozema Antepilepticum.

cum. Et ad linguam, adhuc quodammodo affectam, Gargarisma.

Die 20mo, omnia in eodem loco ac in die præcedente stabant. Excipe id tantum, quòd Pustulæ videbantur, paulò minus turgescere. Mandavi itaque ut Antimonium Diaphoreticum Pulvísque è Chel. Cancr. compositus, alternis vicibus sumerentur. Et Gargarismatis, Julapii, & Apozematis ultimò præscripti in usu persisteret.

Die 21mo, Pustulæ versus siccitatem declinabant. Apozema tamen, cum Pulv. de Lap. Goens. & Pulv. de gutt. censui continuandum. Nec non Gargarisma cum Mucilagine, ad linguam nondum ab immunditie omnino liberam.

Vespere, calorem linguæ sensit, & internum, sine sudore. Præscripsi itaque Margaritarum pp. ℈j, singulis dosibus Pulveris jam in usu addendum. Et ex hausto potûs ordinarii Spir. C. C. gutt. xx, secundâ vel tertiâ quâque horâ sumerentur, donec lenem Diaphoresin excitaverint.

Diebus

Diebus 22° & 23°, cùm omnia optata viderim, noviſſimè præſcripta decrevi repetenda.

Die 24°, cùm internus calor uſq; perſtiterit, Pulverem jam in uſu ſuaſi continuandum. Et in languoribus, Sal. Vol. Oleoſ. cum Spir. C. C. ex hauſtu potûs ordinarii ſumendum.

Diebus 25to & 26to, reliqua omittendo, ſolummodo Sal. Vol. Oleoſ. ex potu ordinario ſumend. juſſi. Et Julapium ſequens ad languores, ſi fortè acciderint, in promptu habendum.

℞ *Aq. Ceraſ. nigr.* ℥viij, *Scordii compoſ. Saxon. frigid. an.* ℥ij, *Pæon. comp. & Syr. Pæon. comp. an.* ℥j *Mſ.* Et ſic tandem Æger perfectè convaluit.

Hiſtoria

Historiâ Febris Miliaris ex Opii usu desinentis in Apoplexiam.

AUGUSTI 14to 1697, evocatus sum ad D. *Thom. Western*, in Vico *Thames-street* dicto, cui D. *Lancashire* erat Pharmacopœus.

VIR ille habitu obeso gravabatur, & Plethorâ. Magno Capite, buccinata facie, brevique Collo præditus. Unde & quocunque morbo antea laboraverat, Caput ei semper doluit, & delirabat. Ante dies aliquot, lavavit Pedes; & cùm amicis liberè comedit. Postea verò, de Nausea & Ægritudine, cum Calore & Frigore irregulariter recurrentibus, Spirituumque languore & oppressione pectoris cum suspiriis querebatur. Nec Aqua quædam Cordialis quam sponte sumpsit, Ægritudinem levavit.

CUM prædicto die illum visitaverim, Pulsus erat frequens & debilis; Nausea & Ægritudo, nihilo mitiores. Cum Calore & Frigore, vicibus alternis

ternis, ſed duratione incertis, Spirituum defectus, Pectoríſque maxima oppreſſio cum ſuſpiriis. Nec ſine quâdam perturbatione, quoties ſomnus irrepere incepit. Quibus omnibus ritè perpenſis, imprimis Hauſtulum ſequentem præſcripſi.

℞ *Salis Vitriol. Vomit.* ʒiß, *Ex Aq. Jugland. comp. ſumatur.* Et in languoribus bibat Julapii ſequentis hauſtum. ℞ *Aq. Menth,* ʒx, *Epid.* ʒiß, *Syr. de Menth.* ʒj. *Miſ. f. Julapium.*

Die 5to, Nauſea & Ægritudo minores ſunt. Idem verò languor, eadem Pectoris oppreſſio, & Ægroti dormituri perturbatio. Pulſus adhuc frequens & debilis. Manuum caluere volæ, minimè ſuperiora. Urina ſanorum ſimilis; Calórq; internus ſentitur abſque ſiti. Ex quibus Symptomatis, novi Febrem adeſſe Miliarem. Ut itaque lenem excitarem Diaphoreſin, proprióque potu illam fovendo, Symptomatis prædictis obſiſterem, ſequentia præſcripſi.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* gr. xxv, *Syr. Caryoph. q. ſ. Miſ. f.* Bolus

è Julapio antea præscripto sumendus sexta quaque hora.

℞ *Decoct. Hord.* ℔ß, addendo inter coquendum Cochinellæ ʒj. Colaturæ adde *Syr. Caryoph. & Viol. an.* ʒj, *Mſ. f. Apozema.* Sumat hauſtum per intervalla.

Vespere, omnia vidi emendatiora. Ideóque Bolum ad ʒß augendum & continuandum præscripsi. Ut persisteret in usu Apozematis; & in languoribus, cum Salis Volat. Oleosi gutt. xx, vel Aq. Theriacal. Cochl. ij. At si remissior fuerit Diaphoresis, loco Salis Vol. Oleos. Spir. C. C. gutt. xx sumeret. Et quoniam Patientis amici, eundem narrabant in nullo Morbo tamdiu à Delirio fuisse liberum, hoc itaque præcavendo, Vesicatorium Nuchæ, & Emplastra suppedalia applicanda præscripsi.

Die 6to manè, cùm omnia eadem ac die præcedente viderim, jussi antea præscripta continuanda.

Vespere, quædam in pejorem partem inclinabant. Paucula enim verba locutus est ineptè; & cum Nauseâ singultiebat. Præscripsi itaque

que Empl. Stomachic. Magiſtral. cum Caranna, Taccamahacca, & Ol. Cinamomi, regioni ventriculi applicandum; & Poſſetum Salviâ & ſemine Anethi alteratum: utpote in ſingultu à me probatum & expertum, pro potu ordinario.

Die 7mo, minus ſingultiebat; poſt duas tréſve ſedes, à Delirio omnino liberabatur; Puſtulæque Miliares ſuper Pectore emicuere.

Hodie, Ægroti Amici, alium Medicum, mihi addiderunt Collegam. Is ſedes, ne Puſtularum eruptioni obſtarent, cohiberi voluit; ideóque Aſtringentia ex Diaſcordio & ſimilibus quamprimum adhiberi. Ego verò, ſumendo argumentum à materiæ morbificæ Colluvie, nempe tum ad puſtulas replendas, tum ad ſedes ſufficiente, ſuaſi contrarium. Allegavi etiam, exempli loco, fœminam quandam generoſam, quæ à Diarrhæâ, errore quodam ſuppreſſâ, indéque morboſâ materiâ, ex partibus inferioribus in Cerebrum irruente, Paucas poſt horas obiit. Et in noſtro Patiente, ſcilicet, obeſo habitu, brevíq;

cervice, & eâ ratione ad Apoplexiam proclivi; multò magis humorum Metaſtaſin, nos cavere inſtabam debuiſſe. Attamen, ut in hâc re mediam ineamus viam, aſſenſum haud difficilem præbui. Præſcripſimus itaque Bolum ex Margaritar. & Corallior. pp. an. gr. xv, Salis Abſinth. gr. vij, Syr. Caryoph. q. ſ. Et ut bibat Decoctum album, Cochinellâ concoctâ, & Aq. Cinamom. Hord. alteratum, inſtar potûs ordinarii. Ut Emplaſtrum ex Galbano Umbilico applicetur; ut & mucilagine Aq. Roſarum extracta, os madefiat.

Vespere, Diarrhæa multo mitior fuit. Sed aliquanto plus delirabat Æger; fortè à ſedibus rarioribus. Neque à ſingultu omnino abſtinuit. His animadverſis, addidimus antea præſcriptis, Emplaſtra Veſicatoria Brachiis internis applicanda. Emplaſtra etiam ſubpedalia, & Poſſetum alteratum, ut à me antea præſcriptum.

Die 8vo, tertius Medicus ad conſultandum vocatus ſuam opinionem de ſedibus neceſſariò ſupprimendis, ſtatim propoſuit. Dixítque aliàs impoſſibile

poſſibile fore (ut ipſius verbis utar) Puſtulas emitti. E contra Medicorum prior, atque egomet objecimus, materiæ morbificæ abundantiam, & Delirium aliáque periculoſa Symptomata, ex illius Metaſtaſi metuenda: Sed fruſtra. Ille itaque ſequentia præſcripſit.

℞ *Theriac. Androm.* ʒß, *Pulv. e Chel. Cancror. comp. Spec. Confect. de Hyacinth. an.* gr. xij, *Syr. Cydon. q. ſ. Mſ. f.* Bolus ſumendus è Julapii ſeq. Cochl. j. ſuperbibendo Julapii dimidium quam primum, reliquum poſt horam vel primam ſedem.

℞ *Aq. Cinam. Hord. Menth. an.* ʒij, *Epidem.* ʒj, *Syr. e Mecon.* ʒß, *Diaſcordii* ʒj, *Mſ.* Et Emplaſtra Veſicatoria tibiis applicanda.

Collega primò vocatus illi aſſenſit de Bolo ſumendo; ſed Julapium conſtanter reprobavit. Nihilominus ambo Medicamenta (circa nonam matutinam præſcripta) ſumpta ſunt.

Circa tertiam vel quartam pomeridianam iterum convenimus. Intelleximűſque patientem ſtatim à ſuppreſſis ſedibus in Apolexiam incidiſſe.

Quem etiam, Puſtulis Miliaribus in univerſum deletis, ſenſibus orbum vidimus. Quare & Veſicatoria Capiti & Carpis quamprimum applicanda juſſimus, Sternutatorium è Flor. Lilii conv. inſufflandum, & ſequentia ſumenda.

℞ *Salis Vol. Oleoſ. Tinct. Caſtorei, ſp. Lavend. comp. an.* ʒij, *Mſ.* Sumat frequenter gutt. xxx circiter, ex hauſtulo Julapii ſeq.

℞ *Aq. Meliſſ. Rutæ an.* ʒiiij, *Paon. comp.* ʒjß, *Spir. Lavend. comp.* ʒiij, *Tinct. Caſtor.* ʒj, *Syr. Paon. comp.* ʒj, *Mſ. f.* Julapium ut ſupra ſumendum. Sed incaſſum omnia: Nam paucas poſt horas mortuus eſt.

Hiſtoria

Hiſtoria Febris Miliaris ex Aere frigido admiſſo Lethalis.

SEPT. 25. 1700. Evocatus ſum ad D. *Arnold*, Cereviſiarii *Weſtmonaſterienſis* uxorem. Cui obſtetricis officium præſtitit D. *Watſon*. Et Pharmacopœi, D. *Broughton*, in Vico vocato *Tuttle-ſtreet*.

ILLA antequam parturiret, dolore Colico, ventriculo, ut aiebat, quaſi onuſto, & Spirituum defectu ingemuit.

CUM die ſupra dicto primùm adiverim, Aquæ ſeroſæ, ex membranis Fœtum in Utero includentibus ſed jam diruptis, effluxerunt; & Infantis caput extra orificium Uteri internum hærebat. Nempe ex viæ anguſtiâ, capitis mole majori, Spirituum defectu, doloréque mitiori, quàm qui ad partum ſufficeret.

DE eodem Spirituum defectu, etiam poſt partum exemptum, adeò querebatur, ut aſtantes omnes illam putabant brevi morituram. Cum autem

hoc Symptoma jam idem videretur ac ante partum, idémque Pulſus; imminentis periculi nil metuens, Febrem adeſſe Miliarem palam judicavi, Puſtuláſque prædixi Miliares, tandem aliquando exituras. Ut itaque lenem Diaphoreſin conſuetâ meâ methodo excitarem, ſeq. præſcripſi.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr.. comp.* ℈j, *Caſtorei* gr. iv, *Syr. Paralyſ. q. ſ. Mſ. f.* Bolus quamprimum ſumendus e Cochl. j Julapii communis.

Die 26to, Medicus alter magni nominis de Patientis ſalute conſulitur: Quam adhuc de Spirituum defectu,& oppreſſo Pectore querentem audivimus. Ex quo præcipuè Symptomate, prædixi etiam alteri Medico, Puſtulas Miliares ſuo tempore erupturas.

Ægroti Pulſus, frequens adhuc & debilis; Calor univerſus, & ſine altemo Frigore; Urina ſanorum ſimilis; verùm à Colico dolore (forſan Alvi bis ſolutæ beneficio) libera evaſit. Ne tamen Lochia minuerentur ex Diarrhæâ, Pilulas imperavimus ſequentes ſumendas.

℞ *Ca-*

℞ *Caſtorei* gr. vi, *Aſæ Fœtid.* gr. xij, *Laud. Lond.* gr. j. *Syr. Atripl. q. ſ. Mſ. f. Pilul.* n° vj. Sumat ij urgente Alvo, & deinceps quartâ quaque horâ. Sumantur autem e Cochl. j, ſequentis Julapii ſuperbib. hauſtulum ejuſdem.

℞ *Aq. Ceraſ.* nigr. ℥viij, *Cinam. Hord.* ℥iv, *Epidem.* ℥x, *Margar.* pp. ℥j, *Sacchar. albiſſ. q. ſ. Mſ. f. Julap.* ſumendum ut ſupra præſcriptum eſt, & in languoribus.

Die 27°, Ægrotum in eodem ſtatu, quo die præcedente vidimus. Exceptâ leviori quadam cordis palpitatione. Juſſimus itaque ut perſiſtat in uſu Pilularum cum Julapio, ſumátque gutt. xx Salis Volat. Oleoſ. in hauſtu potûs ordinarii, & in languoribus prædictum Julapium.

Die 28, Puſtulis Miliaribus jam in conſpectum eminentibus, Spiritus minus defecerunt, mitiora ſuſpiria, minor oppreſſio. Rectè, etiam effluebant Lochia, & Alvus mediocriter ſoluta fuit. Conſulimus itaq; Pilulas ſine Laudano ſextâ quaque horâ ſumendas. Mater verò puerperæ, mortem ex Diarrhæa perti-

pertimescens obnixè rogabat sisteretur. Et ut videamur ex aliquâ parte ad ejus mentem accedere, mandavimus sequentis Julapii usum.

℞ *Aq. Menth.* ℥xij, *Epid.* ℥ß, *Confection. Fracast.* ℥j, *Syr. de Mecon. & de Menth. an.* ℥ß *Mſ. f. Julap.* de quo sumat Cochl. iv urgente Diarrhæa. Et ut persistat in usu salis Vol. Oleos. & Julapii perlati.

Die 29no, Ægrotam visitantes, intelleximus admodum timuisse matrem ob Diarrhæam, & illi multò largiùs quàm à nobis concessum est, de Julapio præbuisse. Sedésque exindè, primò inspissatas fuisse, postea omnino suppressas. Unde & palpitatio, pectorisq; oppressio, majores subsecutæ sunt. Quapropter & sequentia censuimus sumenda.

℞ *Croci* ℈ß. *Sumatur e Cochl.* j *Aq. Lactis superbib. Cochl.* v. *Sumat etiam Tinct. Croci gutt.* xx. *ex haustulo Aq. Lactis sæpe.* Usu etiam Croci, ad cordis palpitationem, fluxum Lochiorum, Spirituum defectum, Pustuláſque Miliares altiùs emittendas, respectum habuimus. Demúmque persistat

fiſtat in uſu Pilularum ſine Laudano, & Julapii in languoribus. Et matris importunitati cedentes, præſcripſimus etiam Julap. cum Diaſcordio in promptu habendum: dicebat enim mater, ſe id velle. Ægrotæ etiam percontanti, an ſemet in lecto erigere, & ventilabro uti liceat, necne? Aſſenſus eſt alter Medicus. Atque etiam, ut in ſe collectis cortinis, pateat lectus; ignísque extrueretur vel nullus vel duntaxat parvulus. Interim, mihi ab illa quærenti, an ex Aere frigido, Collo vel Pectori admiſſo, quicquam mali ſentiret? Reſpondet, ſemet exinde Spirituum defectum Pectoríſq; oppreſſionem ſenſiſſe. Quamobrem illam obnixè rogavi, ut toto illo die calido utatur regimine; eóque potiùs, quòd ille eſſet dies Febris Lactei. Ne ceſſante Diaphoreſi, Puſtulæ Miliares retrocederent. Sed à noſtro diſceſſu, ſibi Aerem admiſit, Puſtulæque Miliares ſubitò occultabantur. Unde materiæ morbificæ in cerebrum facta eſt Metaſtaſis, ſtatímque ægra ſenſibus orbata eſt.

Cum eventus meæ reſponderet prognoſi, ſeorſum vocatus ſum: ſed jam nullum vidi præſcribendi locum.

Ex hiſce duabus Hiſtoriis clarè conſtat, Febrem Miliarem, cum Symptomatis mitioribus incipientem; ex minimò errore fatalem ſæpe exitum habere.

Hiſtoria Febris Miliaris, ubi quoddam Animi Deliquium maximè mirabile, ſupra biduum erat continuatum.

Sept. 12. 1697. Advocatus ſum ad D. *Hall*, ad Inſigne Leopardi in *Blackman-ſtreet* propè Divi Georgii Templum habitantem, nono poſt partum die. Cui Pharmacopœus D. *Bynn*, & obſtetrix D. *Cretier*, in Vico *Abchurch-lane* vulgò dicto.

Hæc puerpera annum agebat trigeſimum octavum; & ſextum jam partum enixa eſt, Conſtitutione debilis;

bilis; tam ex partu ſemper difficili, quàm dolore Colico ſæpe recurrente. Quémque nuper paſſa eſt, cum Calore & Frigore alternis, & cum oppreſſione Pectoris, Spirituúmq; languore. Quæ Symptomata, ab amicis tantummodo vapores, ut vulgò vocant, uſque ad diem quo infans baptizatus eſt, communi errore æſtimabantur. Quodiè, viſitantium multitudo adeò fuit obſtrepera, ut exinde Spiritus ejus, antea debiles, intenſè perturbabantur, & Tremore ac Motibus Convulſivis correpta eſt. Tantâque corporis inquietudine laboravit, ut maritus vix potis erat eam in lecto retinere. Donec tandem, die ſcilicet illum quo advocatus ſum præcedente, in Convulſionem univerſalem incidit, & ſummo languore jacuit quaſi penè mortua.

Die ſupradicto, cùm circa nonam matutinam Patientem viſitaturus ſim, mihi Domeſtici narrabant, maritum ejus meum adventum per nuncium inhibuiſſe: juſſiſſéque, ſi forte adſim, ne me in cubiculum admittant: putabat enim illam reverâ animam reddidiſſe.

Et

Et cùm, nolentibus illis, ægrotam adiverim, illam equidem absque pulsu, absque respiratione (ut per speculum ori & naribus appositum probavi) faciéque mortis pallidissimâ, in lecto immotam & extensam Ego & astantes conspeximus.

Nihilominus, à facto scrupulosiori de antecedentibus scrutinio, conjecturam feci, mortis similitudinem illam à materiæ morbificæ in totum genus nervosum, Metastasi proveniſſe. Nam mihi hîc in mentem id venit, quod notatu dignum est in Piscículis Tubolo vitreo inclusis & per Microscopium inspectis: in quibus, scilicet, conspícua est Sanguinis Circulatio, etiamsi mortui videantur. Prohibui itaque, ne per dies aliquot hanc ægrotam stragulis denudarent, & non ante septimanam sepeliendam. Et multâ contentione obtinui, Cucurbitulas cum Scarificatione, inter Scapulas, & Femoribus internis applicari permittant; Emplastra Vesicatoria pone Aures & super Carpis apponi; tempora & manuum volas pedúmqe plantas Oleo succini illiniri; succum Paralyseos,

lyſeos, & ex Helleboro, Salviâ, & Floribus Betonicæ Sternutatorium Pulverem, naribus alternis vicibus inſufflari; & Hauſtum ex Aq. Lact. ʒiij, Caſtor. gr. vj, Syr. Artem. ʒvj; nec non Apozema pro D. *Bullock* præſcriptum, ſi fieri poſſit, vi in os injici.

Post penè biduum, die ſcilicet 13ᶜ, circa quartam pomeridianam, miſſi ad me Domeſtici narrabant, Chirurgum, ſimul ac hanc puerperam inſpexerat, admiratione perculſus interrogâſſe, an Cucurbitulas mortuæ applicari vellent. Utcunque tamen eis morem gerens, Cucurbitulas Femoribus appoſuit; at non inter ſcapulas, adeò multùm rigebat. Veſicatoria etiam Carpis applicârunt. Cæterùm, die ſupradicto, nempe 13° veſperi, licet ne minimum reſpirabat, viſa eſt tamen parum caleſcere. Juſſi itaque Cranii humani ℈j, cum Aq. Rutæ & Syr. Artemiſiæ, ſi fieri poſſit, in os immitti.

Die tandem 14°, circa quartam matutinam, molliſſimè reſpirare, atque

que etiam deglutire incepit. Ideóque Emplaſtra Veſicatoria inter Scapulas applicanda iterum præſcripſi. Et ut gutt. xx Salis Volat. Oleoſ. ſumat ſine vehiculo. Quo facto, Puſtulæ Miliares demum in conſpectum venêre. Et in earum incrementum, ſequentia ſumenda conſului.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ʒß. Sumatur quarta quaque hora, e Cochl. j Julapii ſequentis, ſuperbibendo Cochl. iiij.

℞ *Aq. Cinam. Hord.* ʒjv, *Rutæ* ʒiij, *Pæon. comp.* ʒjß, *Sacchar. albiſſ. q. ſ. Mſ. f. Julapium.* Et ut bibat de Apozemate ex Ung. Alcis pro potu ordinario.

Die 15to, Loqui, ſeſéque movere valuit; & de dolore ex Veſicatoriis edidit querimonia. Puſtulæque Miliares ſuper Pectus pullulârunt copioſiſſimè. Ideóque antea præſcripta cenſui continuanda.

Die 16to, Puſtulæ molem acceperunt adhuc multò majorem, menſq; illi redintegrata eſt. Nec amplius oppreſſione Pectoris, aut languore, ſed

ſed ſolâ corporis imbecillitate, laboravit. Quapropter & ſequentia præſcripſi.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp. gr.* xxv, *Aq. Lact. alex.* ʒijſs, *Epidem.* ʒij, *Mſ. f.* Hauſtus ſextâ quaque horâ ſumendus.

℞ *Rad. Scorzon. Hiſp.* ʒj, *Cort. Aurant. cond.* ʒvj, *fol. Galegæ, Meliſſ. an.* Mj, *flor. Cord. an.* pj, *Sem. Card. bened.* ʒſs. *Coqu. in Aq. font. q. ſ. ad* ℔jſs. Addendo Colaturæ *Syr. Limon.* ʒj. *Mſ. f. Apozema*, de quo ſumat Hauſtum ad libitum; & in languoribus, Aq. Theriacalem.

Ægrotam adeò bene ſe habentem, abhinc uſque ad diem 19um, omiſi viſitare. Jámque ſolùm Stomachica quædam amara præſcripſi, ad acuendum appetitum. Sumeretq; poſt quartam noctem, *Sacram Tincturam*, aquáſque *Strethamenſes* die ſequente. Quo facto, in omnium admirationem perfectè convaluit. Tametſi, ut audivi, in Nate, durante Febre, nimis compreſſâ, paſſa eſt Sphacelationem. Quâ, Chirurgi ope ſanatâ, alios quinque vixit annos; tandém-

que, ut mihi ejus maritus retulit, ex dolore Colico & Convulſione eidem ſuperinductâ, è vitâ diſceſſit.

Hiſtoria Febris Miliaris in Chronicum Morbum terminantis.

JAN. 14°, 1699. evocatus ſum ad D. *Berenberg*, puerperam, tunc in plateâ *Walbrook* vulgò vocatâ habitantem. Cui ut Pharmacopœus inſerviebat D. *Baſket*. Obſtetricis autem officium præſtabat D. *Taylor* in plateâ *Pater-noſter-Row*.

QUEREBATUR, dum parturiret, de virium maximâ imbecillitate. Et poſt partum, ut aſſiſtentes mihi narrabant, tantâ oppreſſione Pectoris, cum Spirituum defectu, laboravit, ut ad trahenda ſuſpiria cogeretur. Ex illis tamen Symptomatis, nihil præter Hyſtericos vapores, ut vulgò vocant, ſuſpicatæ ſunt. Pridie autem ejus diei, quo me advocârunt, cùm mammas ad lactandum infantem denudâſſet;

nudâſſet; & ad relaxandam alvum, ſuper aquæ calefactæ vaporem ſediſſet, frigoríque multo ſenet expoſuiſſet: exinde tandem, ſpirituum anguſtiâ, reſpiratione difficili Aſthmatis convulſivi æmulâ, Tuſſique ſiccâ, adeò depreſſa fuit, ut illi mortem eſſe in propinquo exiſtimaverint.

Cum primùm illam adiverim, de prædictis affectibus, atque etiam de vigiliis querelas edidit. Pulſus illi erat frequens & debilis, & febrilis calor. Urina tamen pallida, & Lochia omnino ſuppreſſa.

Ex antecedentibus ſupra memoratis, illam Febre Miliari laborare cenſui: attamen, in principio mitiori. Quamdiu, ſcilicet, conſueto puerperarum regimine gubernaretur. Poſtquam autem, eo ipſo tempore, ut veriſimile eſt, quo Miliarium Puſtularum eruptio inſtabat, ſe irruenti frigori denudaverat: materiam morbificam, retrogrado motu Pectori interiori impactam, ſupradictum Aſthma creâſſe, conjectare licet. Nam ut in Pectore à me inſpecto, Puſtulas tunc primò

pullulantes, ita & duntaxat pauciſſimas, cernere potueram.

Statui itaque, mihi conſuetâ methodo, lenem ſudorem & continuum excitare. Et ut alia Medicamenta, convulſivo Aſtmati, reliquíſque Symptomatis, puerperíſque commoda adjungerentur. Quamobrem & ſequentia præſcripſi.

℞ *Spermatis Ceti* ℈j, *Bezoar. Orient. Croci an.* ℈ß, *Syr. Heder-terreſtr. q. ſ. Mſ. f.* Bolus ſumendus *e Cochl.* j *Aq. Lactis alex. ſuperbibendo Cochl.* x. His enim, Lochiis promovendis, Aſthmati levando, excitandis ſpiritibus, & ſudoribus magis liberis conſului. Et ut Patientem illiúſque amicis placerem, qui hanc Febrem Hyſtericum affectum æſtimârunt; aitque etiam Lochia fœliciùs continuarem, Pilulas ſequentes præſcripſi.

℞ *Caſtorei gr.* vj, *Aſæ fœtid. gr.* xij, *Syr. Pæon. comp. q. ſ. Mſ. f. Pil. n°.* vj.

Die 15°, optimè ſe habebat. Nam ex quo Bolum ſumpſerat, ſpiritus fuere elevatiores, facilior reſpiratio, renovatur effluxus Lochiorum, urina coloratior, Puſtulæque Miliares ſuper

per Pectus magis conſpicuæ. Bolum itaque die præcedente præſcriptum, cenſui repetendum. Addendo *Pulv. de gutt.* grana aliquot, ne Aſthma convulſivum recurreret. Umbilico etiam Emplaſtrum ex Taccamahacca, & Emplaſtra ſubpedalia applicanda juſſi. Et in languoribus ſumeret Hauſtum Julapii perlati. Nec non Aq. Theriacalis Cochl. ij, alternis vicibus.

VESPERE, ex leni perſiſtente ſudore, reſpiratio adhuc facilis, Puſtulæ Miliares denſiores, Spiritúſque minus defecere. Ideóque ut in uſu Bolorum antea præſcriptorum perſiſteret, duxi optimum fore. Sumeretque pro re natâ, ſucci fimi Equini in *Aq. Card. Bened.* & *Puleg.* infuſi & expreſſi. Nimirum, ut Lochiorum effluxus, volatilibus fimi particulis, excitaretur.

DIE 16°, noctem intellexi præcedentem, ſine ullo Symptomate Ægrotæ tranſiiſſe. Antequam, verò ab illâ diſceſſi, reſpiratione convulſivâ iteratâ, vires ſubitò diminutas ſentiit.

Præscripsi itaque Haustum sequentem.

℞ *Aq. Lact. alex.* ℥ij, *Epidem. Syr. Caryoph. an.* ʒij, *Lapid. Guenf. Pulv. de gutt. an.* ℈ß, *Mf. f. Haustus.* Et post horas sex, sumat etiam Bolum antea præscriptum; Pilularúmque duas, tempore intermedio.

Vesperi, sudorem, ex sumpto Haustu, universalem dimanâsse narrabant. Unde & magis extumuere Pustulæ Miliares, & Asthma diminutum est. Ideóque jussi persistere in usu ultimò præscriptorum omnium. Et ad latus, qui vultum attulerunt molestiæ, Saccharo instillarentur Olei Cort. Aurant. gutt. iij, & sumerentur libitum.

Die 17°, Cùm prædicta Symptomata debellari viderentur, antea præscripta continuari consului.

Die 18°, ex sudore intermisso renovantur Symptomata, cum Ventriculi ægritudine, & quâdam confusione, quasi Delirii prodromo, conjuncta. Quamobrem, ad restituendum sudorem, jussi ut in usu Haustûs persistat. Addendo singulis Haustibus

ſtibus Bezoar. Orient grana aliquot. Ut cùm poſſeto ſalviato, aquam Theriacalem largè ſumeret; & Emplaſtra ſubpedalia repeterentur.

VESPERI, ex ſudore copioſè renovato, iterum evanuere Symptomata. Neque exinde quicquam infirmatæ vires, ſed potiùs auctæ fuere. Etiamſi Puſtulæ quædam rubræ, & prurientes, miliaribus interſperſæ, vi ſudoris excreverint. Juſſi itaque ut in uſu Hauſtûs & Infuſi perſiſteret.

DIE 19°, Puſtulæ Miliares cœperunt exiccari, & omnia viſa ſunt verſus ſanitatem perfectam progredi; Solummodo ſpirituum diminutione exceptâ. Quapropter, & præſcripſi uſum Hauſtûs cordialis continuari.

DIE 20mo, vocatus ſum circa quintam matutinam. Quippe quòd ægrota, in difficilem reſpirationem denuò incidiſſet. Non à Puſtulis Miliaribus receſſis; cùm hæ jam antea penitus exiccatæ fuerint, Sed forſan à materiæ morbificæ quibuſdam reliquiis, viam quaſi quærentibus quà excernerentur. Nam ex tribus ſedibus ſponte ac ſubitò ſupervenientibus, Dyſpnœa

omnino evanuit, atque Ægra quam optimè convaluit.

Nihilominus, ex illius amicis, aliquis alium Medicum advocari vellet. Qui cùm adveniret, & Puſtulas Miliares, jam antea, ut dictum eſt, exiccatas, nuſquam vidit, ſed tantummodo rubras; me, quòd hanc Febrem vocaverim Miliarem, irriſit. Dixítque rubras Puſtulas, à ſolo ſudore poſſe oriri. Proindéque, juxta indicationes quas ſumpſerat claudicantes, aliquot dies præſcripſit, ſed re infectâ. Deinde alius Medicus, & poſt illum tertius, atque quartus vocatus eſt. Qui omnes, ignoti morbi curationem incautè ſuſceperunt, donec in Chronicum tandem tranſiit. Quòd ſi noverint hanc Febrem reverâ fuiſſe Miliarem, & poſt exiccatas Puſtulas Miliares, Criſin perficiendam naturæ commiſiſſent; nullus dubito, quin Morbi lætus fuiſſet exitus. Nam ab illo momento, quo Puſtulæ Miliares, etiam ſalubriter exareſci ſolent; non infrequenter obſervavi, materiæ morboſæ reliquias, vel per Inteſtina, ut in hoc caſu; vel per vias Urinarias,

as, ut in ſequenti; vel cum Lochiis per Uterum, ut in quadam D. *King*, in Vico *Fleet-ſtreet* dicto, ſpontè & fœliciter exrerminari.

Hiſtoria Febris Miliaris in Morbum Chronicum, tandemque Mortem deſinentis.

SEPT. 17°, 1709, vocatus ſum ad D. *Bateman*, D. *Bateman* equitis aurati uxorem. Hæc ante viginti ſeptimanas, in principio puerperii, dolore Colico, oppreſſione Pectoris, cum ſuſpiriis Spirituumque defectu, nec non Pulſu frequente ac debili laboravit. Ex quibus Symptomatis, Morbum Febrem eſſe Miliarem palam prædixi. Et ex uſu Diaphoreticorum, optimè ſe habere, Sibi ſuæque Matri viſa eſt. Prædicta enim Symptomata parvipenderunt. Ægrotam itaque diutius viſitare nolui. Conſului tamen, ut ſeipſam per menſem lecto

lecto affigeret, in eorum quæ præscripseram usu persisteret, & ab infantis lactatione abstineret.

Meo autem Consilio obtemperare noluit. Proindéque post quinque septimanas à partu, passa est recidivam, cum dolore Colico & Laterali, Calore & Frigore alternatim recurrentibus, oppressione Pectoris, cum suspiriis, Spirituúmque defectu. Ad Lateris dolorem, Sanguis, fuit emissus; unde & auctus languor. Et quædam suffocatio, Hysterici affectûs similis, cum suspiriis illam premebant. Quæ Symptomata, Vapores, ut vulgò loquuntur, tam Ægra quàm ejus mater æstimârunt. Cùm reverâ, à Venæsectione, Catameniorum tempore, orta sint, Nam Lochia, quæ à partu ad sextam septimanam usque duraverant, exinde subitò suppressa fuere, & deinceps ad illius è vitâ exitum.

Jamque, quòd ante exacerbationem Symptomatum magis frigesceret; Morbum putârunt, Febrem esse intermittentem: Etiamsi Pustulæ Miliares hoc tempore fuere conspicuæ,

ſpicuæ. Nihilominus, ſumpſit corticem Peruvianum ex præſcriptione Pharmacopœi. Ex quo, motum materiæ, Puſtulis adhuc magis augendis aptæ, in cutis ſuperficiem impeditum, eandémque aliò tranſmiſſam fuiſſe, minimè dubitandum eſt. Primò ſuper Femur, Tibiám, Pedémque; quem Chirurgus ſcarificabat. Deinde & ſuper Inteſtina; ubi genuit Diarrhœam. Nec non ſuper Nervos Pulmonum, ramóſque Aſperæ Arteriæ capillares; ubi Aſthma, cum Tuſſi ſputatoriâ & fœtidâ produxit. Verùm ex emiſſo è pede ſero, minimè remitior fuit Dyſpnœa.

A Junii 23°, ad 25°, Medicus præſcripſit Bolum *ex Pulv. e Chel. Cancr. compoſito, Rad. Serpent. Virg. & Caſtoreo*; *Decoctum album, Suppoſitorium, Empl. Veſicat. Nuchæ, & pedibus Cephalicum.*

Junii 25°, Corticis Peruviani Decoctum. Die 26, Corticis Peruv. Pulverem. 28°, Julapium *ex Aq. Lact.* ℥jv, *Menthæ, Cinamomi hord. an.* ℥j, *Laud. liq.* ℥j, *Conf. Fracaſt.* ℥iij, *in Diarrhœam.*

Julii 8°, *Lac Asininum cum Pulvere Margaritarum, e Chelis Cancror. simplice, & Saccharo perlato. Nec non Infusum amarum ex Absinthio Romano & Sem. Coriandri; addendo Colaturæ, Gummi Ammoniaci Aq. Pæon. comp. & mirabil. an. q. s. dissoluti* ℥j, *& Aq. Cerasor. nigr.* ℥vj.

Die 9°, Corticem Peruvianum. 16°, *Bolum ex Pulvere e Chel Cancr. comp. & Theriacâ Andromac. Et Decoctum album cum Rad. Tormentillæ.* 29°, *Infusum amarum, & Pilulas ex Pulvere Millepedum.*

Aug. 3°, *Pilulas ex Pulv. Ari comp. Myrrhæ, & Syr. Balsamico. Et Decoctum ex Cortice Sassafras, Sem. Dauci, Baccis Juniperi, Rad. Eryngii condit. & Aq. Calcis q. s. addendo Colaturæ Aq. Nephriticam.*

Die 17°, In consultatione cum alio Medico, *Pilulam Mattheusianam.* 19°, *Vesicatoria Nuchæ & Brachiis applicanda. Pilulas ex Galbano, Gum. Ammoniaco, Croco, & Opobalsamo. Et Julapium perlatum.*

Sept.

SEPT. 6°, *Enema ex Decocto albo, Theriacâ Androm, & Diascordio. Infusum amarum ex Radicib. Gentianæ Helenii, Absinth. & Marrubii foliis, Sem. Dauci & Baccar. Junip. in Aq. font. infusis, addendo Colaturæ Vinum Chalybeatum. Et Bolum ex Diascordio, Terrâ Japonicâ, & Ol. Cinamomi.*

DIE 13°, Vesicatorium parvum, cum Epispastico Unguento, ad diu continuandum Ulcus. *Pilulas ex specieb. Diambræ, Castoreo, Sale Volat. C. C. & Galbano. Et Julapium Hystericum.*

HACTENUS tres Medici magni nominis, duóque Chirurgi non incelebres Ægrotam visitarunt. Et hanc Morbi methodíque præscribendi Historiam, majori ex parte, ab Illâ illiúsque Matre, iterum advocatus accepi.

JAM tum difficili respiratione, Diarrhæâ, & manuum, artuúmque inferorum Tumore gravata est. Adeò vertiginosa & languida, ut bis uno die ne Syncope moriretur metuerant. Pulsus ei valde frequens ac debilis. Et circa meridiem, Calore, Rubore,

&

& Dyspnœâ, quotidie affectam fuisse narrabant.

Horum omnium, ferè à Morbi principio Symptomatum, tres quatuórve Causas, fuisse arbitror. Quotidianum scilicet è lecto egressum, Lactationem, Venæsectionem, & è sumptis Medicamentis, imprimis Corticem Peruvianum. Hæc enim omnia Pustularum Miliarium incrementum & durationem, certum est obstetisse, & materiam morbificam, in Pulmones, Intestina, Artúsque inferiores transtulisse.

De hoc Morbo, quòd sit immedicabilis, feci prognosin. Præcipuè, ob summam Ægrotæ imbecillitatem; & quòd Dyspnœa & Diarrhæa, contraria indicarent.

Triste confessa est, multùm pœnituisse se, me posteriùs vocatis Medicis non associatum fuisse. Præcipuè, quòd suam Sororem, in simili casu à me sanatam meminerit. Jam tamen, à me proposita Vesicatoria, nullibi apponi voluit, etiamsi Respiratio difficilis, & Vertigo exigerent. Fontanellas itaque inter scapulas aperiendas

das ſuaſi. Et in ventris Tormina Diarrhæam comitantia, Spiritum Millepedum, cujus efficaciam ſæpe expertus ſum, ex hauſtu Potûs ordinarii, ad gutt. xx bis in die ſumendum præſcripſi. Et ut ſextâ quaque horâ, Bolum ex Spermate Ceti, Pulv. e Chel. Cancr. comp. & Croco, ad Menſes movendos, lenem Diaphoreſin excitandam, Reſpirationémque allevandam, deglutiret.

Die 20°, in reditu meo à Regio apud *Windeſoriam Caſtello* viſitavi, ægrotam eamque à Vertigine omnino liberam conſpexi, ejus Spiritus haud mediocriter refectos, ventris Tormina conſopita, & ſuppreſſam Diarrhæam; ut poſtea mixturâ opiatâ non opus fuerit. Perſiſtentibus autem Dyſpnœâ, ac inferorum Artuum Tumore, & univerſâ imbecilitate indies auctâ, poſt unam atque alteram ſeptimanam obiit.

Hiſtoria

Historia Febris Miliaris cum largissimo Urinæ effluxu circa finem.

JULII 29°, 1705. D. *Lord* Lintearius, apud Cynaræ Insigne in plateâ *Cheapside* dictâ, cuique D. *Basket* erat Pharmacopœus, me ad suam Filiolam septem annos natam evocavit.

HABITUDINE erat tenuior, Temperie calidior. Spiritus illi vivaces, sed facilè dissolubiles. Diebus aliquot præcedentibus, ex Calore interno, cutis aridior fuit. Pridie hujus diei, Cancrum comedit. Ex quo noctu ægrotabat, & calore vehementi sitique correpta est. Quibus etiam Spirituum defectus, Vomitio, Pulsus frequens ac debilis, & Urina sanorum similis, accessere.

EX Morbi Antecedentibus & Symptomatis prænovi hanc Febrem fore Miliarem. Ideóque lacteo Enemate, ad primas abluendas vias injecto, pro

meo

ideo moram duxerit, lenem ac continuam Diaphoresin excitare, calidaque interim & sicca temperei diluentibus favere. Præscripsi autem sequentem in modum.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp. gr.* viij, *sumendus e Cochl.* j *Julapii sequentis, superbibendo Cochl.* ij *vel* iij.

℞ *Aq. Ceras. nigr.* ℥viij, *Epidem.* ℥ij, *Sacchari albiss. q. s. M. f. Julapium.*

Ipsis addidi Emplastra, ex Cephalico cum Euphorbio, & Pice Burgundica, subpedalia.

Die 30°, visitanti mihi narrant, Ægrotam ex Enemate, Alvum facis deposuisse; Noctemque magis placidam, quam præcedentem illi contigisse. Non habet nauseam ardorem; calorem tamen, & frigore alternis vicibus affectam fuisse, [illegible] suppressam. Et jam primum super Pectus Pustulæ Miliares in conspectum venere. Præscripsi itaque ut persisteret in usu Julapii, & ad [illegible] fovendum, [illegible] [illegible].

DIE

Die 31°. Spiritus minus oppressi sunt, & mediocriter refecti. Sed ex usu Posseti intermisso, paulò plus caluit: Pulsus frequentior, sed debilis; Pustulæ tamen Miliares, aliquanto magis sunt conspicuæ. Præscripsi itaque Pulveris e Chel. Canc. comp. gr. viij, totidémque Margaritarum præparat. alternis vicibus sumenda.

Mensis 1° Die. Pustulæ Miliares sunt tumidiusculæ, Calórque internus minor. Hinc Ægrotus paulò plus caluit; cutisque lenis Diaphoresi humectabatur. Jussi itaque post subductam Alvum ex injecto Enemate, Anthelmintica præscripta repetenda.

Die 2°, Spiritus fuere invigorati; Calórque adhuc minor, æquabilis. Consului itaque persistere in usu Margarit. ppp. cum Julapio quartâ quaque horâ. Et jussi radendum caput, Emplastrum Vesicatorium pone aures applicandum.

Die 3°, non adeò quidem externè calebat. Verùm Pustulæ Miliares aspectum habebant minus laudabilem. Censui itaque Pulverem e Chelis Can. compositum, in usum revocandum.

fuerit, singulis aquæ prædictæ hauſtulis, Spiritus C. C. gutt. iv. adderentur. Et Julapio, immisceretur Pulveris de gutt. ℈.

Die 5°. motus quievere Convulſivi, Calor fit mitior, Spiritus animales vires ſumunt, Pustulæque Miliares jam in principio declinationis ſunt. Quæ clarè indicant, mala antea memorata Symptomata, non tam a Morbo, quàm a Julapio, nimia quantitate ſumpto, provenisse. Juſſi itaque, ut in noviſſimè præſcriptorum uſu perſiſteret. Naturæ enim non imperandum, ut bene monet *Baglivus*, ſed illius monitis parendum eſt.

Die 6°. Febris adeò declinavit, ut Puſtulæ Miliares deſiccari incepe-rint. Præſcripſi tamen, ad Febrilem Calorem ſuperſtitem extinguendum, ut Lactis aquam cum Margarit. præparatis Puella affatim biberet, & Cortex Peruvianus in promptu eſſet, pro re natâ ſumendus.

Die 7°, ſummo mane advocor. Tanta enim copia, tamque ſubitò minxit Puella, ut de illâ, antequam matula afferri potuit, effluxerit Urina.

Unde

Unde pertimuit mater, ne Diabetes, & deinde mors sequerentur; ut suo nepoti accidisse aiebat. Cum reverâ, partim, ex Aq. Lactis, die præcedente liberaliùs potatâ, partim, è Pustulis Miliaribus, rum exiccatis, evenire. Quemadmodum in antea descripto casu, & in eodem Morbi tempore, materiæ morbificæ reliquiæ, ad Crisin perficiendam, per Alvum abierunt. Quod & hîc forsan accidisset, si Patientis temperies minus calida, Alvus paulò laxior, usúsque Margaritarum parcior fuisset. Et in simili casu, hujusmodi Morbi reliquiæ, per Lochia nonnunquam expelluntur; ut D. *King*, ad Trium Regum Insigne in *Ludgate-hill*, cui Pharmacopœus erat D. *Allen*, accidisse memini. Illi enim, statim à Pustulis Miliaribus penitus exiccatis, Lochia, instar Sanguinis super Carbones adusti, nigricantia, sine ullâ causâ evidenti, aut subsequente periculo, per horam integram emanârunt. Et quoties evacuatio neutriúsque prædicti generis post exiccatas Pustulas contingit; sæpe vel Calorem internis partibus hærentem,

cum pressura Spirituum, deprehendo; vel quavis levi de causa recidivam patiuntur Ægri, & nonnunquam mortem subitaneam. Vel ex materia in Artus rejecta, aut Erysipelas, aut Hydropicus dolensque Tumor, generatur.

Hæc omnia puellæ matri figillatim monstravi, quo melius eam à timore liberarem. Nihilque amplius agendum, præter virium instaurationem: vel Corticis Peruviani usu, vel Pulveris Testacei cum Lacte Asinino, cujus usus, ei antea bene cessit. Alium tamen Medicum, associari voluit. Eodem verò tempore, ipse evocor ad Nobiliss. D. *Clarendonia* comitem, ut de ejus nepote Honorabil. D. *Obrian*, consulerem. Ideo & alter Medicus sequentia solus præscripsit.

℞ *Pulv. de gutt. Lapid. Contrayerv. an. gr.* vj, *Castor. Salis Vol. C. C. an. gr.* ij, *Conf. Alkermes. sine Moscho* ℈ß, *Syr. Paeon. comp. q. s. Mf. f.* Bolus statim sumendus, & sextâ quaque horâ, solutus in Cochl. j Julapii.

℞ De-

℞ Decoct. alb. Ibj. Aq. Cinam. hord. ʒij. Sacch. albiss. q. s. M. f. Apozema pro potu ordinario.

℞ Sal. Vol. Oleos. ʒij. sumat. gutt. vj. frequenter in potu quovis ordinario.

Et applicentur Emplastra Vesicatoria Brachiis internis & inter Scapulas.

Hujus præscripti Chartulam D. *Basket* Pharmacopœus ad me misit. Quâ perlectâ, stupore quodam perculsus sum; dixique, cum minimè retrocesserint Pustulæ Miliares, sed regulariter, & sine quovis pravo Symptomate exiccarentur; me, ex Medicamentis calorificis, & à puellâ calidi temperamenti ac debilitatâ sumptis, nil meliùs quàm Febrem de novo accensam, mortémque minitantem sperare.

Neg me mea fefellit conjectura. Cùm enim circa nonam vespertinam puellam visitaverim, ut omnia, secundùm præscriptum ultimò memoratum, intellexi facta fuisse: ita & puellam ardore vehementissimo, cum siti ingente, linguáque arida, & respiratione difficili, laborantem vidi. Attamen,

men, absente altero Medico, nihil præscribere mihi visum est.

Die proximo manè, nobis unà Puellam visitantibus, narratum est, illi pessimè transisse noctem, & jam ardebat maximè, sitique valde urgente, & Dyspnœâ afflicta fuit. Et mihi interroganti alterum Medicum, qualibus indicationibus satisfeciisse propofuerat? Respondet, se, me absente, qui solus Morbi Historiam enarrare potui, Pustulas Miliares retrogradas æstimaviisse. At, cùm id fieri non posse monstraverim, habitâ consultatione, & concessit Medicus dosin diminuere, & sequentia præscribere,

℞ *Lapid. Contray. Pulv. de gutt. an. gr.* iv, *Croci, Castor. an. gr.* j, *Syr. Paon. comp. q. s. Mf. f. Bolus sumendus e Cochl.* j *Julapii.* Sumerétque ad diluendos humores, Decoctum album pro potu ordinario. Et ne ex Alvo astrictâ usúque Boli, Calor excitaretur, suppositorium præscripsimus ex Melle & Sale Gemmeo.

Die 9ª, Calor fuit remissior, liberiúsque respiravit. Præscripsimus itaque Enema ex Lacte Saccharato, Bolumque unum.

Die

Die 10°, in statu longè meliori Puellam vidimus; Symptomatis á calidis Medicamentis ortis, consopitis omnibus. Attamen ad recuperandas vires, Caloríque interni recursum prævéniendum, Pulverem præscripsimus sequentem, e Cochl. j Lactis Asinini sumendum, superbibendo ibi tepidè.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp. Margar.* pp. *an. gr.* vj. *Mſ. f. Pulvis.*

Die 21°, ut adhuc tutiùs præmuniamus puellam, ne illi febrilis Calor novarétur; consuluimus *Cort. Peruv. Pulveris* ℈ß, *e Cochl.* j *Julapii* quartâ quaque horâ sumendum; & pro re natâ, Aq. Lactis haustulum. Et ad perficiendam valetudinem, Rus adiret, ubi saniori statu semper gaudebat.

Haud multò post, audivi illam iterum malè valere, aliósque advocari Medicos. Id autem minimè me displicebat: nam sub eorum cura obiit; cùm antea, me illum curante solo, Deóque favente, tam bene illi res cesserit, ut è Febre mediocri tempore evaserit.

Historia

Historia Febris Miliaris in Mammæ Apostema terminantis.

JUNII 2°, 1699, ad Virum admodum Honorab. D. *Trevor* Communi Placitor. Justiciarii Capitalis Uxorem jam defunctam, circa suum Puerperii principium evocatus fum. Cui Pharmacopœus erat D. *Gelsthorp*; obstetrix, D. *Dodson*.

CUM gracili corpore, animum possedit tranquillum; Spiritus tamen nativos debiliores. Ante partum, in Calorem internum sæpe incidit. Postea, doluere Dorsum & Femora, ut in Puerperis solent. Et doloribus remissis, horrore correpta est; quem Febrem esse Lacteam putârunt Mulieres: tertio enim à partu die contigit.

QUONIAM tamen Spiritus deficere sensit, die prædicto vocatus fum. Cùm observaverim Symptomata, quâdam oppressione Pectoris suspiria cogente, summè dejectis Spiritibus, Capitis dolore,

lore, Pulsúque frequenti ac debili, illam laborare vidi. Urina sationum similis, Palmæ erant calidæ, Lochia effluebant, Alvúsque potius accessit ad Laxitatem. Denudato autem Pectore, inibi numeravi Pustulas Tres Miliares. E quibus, etiamsi paucissimis, satis apertè constabat, hanc Febrem esse Miliarem. Mihi autem id affirmanti, Dignissimus D. *Hambden*, aliæque astantes, vix assentiri voluerunt.

Attamen ex numero Pustularum adeò parvo, materiam ad eas fovendas aptam, aliò tendere suspicatus sum. Ut itaque earum eruptionem, leni & continua Diaphoresi promoverem, sequentem Haustum sextâ quaque horâ sumendum præscripsi.

℞ *Aq. Lact.* ℥iij, *Pæon. comp.* ℥ß, *Pulv. e Chel. Cancr. comp. gr.* xv, *Pulv. de gutt.* ℈ß, *Syr. Meliss. q. s. Mſ. ſ. Haustus.*

Pulverem è Chel. Cancrorum paulò minori quantitate præscripsi, ne motum Sanguinis magis accelerem, quàm Diaphoresi jàm excitatæ, continuandæ

tinenda par esset. Ad tendos nervos, si Pustulæ forte retrocessissent, addidi Pulv. de guttetæ cum Aquæ Lactis majori Dosi dilutente.

Præscripsi etiam ad Capitis dolorem, Emplastrum Vesicatorium inter Scapulas applicandum, & Empl. suppedalia, Et pro Alimento, ut Pullorum jus sorberet. Quod, ut magis nutritum, in hac Febre potius quàm in quavis aliâ, præsertim in naturâ debilibus, præbere soleo. Quibus & adjunxi ssq. Julapium ad libitum sumendum.

℞. *Aq. Melis.* ℥viij, *Cinnamom. bacat.* ℥iij, *Eandem* ℥j, *Succ. pectin.* ℥ij, *Mf. f. Julapium.*

Die 3°, melius se habuit, ex omni parte. Attamen ne remitteretur Diaphoresis, præscripsi Bolum sequentem.

℞. *Conf. Anth.* ʒb, *Pulv. e Gbel. Carbon. comp.* ʒß, *Syr. Melis. q. s. Mf. f.* Bolus sumendus cum Julapio.

Vespere, Febris exacerbata est primò contingentibus Symptomatis. Quibus etiam accessit, Respiratio difficilis. Nec non levior Diarrhæa, è

Lochiis

Lochiis diminutis. Nam excrementitia materia, retinebat tranſitum, ab Utero ad Inteſtina. Sedentem itaque Bolum cum Julapio ſumendum præſcripſi.

℞ *Conſ. Anch.* ʒb, *Theriacæ Andr.* ʒj, *Pulv. e Chel. Cancr. comp. Crocini.* ʒſ, *Syr. Meliſſæ q. ſ. M. f. Bolus.*

THERIACAM præſtat Diacordio, quod non ſolum moderetur Alvum, ſed & plerumque, magis lavet ſudoribus. Et omnis alius Alvum gentibus, Crocum addidi, ut uberiorem Fluxum Lochiorum, ſine attractione Glandularum Inteſtinalium, reſtituerem. Quæcunque enim Inteſtina attringunt, ſuum etiam Utero effectum imprimunt. Quod imprimis advertendum eſt, ne ex uno ſanato Symptomate, aliud generetur.

VERUNTAMEN, ne Bolus ſupradictus minus ſit efficax, ſeq. Julapium præſcripſi in promptu habendum.

℞ *Aq. Ceraſ. nigr.* ʒviij, *Cinnam. vor.* ʒiv, *Epidem.* ʒj, *Conſ. Pracaſſ.* ʒj, *Conſ. de Hyacinth. ſine ba.* ʒſ, *Syr. de Menth.* ʒj, *Mſ. f. Julap. de quo ſumat Cochl.*

iv,

iv, post sedes singulas. Ecce quid mali acciderat ex Quintæ præscripti Vitiatione Diæsis explicanda. Quæ etiam in Diarrhœa plerumque profunt, dum materiam morbificam ad exteriora revellunt.

Die 4, à sumpto Bolo Theriacali, somnum sudoremque secutos fuisse intellexi. Unde & omnia Symptomata in melioremque partem inclinârunt. Neque absque Jalapii opus erat. Præscripsi itaque Bolum cum Julapio petlato repetendum. At sine Theriaca, quòd hîc minus Calida, ad continuandam Diaphoresin viderentur sufficere. Et inefficacis Medicamenti, majore quantitate quàm par est adhibiti, exemplum habemus in Salivatione. Hanc enim sæpe, & præcipuè in debilibus, Mercurii dulcis gr. v. vel x, singulis noctibus sumpta, melius producunt, quàm ejusdem Medicamenti Tripla Dosis. Cujus etiam rei Testis est D. *Tindal* Pharmacopœus. Qui, cum hanc methodum cuidam Patienti præscripsisset, multa admiratione dixit, se nil inde expectare: nuperrimè enim Do-

ses

ſes multò majores, prædictæ Patientis Filiæ à magni nominis Chirurgo data, & vel undecim hebdomades fruſtrà continuari viderat. Verùm Mentum dulcis nimiâ quantitate ſumptus, Sanguinis motum adeò accelerat, ut materiam, quæ ex meditullio Doſi, per Glandulas Salivales ſecerni ſolet, Vomitione aut Sedibus expellat. Et notum eſt, in Melancholicis, Alvum facilius ſubduci Medicamentis Lenitivis, quàm Catharticis plerùmque fortioribus. Et paro modo, ſudor jam proſluens, Diaphoreticum Doſin augendo, vel nimis frequentem repetendo, ſæpe in ardorem deſinit.

ATTAMEN ne ad continuandum ſuderem, deeſſet materia, Apozem. ſeq. præſcripſi.

℞ *Rad. Fragar. Chelid. major. an.* ℥ß, *fol. Meliſſ. Fragar. Chelid. an.* p. ij, *Sem. Card. bened.* ℥ij, *flor. Cardiac. an.* p. ß, *Coquantur in Aq. font. q. ſ. Colaturæ* ibjß, *adde Aq. Epidem.* ℥ij, *Mſ. f. Apozema.*

VESPERI

Vesperi rediit exacerbatio, sed multo levius. Boli itaque ac Theriacalem repetendam præscripsi. Deinde, post horas sex, Bolum sine Theriaca, Et Emplastra subpectoralia applicanda.

Die 5to, Symptomata quæque vidi pejora, Pustulasque Miliares ad maturitatem propensiores. Præscripsi itaque ut in usu Boli sine Theriaca, Apozematis, et Julap. perstaret.

Quoniam tamen Dyspnœam renovari posse suspicatus sum, si exacerbationes præcedentes iterentur, donec Pustulæ exiccatæ fuerint, aliam Medicum in consultationem vocandum monui, quem Patientis Amici nominarunt. Vespere itaque convenientes, Symptomata totum illum diem fuisse leviora intelleximus. Jam verò vidimus omnia, nempe Diarrhœam, Dyspnœam, Spiritumque defectum exacerbari. Præscripsimus itaque sequentia.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp. Conf. Fracastor. aa.* ʒß, *Syr. Caryoph. q. s. Mf. f.*

Bolus

Bolus ſumendus in Cochl. j Julapii ſequentis, ſuperbibendo Cochl. v.

℞ *Aq. Ceraſ. nigr.* ℥x, *Puleg. Bryon. comp. an.* ℥ij, *Margar. pp.* ℥ij, *Sacch. albiſſ. q. ſ. Miſ. f. Julapium.*

Die 6°, manè, non obſtante Bolo, Patiens ſexies ſedem petiverat, nóxque ei inquietè tranſiit. Nec jam Exacerbatio omnino finita fuit. Juſſimus itaque Bolum continuandum, & Veſicatoria Brachiis internis applicanda. Quibus addidimus Gargariſmum ex Decocto Plantaginis cum toto, & ſeq. Enema.

℞ *Seri Lact. Vino Hiſp. ſeparati* ℥x, *Elect. e Baccis Laur.* ℥j, *Sacch. rubr.* ℥ij, *Miſ. f. Enema.*

Attamen interrogatus ſeorſum, à D. Hedges, Ægrotæ matre. Quid ad magnum illum Spirituum defectum ſit faciendum? Suáſi, ut in Aq. Lact. hauſtulo Croci ſumeret ℈ſ, & poſt aliquot horas repeteret.

Vesperi, nobis narratum eſt, Patientem omiſiſſe Bolum cum Diaſcordio. Sed Croci, ut à me præſcripti, uſu repetito, levioribus Symptomatis diem tranſegiſſe. Nam ex leni ſu-

dore, Pustulæ Miliares laudabili modo se extulerunt. A juvantibus itaque indicationem sumentes, præscripsimus Pulverem sequentem.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ʒß, *Croci Pulv. gr.* vj, *Mf. f.* Pulvis sextâ quaque horâ sumendus cum Julapio.

Die 7°, visa est optimè se habere. Alvus ei mediocriter soluta fuit; nempe longioribus intervallis, & sine virium jacturâ. Neque inde Pustulæ Miliares disparuere. Quamobrem, ut in usu alterno Boli sine Diascordio, & Pulveris ultimò præscripti cum Julapio, persisteret decrevimus.

Vesperi, Symptomata, cum difficili Respiratione & Diarrhæa, exacerbata sunt. Quare & præscripsimus Bolum cum Diascordio, & reliqua ut antea.

Die 8°, etiamsi Bolum sumpsisset cum Diascordio, haud tamen ita bene sudâsse aut dormiisse aq post Bolum Theriacalem à me præscriptum, Astantes aiebant. Magis enim inquieta fuit, & calida, difficiliúsque adhuc respi-

respirabat. Præscripsimus itaque, ut in usu Pulveris persisteret.

Vespere, videbatur novam pati exacerbationem. Ego verò ultimam pendum penitus finitam, esse censui. Loco itaque Boli Diascordiali, Theriacalem præscripsimus repetendum.

Die 9°, intelleximus, noctem præcedentem fuisse facillimam. Et jam quæque Symptomata benigna, Pustulásque Miliares & numero & mole auctas vidimus. Præscripsimus itaque in Exacerbationis intervallis, Bolum sine Diascordio aut Theriacâ sumendum. Opiata enim tempore Exacerbationis sumpta, meliùs operari, expertum habeo: præcipuè, si Vesicatoria simul applicarentur.

Die 10°, post noctem valde pacatam, Ægrotam Spirituum summo defectu, madore frigido & universali, præcipuè in manibus, fractam mirati sumus. Præscripsimus itaque Croci ℈ß ex haustulo Aq. Lact bibendum; & suppositorium ex Melle Spec. Hier. coctо intrudendum. Ut Lap. Goens. ℈j cum Croci gr. vj, sumeret sextâ quaque horâ: Hastúmque cum

Croco in languoribus & madore frigido. Nec non Apozema pectorale, cum Linctu Oleoſo, ad moderandum Tuſſiculam jam primò ortam. Ne Puſtulis ad ſiccitatem tendentibus, materiæ morbificæ reſiduum in Pulmones irrueret.

Dieus ſequentibus, nihil præter Julapium perlatum, & Crocum, in languoribus ſumendum, & Diætam Nutritiam, præſcriptum eſt. Quibus adeò vires Patientis auctæ ſunt, ut poſtea materiæ morbificæ reliquiæ, in Mammarum Glandulas tutò ſecernerentur. Verùm ad ejus imbecillitatem habitâ ratione, Pilulâ Tart. Quercet. aliquot vicibus ſumptâ, materiæ prædictæ maturationem tardare volui. Quo facto, ita bene res ceſſit ſub cura D. *Bernard* Chirurgi Regii, ut paulatim, & penè ſine dolore, Pus generetur, & paucis poſt diebus optimè convaluerit.

Veruntamen, paulò ante proximum Puerperium, narravit Medico magni nominis ſe ſub præcedente, Febre correptam fuiſſe; & ex Calore, quem ſenſit interno, timere ne ſimili-

ter

ter recurreret. Quare, ille Medicus, Sanguinis ℥x Venæsectione emittendas consuluit. Quâ factâ, ut Fœtum in Utero languidius moveri, statim sensérit; ita cùm ad partum ventum esset, adeò debilitata fuit, ut antequam illam adire potuerim, in ipso Conatu, ad excludendum Fœtum (etiamsi hîc ritè positum) necessario, supremum diem obiit.

Historia Febris Miliaris ex Frigore propè Mortalis.

SUB finem mensis Julii, 1706, vocatus sum ad Filiam D. *Smith* in Areâ *Bartholomew-close* vulgò vocatâ, statim post partum. Cui obstetricis officium præstitit D. *Summers*, & D. *Springet* Pharmacopœi.

POST partum passa est Fluxum Lochiorum, nimium; cum Pectoris oppressione maximâ Spirituúmque defectu: nec non frequenti Pulsu ac debili, manibúsque superiùs penè frigidis.

gidis. Quorum Symptomatum, cum nulla Causa, sive ad Infantem, sive Placentam, habita ratione, apparuerit: à quodam Febrili Calore, ejus Spiritus exhalante, & simul frangente Vasorum vim retinendi, pendere videbantur, Febremque Miliarem latentem monstrare. Sequentia itaque præscripsi.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ℈j, *Castor. gr.* iv, *Syr. Paralys. q. s. Mf. f. Bolus in Cochl.* j. *Julapii perlati communis sumendus, superbib. Cochl.* iv *vel* v. Id scilicet mihimet ipsi proposui, ut factâ per Diaphoresin secretione mediocri, moderer Uterinam. Nam ut Sanguinis Fermentatio aut Motus violentior, secretionem minuit: ita & altera Evacuatio alteram. Quem duplicem Aphorismum, ex multiplici meâ observatione enatum habeo. Neque adeò tuto, vel Astringentia præscripsissem, vel Opiata. Dum ex nimio Lochiorum fluxu, hoc modo diminuto; forsan & fluxûs naturalis defectus sequeretur. Cujus rei effectus, quantum metuendi sunt,

tam

tam Medici, quàm Obſtetrices bene norunt.

Meaque in hac ce conjecturæ, ſumpti Medicamenti operatio dedit Suffragium. Nam Boli uſum, ut Spirituum antea depreſſorum elevatio, ita & Lochiorum diminutio, ſecuta eſt.

Dehinc, etiamſi prænoverim, Febrem ſuam naturam brevi patefacturam; ne tamen Patientis Amici ſtudere me lucro putarent, de illâ tacens, conſului, ut in uſu Boli manè & veſperi perſiſteret, in Lecto maneret, ſeque ab omnium confortio averteret. Ut tranquilli eſſet Animi, pro Cibo forberet Pulli Gallinacei Brodium, nec non Decoctum Avenarum ex corticatarum Vinoſum; & pro potu ordinario, poſſetum Salviatum; addendo ſingulis hauſtibus, Spiritûs Cornu Cervi guttas aliquot, ſi Diaphoreſis remiſſio contigerit; & in languoribus Salis Vol. Oleoſi ſimiliter. Hoc facto, Patienti in aliquod dies valedixi.

Deinde redeunti mihi narratum eſt ab aſtantibus, mea mandata dili-

genter illam obſervâſſe, & mediocri uſam fuiſſe valetudine; Vaporibus ſolis (ut locuti ſunt) exceptis. Spirituum enim defectum, Pectúſque oppreſſum paſſa eſt, cum Vigiliis; & Animi perturbationem ex obrepente ſomno. Calore etiam & Frigore, alternis vicibus, ſed inæqualibus intervallis & præcipuè in ſudoris intermiſſione recurrentibus, affecta eſt. E quibus Symptomatis, adhuc certiùs prævidi, Puſtulas Miliares ſe tandem exhibituras.

Hujusmodi ferè ſtatum Febris retinuit, uſque ad diem Auguſti undecimum. Ubi à prandio vocatus ſum ad illam, Syncope ex improviſo correptam; quámque brevi morituram Amici æſtimârunt. Cùm illi adſim, è Lecto ſurrexiſſe intellexi, & deinde ſtatim in Syncopen incidiſſe: Nec ab eâ evaſiſſe, donec in Lectum redierit. Ego verò Puſtulas Miliares editas fuiſſe ſubolens, & ab irruente frigore retroceſſiſſe; eas equidem in denudato pectore deprehendi, ſed inter ſurgendum depreſſas.

In

In hoc casu, non ad vehementer calida censui confugiendum. Ne nimis Sanguinis accelerando motum, Pustularum uberiorem proventum magisque aspectabilem impedirem. Verùm istiusmodi potiùs elegi Medicamenta, quæ cùm mitiora sint, fœlicius excitarent Diaphoresin; & emittendo Pustulas, depressos Spiritus elevarent. Sequentem itaque in modum præscripsi.

℞ *Conf. Acetos.* ℈j, *Bezoar. Orient. Croci an.* ℈ß, *Syr. Paralys. q. s. Ms. f. Bolus sumendus e Cochl.* j *Julapii sequentis superbib. hausum ejusdem.*

℞ *Aq. Cerasor. nigr.* ℥x, *Angel. comp.* ℥jß, *Sacch. perlati q. s. Ms. f. Julap. de quo sumat hausulum ut supra, & in languoribus. Repetátque Bolum sextâ quaque horâ.*

℞ *Salis Vol. Oleos.* ℥ß, *sumat gutt.* xx, *cum potûs ordinarii hausulo aliquoties in die. Et subpedalia Emplastra applicentur.*

Die 12°, multò melius se habuit. Spiritus enim nec adeò depressi sunt, neque perturbati; Pustulæque magis confertæ, & expansæ, magisq; extumuere.

mucres. Unde eas ex frigore retrocessisse patet. Adiùm enim tantum progressum, tàmque subitaneum fecisse, minimè existimandum est. Jussi itaque ut in usu Boli & Julapii persisteret, sumeretque in languoribus Aq. Theriacal. tenuioris Cochl. ij.

Die 13°, cùm quæque viderim laudabilia, ne sæpe visitando tœdium Patienti afferrem, crearémque sumendorum odium, sequentia, usque ad diem decimum septimum, continuanda jussi.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ℈j, *Castor. gr.* iv, *Syr. Paralyf. q. f. Mf. f. Bolus sextâ quaque hor à sumendus cum Julapii perlati hauſtulo.*

℞ *Castor. gr.* vj, *Aſæ fœtid. g.* xij, *Syr. Paralyf. q. f. Mf. f. Pilulæ* n° vj, *sumat* ij, *in Intervallis, ad fluxum Lochienum continuandum.*

Die 17°, Pustulis jam exiccatis, Patiens usquequaque rectè se habuit. Excepto quodammodo frigido madore, per intervalla, recurrente. Cui ut occurrerem, prævideréq; ne quid mali, à Pustulis jam deletis accideret: jussi, ut in usu Boli dies decem

persi-

persisteret. Et si è lecto surgendo, de suo Spiritus, sentiret, statim in eundem recidebat, Bolúmque præscriptum sumeret. Quibus obtempetando præceptis, perfectè convaluit.

Historia Febris Miliaris cum Delirio maximè furioso.

MAII 24°, 1699, evocatus sum ad D. *Powell*, in plateâ *Basing-hall-street* vulgò dicta, Ancillam; cui D. *Dalton* erat Pharmacopœus.

HÆC primò Capitis Dolore, & Frigore Caloréque alternis, sed mitioribus, Rure affecta fuit. Unà cum magno Spirituum defectu, & Pectoris oppressione suspiria cogente. Quæ Symptomata, à mensibus obstructis, & exinde Vaporibus (ut vulgò loquuntur) provenire, Domestici putârunt.

CUM autem indies ingravescerent, primo meæ visitationis prædicto die, illam Pulsu frequenti ac debili, maximóque

móque languore vidi laborantem. Adeóque vehementer delirabat, ut penitus neſciverit reſponſa dare; vociferebátque, etiam in Vicinorum Moleſtiam. Unde & judicavi, hanc Febrem fore Miliarem. Sed ex omiſſo hactenus debito regimine, materiam Puſtulis generandis aptam, partim inhærere Sanguini, & ex parte Nervis impelli.

Præscripsi itaque Enema, *ex Decoct communis pro Clyſt.* ℥viij, *Mellis Mercur.* ℥iij, *Sacchar. rubr. q. ſ. injiciendum quamprimum.* Veſicatoria etiam Carpis applicanda; & ab Enematis finitâ operatione, Bolum ſequentem ſextâ quaque hora ſumendum.

℞ *Conſ. Acetoſ.* ℥ß, *Pulv. e Chel. Cancror. comp.* ℈j, *Croci gr.* iv, *Sem. Pæon. gr.* vj, *Syr. Atripl. q. ſ. Mſ. f. Bolus in Cochl.* j *Julap. ſequentis ſumendus, ſuperbib. Cochl.* iv.

℞ *Aq. Ceraſ. nigr.* ℥viij, *Aq. Pæon. comp. Syr. Atripl. an.* ℥j, *Mſ. f. Julapium.*

Ad deobſtruendos Menſes Pilulas ſequentes præſcripſi.

℞ *Aſæ*

℞ *Asæ fœt.* [illegible] *x, Castor. gr.* v, *Sp. Aetripl. q. s. f. Pilul* vj, *Capt.* ij, *sextâ quaque* [illegible] *Bolorum usui interpositâ.*

Et in Furorem, si insomnis fuerit, ut addatur Bolo circa horam quartam matutinam sumendo, *Laud. Lond. gr.* j.

Die 25°, Pulsus ei, ut antea frequens ac debilis, perstitítque vociferare. Non autem continuò deliravit. Bolum itaque cum Laudano Amici omiserunt. Proindè & ipse Bolum sine Laudano, cum Julapio & Pilulis, continuandum præscripsi.

Vespere, paulò melior erat Morbi facies, ac matutino tempore. Cœperunt enim sudores jam effluere; pauculæque in Pectore Pustulæ Miliares pullulare. Alvus tamen, Enematis antea præscripti vim eludens, adhuc valde stricta fuit. Quamobrem & aliud jussi injiciendum.

℞ *Decoct. commun. pro Clyst.* ℥viij, *Elect. Lenit.* ℥j, *Conf. Hamech.* ℥ß, *Sacch. rubri q. s. Mf. f. Enema.*

Et ab Enematis operatione finitâ, ut sumeretur Bolus sequens.

℞ *Conf. Alkerm.* ℥ß, *Pulv. e Chel. Canor. comp.* ʒj, *Syr. Meliſſæ q. ſ. Mſ. ſ. Bolus quater quotâ quaque horâ ſumendus.*

His addidi Mucilaginem ex Semin. Cydon. & Pſyllii Decocto Hordei extractum, & Syr è Rubo Idæo edulcoratum; ſumendum Cochleatim, ſenſimque deglutiendum.

Die 26°, ab aſtantibus intellexi, ſomni paululum obrepſiſſe Patienti poſt Enema rejectum, totámque noctem continuâſſe Diaphoreſin. Plures etiam jam exiſtere Puſtulæ, & ſuſpiria fuerunt rariora. Præſcripſi itaq; Bolum repetendum.

Vesperi mihi narratum eſt, Ægrotam omnia Symptomata de novo paſſam fuiſſe, Et in vehemente ſuo Furore, ſe adeò in lecto jactâſſe, ut inde ſudores ſubſiſterent. Quos ut reſtituerem, Spirituúmque turbulentiam pacificarem; Camphoræ uſum, (in ſimili Caſu ſæpe à me expertum) cum Emulſione ſequente conſului.

℞ *Sem. Papav. albi* ʒij, *Amygd. dulc. excort.* nº xv, *Contund. cum decoct. Hord. q. ſ. affundendo deinde ejuſdem*

Decocti

Decocti ℔iij, *Edulcoretur Colatura a Saccharo albo pro potu ordinario.*

Jussi etiam ut Julapium repeteret, & Bolum cum Laudano die sequente manè.

Die 27°, dictum est, Patientem à sumpto Laudano vix quicquam dormire potuisse. Ex usu autem Camphoræ, totam noctem perstitit Diaphoresis, Pustulæque plures extitere, Jussi itaque Bolum sine Laudano continuandum.

Die 28°, Eædem Pustulæ Miliares visæ sunt incredibili constipari numero. Quæ tamen haud usque adeò profecerunt, quin Delirium vociferánsque Furor, recurrerent. Cum itaque Antimon. Diaphoretici vim, tam ad Pustulas expellendas, quàm ad compescendum Delirium, sæpe expertus sim, sequentia præscripsi.

℞ *Antimon. Diaphor. Pulv. e Chel. Cancr. comp. an.* ℈ß, *Mf. sumantur ter de die e Cochl.* j *Julap. sequentis, superbib. Cochl.* v.

℞ *Aq. Cerasi. nigr.* ℥vj, *Meliss.* ℥jv, *Epidem.* ℥ij, *Syr. Melissæ* ℥j, *Mf. f. Julap.*

Et

Et ad calorem internum ac sitim, linguámque sordidam ac siccam, præscripsi Decocti Hord. Ibij, Syr. Viol. Ziij, edulcoratas pro potu ordinario.

Die 29°, Post noctem multò quietiorem quàm antea, Pustulæ fiunt adhuc ampliores. Unde & Vociferatio & Delirium accepere temperamentum. Lingua tamen manúsque arefactæ sunt. Præscripsi itaque ut Bolo addatur Lap. Prun. ℈ß; ut bibat singulis Diebus Apozematis Ibij; & ut Empl. Vesicat. Tibiis applicarentur.

Die 30°, omnia Symptomata optabilia sunt. Quare, ut persisteret in noviſsimè præscriptorum usu ad Junii 12. consului. Tandem, circa Junii 16. præscripsi Pil. Tart. Q. ℈ß, secundâ vel tertiâ quaque nocte sumend. ad sextam vicem. Quibus sumptis, perfectè, & præter omnium Domesticorum & Visitantium expectationem, convaluit.

Historia

Hiſtoriæ Febris Miliaris cum læſâ memoriâ.

APRILIS 4°, 1701, vocatus ſum ad D. *Buller* in *Newington-Butts*, cui ut Pharmacopœus inſerviebat D. *Hunter*.

ILLE, dum Iter ad *Londinum* confecit, maximo Dorſi dolore, cum Ventriculi ægritudine, Vomitione, & Dyſuriâ, correptus eſt. Quæ Symptomata ſibi viſa ſunt ſimpliciter Nephritica. Et Medicamenta quædam huc referentia, fruſtra ſumpſit. Prædicto die ad eum acceſſi. Et quoniam Antecedentia narrando, Spirituum defectum & ſuſpiria tacuiſſet, ſequentem præſcripſi Hauſtum Emeticum.

℞ *Salis Vitrioli Vomitivi* ʒiij. *Divide in Doſes ſex. Sumantur ſingulæ ex Aq. Jugland. comp. Cochl.* j, *ſuperbibendo hauſtum poſſeti fol. Card. bened. alterati. Et Vomitione finitâ, ut ſumeret Pil. Stomach. cum Gum.* ℈ij, *ad Humorum & Vomitorii eliminandas*

reliquias, Et ad mundificandas vias Urinarias, ut die sequente manè bibat Aquæ Stretbamens. ℔ij.

Die 5°, cessabant Vomitio & Ægritudo, liberéque tam per Urinam, quàm per sedem, aqua Cathartica effluxit. Dorsi tamen perstitit Dolor; etiamsi mitiori gradu. Caloréque ac Frigore, vicibus alternis, sed inæqualibus, captus est. Pulsus etiam illi erat frequens ac debilis. Spirituúmque penuriâ, & Pectoris oppressione suspiria provocante, vexabatur. Unde conjecturam feci, hanc Febrem Miliarem esse futuram, & sequentia præscripsi.

℞ *Lapid. Goens. Pulv. de gutt. an* ℈ß. *Mf. f. Pulvis e Julapii perlati haustulo sextâ quaque horâ sumendus.*

Die 6°, Languor & suspiria leviora sunt. Cùm verò Dorsi dolor potiùs ingravesceret, præter Pulverem antea præscriptum, monui Enema ex Decocto communi & Melle Mercuriali injiciendum. Eóque rejecto, ut Pulv. e Chel. Caner. comp. ℈j ex Haustu sequenti sumeret.

℞ *Aq. Lact. alex.* ℥iij, *Epidem. Syr. de Meconio, Ol. Amygd. dulc. an.* ℥ß,

℥ß, *Mſ. ſ. Hauſtus. Demumque, ut paretur Mucilago ad emolliendam linguam.*

Die 7°, Dolor fit mitior; Spiritus autem perturbati ſunt & depreſſi: forſan ex ſumpto Syrupo è Meconio nocte præcedente. Præſcripſi itaque Emplaſtra Veſicatoria quamprimum Brachiis internis applicanda. Et ad continuandum Sudorem, Hauſtum ſequentem.

℞ *Aq. Lact. alex.* ℥üj, *Epidem.* ℥ß, *Lap. Goenſ. Pulv. de gutt. an.* ʒj, *Mſ.*

Et Spirituum defectu urgente, ut Hauſtum Julapii perlati, & Aq. Theriacal. Cochl. j, aut ij, vicibus alternis ſumeret. Et ad linguam manuſque jam pauliſper trementes, ut cum Hauſtu potûs ordinarii, Spiritûs Lavend. comp. gutt. xx capiat aliquoties in die.

Die 8°, Puſtulæ Miliares in conſpectum venêre. Ideóque multò lenior factus eſt Dorſi dolor; Spiritúſque minus defecerunt; neque adeò ſunt perturbati. Juſſi itaque ut ſumeret alternis vicibus Hauſtum ulti-

mò præscriptum, & Bolum sequentem.

℞ *Bezoar. Orient. Croci an.* ℈ß, *Syr. Paralys. q. s. Mfa f. Bolus.*

His addidi Apozema ex Aq. Hordeatæ lbij, & Syr. Viol ℥iij. Idt & Medicamentis, & Pustularum materiæ expellendæ sit vehiculum. Nec non ad Renes Viásque Urinarias abluendas. Alvúmque plerunque strictiorem, leviter rélaxandam. Et Apozematis hausti, Aq. Theriacalis aliquot Cochlearia minuscula suasi addenda.

Die 9°, auctus erat Tremor, nec sine quibusdam indiciis levioris Delirii. In quantum tamen Pustulæ, adhuc plures majorésque extiterunt, Spiritlísque fuerunt minus depressi; jussi, ut in omnium antea præscriptorum usu persisteret.

Die 10°, Symptoma, die præcunte mala, emendantur. Verum jam orta Tussis levicula, molestiam Patienti attulit. Ideòque ne materiæ morbificæ relíquiæ, Pulmonibus post Pustulas defectatas irruerent, sequentem Linctum præscripsi.

℞ *Gl. Amygd. dulc.* ʒij, *Syr. Heder. terr. Capill. Vener. an.* ʒj, *Sacch. albiss. q. l. Mf. f. Linctus.*

Et ut loco Apozematis antea præscripti, bibat sequentem Ptisanam instar potûs ordinarii.

℞ *Decoct. pectorat. deptirat. Aq. Lact. ptis. an.* ℔ij, *Mf.*

Et ut fumat sequentis mixturæ gutt. xx, cum hausta Ptisanæ in languoribus.

℞ *Tinct. Castor.* ʒij, *Salis Vol. Oleos.* ʒß, *Mf. Demumque ut in usu Hauistus & Bolorum persisteret.*

Die 11°, cùm omnia penè eadem, ac in die præcedente viderim, jussi ultimò præscripta continuanda.

Die 12°, ex noctis præcedentis vigiliis, quodammodo perturbabantur Spiritus: sed minimè defecerunt. Quoad reliqua, mediocriter etiam se Æger habuit; Pustulæque in desiccationem inclinârunt. Ne tamen Morbi reliquiæ, in Sanguinem Nervósq; transferrentur; Vesicatorium inter Scapulas præscripsi applicandum, usumque Bolorum & Julapii perlati repetendum.

Die 15°, à Febre liberabatur; exceptâ quadam Spirituum perturbatione leviculâ. Ad quam Enema repetendum jussi; Bolumque cum Julapio manè & vesperi, & in languoribus sumendum. Ne Medicamentorum usui nimis subitò desuescerem.

Die 18°, ex Pilularum quarundam Catharticarum usu, sensit se Capite multùm levari. Deinceps, etiamsi Pulmones, præcautione antea memoratâ evasere salvi; ex Morbi tamen reliquiis versus exteriora propulsis, Apostema fuit genitum; quod sub curâ D. *Hunter* brevi sanatum est.

Ex hâc Febre, licet Ægroti Memoria læsa fuit maximè; exquisitæ tamen Diætæ usu, post bimestre spatium mentis redintegrata est.

N. B. Symptoma in Febre Miliari primò sensibile, Partem antea affectam ferè semper occupare; ut in casu jam supra descripto contigit.

Historia Febris Miliaris ex sumptâ Emulsione Lethalis.

DIE 10. Sept. 1700, vocatus sum ad Virum admodum Honorab. D. *Thomam* Aurigæ uxorem, in Candelariorum Societatis Ædibus habitantem, & jam Puerperam; cuique Pharmacopœus erat D. *Hunter*.

TERTIO à partu die, febrili Horrore, Caloréque succedente, Febris Lacteæ similis, correpta est. In maximum etiam languorem, pectorisque oppressionem cum suspiriis incidit, & insomnis diem noctemque transegit. Quæ Symptomata, cùm mere Hysterica vulgò putarentur, Ægrotæ hæc, Hysterica etiam Medicamenta, sed frustra sumpsit. Quamobrem, à Dignissimâ Viro D. *Thoma Lane* Equite Aurato, cui Pastoralis manus olim inservierat, visitare illam exoratus sum. Quam cùm primò adiverim, Pulsu frequenti ac debili, perturbatis Spiritibus, oppresso Pectore, suspiriis, Caloréque interno, laborantem vidi. Et

licet Urina ejus esset saponem similis; Pulsus tamen tolerans. Quæ materia, ut Febris Miliaris mihi visa fuit indicia; ita & quædam Pustulæ, in illius deinde denudato pectore conspicuæ, hanc meam conjecturam comprobarunt. Præscripsi itaque secundum meam usitatam Methodum Pulverem sequentem sextâ quaque hora sumendum.

℞ *Pulv. e Chelis Cancr. rubr.* ℈ j, *Croci* ℈ ß, *Mſ. ſ. Pulvis.*

Die 11°, Pustulæ Miliares, minimum in modum constipabantur. Unde & nox Patienti transiit placidissimè. Spirituúmque perturbatio, & suspiria sueta mediocria. Præscripsi itaque ut in Pulveris & Julapii usu, tuturum perstiteret; sumeréque in languoribus Spir. C. C. guttas aliquot in potu ordinario.

Die 12°, Pustularum Eruptio, fuit adhuc magis conspicua; sanguore & oppressione Pectoris jam derelictis. Nam præter calorem intensum vix quicquam mali sensit. Fortasse autem præstitit iste Calor, quòd Æger dibuerit, vel nondum, vel non satis potaviſſet.

ruissem. Absoque Lactis Aquam alexiteriam simplicem pro ordinario bibendam præscripsi. Et ad finem Aquæ Theriacalis aliquot Cochleana in haustu ejusdem: ad servandum inter potum & medicamenta æquilibrium. Præcipuè, si vel languor & oppressio recurrerent, vel remitteretur Diaphoresis. Demum, ut Vesicatoria Brachiis internis applicarentur. Tam ad Pustulas feliciùs ampliandas, quàm ad mala quæcunque Accidentia avertenda.

Die 18°, & 19°, cùm eadem esset Morbi facies, ultimò præscripta censui repetenda.

Die 17°, ex usu Aq. Lactis intermisso, invasit Ægrotam levem Dysuriam. Statim itaque D. *Hunter* Pharmacopœus, eoque absente, alter, accersitus est. Qui dum solummodo Dysuriam præ oculis haberet; Emulsionis libram bibendam misit. A cujus usu statim subsitit Diaphoresis, maximâque oppressione & Dyspnœâ prehensa fuit. Tandem & me vocârunt. Sed antequam illam adiverim, de eâ condemnatum est, & brevi obiit.

Ex

Ex Historiâ jam supra descriptâ patet, quàm maximum periculum in hâc Febre, ab errore, etiam minimo, pendere potest.

Historia Febris Miliaris cum Ulcere, Calculoque Renum.

FEBR. 27°, 1707, vocatus sum ad D. Cous, in Vico *Monk-lane* vulgò dicto, jam Puerperam; cui D. *Hunter* ut Pharmacopœus ministravit.

ANNOS aliquot, sinistri Lateris dolorem sustinuerat. Quem à Splene genuum plerique ob id æstimavunt, quòd prope partum Lienis anticam, latus occupare videretur. Cùm sinistra Renis antica pars esset revera affecta.

Ex Morbo Nephritico, totum Ægrotæ genus Nervosum, imbecillitatem aliquam vitæ contraxerat. In Pyalismum, frequentes incidere solebat. Ex per bimestre spatium ante partum pasta est intensus Calorem.

Qui,

Quæ, (ut aliæ mensis) sanguine, & præcipuè in Gravidis paulò ante partum, Febrem Miliarem præcedit. Tandem, sine obstetricis ope, fœtum enixa est.

Post dies aliquot, dolorem primò sensit in sinistro Latere, deinde in dextro cum horrore. Postea calore & frigore alternis, sed inæqualibus Intervallis, vexabatur.

Dum quo illam primò visitavi, Pulsus ei erat frequens ac debilis; lingua subalba & humida, ferè sanguis similis: quemadmodum & Urina, sed sine sedimento. Calor & Frigus irregulares habuere vices. In dorso manebat Calor erat mediocris, dum Palmæ ferverent. Ut ab illâ dormiturâ avulsus fomnus; ita & Spiritus ejus tumultuariâ quadam perturbatione commoti sunt. His etiam succrevit Anxietas, palpitatio Cordis, Dyspnœa irregulariter repetita, maximèque oppressa cum suspiriis, accessere. Nonnunquam item tremuere manus: Ita à Paralismo omnino suppresso, Loquelisque passim affluentibus, tum deliravit, tum motibus Convulsivis leviori-

bus

bus correpta fuit. A quibus Symptomatis, Febrem hanc esse censui Miliarem. Et præcipuè, à Spirituum defectu, & Pectoris oppressione cum suspiriis; mihi, hujus Febris signis Pathognomonicis. Et à Dyspnœâ, Tremore, & Debilitate, Febrem præcedentibus, periculosam esse intellexi.

DUPLICEM itaque præ oculis habui indicationem. Scilicet, excitare Diaphoresim, & ad Symptomata sigillatim respicere.

UT priori satisfacerem, & ad Lochia restituenda, Dyspnœamque levandam, Bolum sequentem præscripsi.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp. Sperm. Ceti an.* ʒj. *Castor. gr.* iv, *Syr. e Mecon. q. s. Mf. f. Bolus cum Julapii sequentis haustu sextâ quaque horâ sumendus.*

℞ *Aq. Cerasor. nigr.* ʒx, *Bryon. compt.* ʒiß, *Sacch. albiss. q. s. Mf. f. Julapium, de quo sumat haustum ut supra & in languoribus.*

PORRO, ad Dyspnœam, materiámque morbificam minuendum, & Caput

put defendendum, Veſicatorium Nuchæ applicandum juſſi.

AD renovandum autem Ptyaliſmum, Sanguinémque diluendum, eóque modo Puſtularum egreſſum promovendum, & ne Dyſuria ex Empl. Veſicatorio contingeret, ſequens Apozema præſcripſi.

℞ *Decocti Pector.* ℔ij ß, *Aq. Pæon. comp.* ℥ij ß, *Syr. de Alth. Jujubin. an* ℥j, *Mſ. f. Apozema, de quo ſumat hauſtum frequenter.*

ET ad promovendam Diaphoreſim, ut Sp. Corn. C. gutt. xx hauſtui Apozematis adderentur.

DEINDE, ad Lateris dolorem lenlendum, Hauſtum ſequentem, cum Pulv. e Chel. Cancror. comp. ℈j, ſumendum præſcripſi.

℞ *Aq. Meliſſ.* ℥ij, *Bryon. comp. Syr. de Mecon. Ol. Amygd. dulc. an.* ℥ß. *Mſ. f. Hauſtus.*

ET quo melius reſtitueretur Ptyaliſmus, quoddam Gargariſma, à patiente antea probatum, permiſi uſurpandum.

AD hæc, omni loquacitate, & Viſitantium turbâ Ægrotæ interdixi. Ut

ſi

si insomnis fuerit, saltem tranquillitate frueretur. Quasi etiam, ut potentum salvirem & calidiorem affatim biberet, ut taforem interdum minuendum, motusque producendam Diaphoresin.

Die 28°, dolor Lateris multò fuit remissior; & jam quietè jacuit, etiamsi non sine somno præterlisset. Caput etiam patatius, & Respiratio facilior. Pulsus tamen frequens adhuc & debilis; at cum motu magis æquabili. Quin & palpitatio Cordis, Tremorque perstitere, & Convulsivorum Motuum quædam specimina. Lenis tamen jam orta fuit & universalis Diaphoresis. Calor item externus magis regularis, & in manu ubique sui similis. Lingua & Urina eædem ac die præcedente. Et quamvis pectus adhuc fuerit oppressum, spiritusque defecerint; rariora tamen trahebat suspiria. Quibus omnibus perpensis sequentia præscripsi.

℞ *Pulv. e Chel. Cancr. comp.* ℈j, *Croci, Pulv. de gutt. an.* ℈ß, *Syr. Paon. comp. q. s. Mf. f. Bolus circa tertiam pomeridianam sumendus, & deinceps*

ſeroſâ quoque horâ, cum Julapii ſequentis in manſulo.

℞ *Aq. Ceraſ. nigr.* ℥x, *Paeon. comp.* ℥ſs, *Sacch. albiſſ. q. ſ. M. ſ. Julap.*

Et ut Apozema antea præſcriptum continuaretur.

Cum verò Cubicularia, mihi jam diſceſſuro, ſubmiſſiori voce fuiſſet allocuta: contigit ut Ægrota putaret illam dixiſſe, ſe brevi fore maniacam. Quod ei adeò perturbavit animum, ut paulò poſt in delirium (à quo ex primo meo præſcripto hùc uſque immunis fuerat) de novo inciderit. Pharmacopœus itaque miſſus eſt indicare mihi, quòd Domino *Couts* gratum foret, ſi Medicum, jam à multis annis ſibi ſuiſque ordinarium, meis aſſociarem conſiliis: ut ſi forſan aliò fuerim avocatus, ille in promptu eſſet.

Vesperi convenimus. Et ſtatim à conſultatione initâ, iſte Medicus, primariam Indicationem pro continuanda Diaphoreſi flocci faciens; Medicamentis valdè caloriſicis opus eſſe urget. Quibus à me rejectis, ſequentia præſcripſimus.

℞ *Lapid.*

℞ *Lapid. Goenſ.* ℈ß, *Oculor* [illegible]
pp. ℈j, *Cruc*[illegible], [illegible]
Paon. comp. q. ſ. Mſ. ſ. Bolus [illegible]
na ſubmiſcebatur [illegible] *Julapp. ſequentis ſuperbib. Cochl.*

℞ *Aq. Meliſſ.* ℥vij, *Puleg.* [illegible]
℥ij, *Ocul. Cancr.* pp. *Margar.* pp. *an.* ℈ij, *Saccharat. Meliſſ. q. ſ. Mſ. ſ. Julapium.*

Et ut applicentur [illegible] Epiſ-
paſtica ſequentis.

Martii 18. nobis [illegible] eſt, Patientem hoc præcedente ſomnem fuiſſe; & jam inquietudine, calore, & delirio laborare videmus: Medicamentum enim Sudoríficum, Diluéntſque omiſſa fuere. Propoſui itaque Antimonii Diaphoretici [illegible] Medicamenti, ſcilicet, ad Puſtulas Miliares excitandas, nec non ad levandum delirium, à me ſæpiſſimè probati. Ille verò, poſtquam diu renixus eſt, tandemque ſibi aſſenſit, convenítque inter nos ſequentia præſcribere.

℞ *Antimon. Diaphor.* ℈j. *Lap. Goenſ. gr.* xij, *Caſtorei grana aliquot, Syr. Caryophil. q. ſ. Mſ. ſ. Bolus ſextâ*

ratum

ratum obtinuimus, eorum Medicamenta, ad Spiritus, ut aiebat, exhilarandos, [illegible] disceptationem, cum alienissimè animo adesset, ipsum, ut per se iterum rei experimentum daret, [illegible] Pharmacopœum Gabelchouerum monui, ut horum Cardiacorum effectum accuratissimè notaret. Hic vero sequentia præscripsit.

℞ Conf. Alkerm. fine ether. ʒij, Pulv. e Chel. Cancr. comp. Lapid. Contrayerv. an. gr. xij, Bezoard. gr. vj, Camph. gr. iij, Sacch. Corall. q. s. M. f. bolus jumentis quinta quaque hora, superbib. Julep. seq. cochl. ij.

℞ Aq. Alexiph. Lond. alexet. an. ʒiv, Scordii comp. ʒij, Bryon. comp. ʒij, Vinegar. pp. ʒiv, Sacch. alb. q. s. M. f. Julepum, jumentis ut supra præscriptum est, & pro libita in [illegible].

Die 4. nobis narratum est, Aegrotæ noctem valde inquietè transisse. Ita ut præ anxia quadam ægritudine, sudores calidi per totum corpus ei effusi sint, & ut aleveravit pedissequa) linteа mordere cogeretur. Ad hæc, maximâ oppressione & Dyspnœâ, mo-

tibiales. Genua fuis magnis & frequentibus arcuatis affecta fuit. Quæ omnia, Pulsus frequentissimus & Vespertinus comitabatur.

EGRI AM prædicta dolet, quoad quantitatem, non adeò calorifica videatur. Cum tamen brevioribus Intervallis ab Agonia jam & antehac ad febrilem effervescentiam proclivi; fuisset, & ubi suo proprio Morbo fuit affectus; minor dosis, instar majoris, valere potuit.

CHIRURGUM, illic alter Medicus, cum adconsultandum accessissemus, à me quæsivit, quid esset eundem faciendum? Ego verò respondere haud dubitavi, locum consultandi dari nullum, nec quidem speranda. Ille verò à sudoribus salutem promisit. E contra, eos ex Agonia & Morbi Veneno esse oriri colliquativos, adnotavi. Demum, post quædam alia hinc illic objecta, sequentia præscripta sunt.

APPLICENTUR, Empl. Vesicat. amplum & acrius Femoribus internis. Et repetantur subpedalia.

℞ Bezoar. Orient. ʒj, Antimon. Diaphoret. gr. xij, Cont. Alcherm. sive ocul. ℈ß, Sac. Gangraph. q. s. M. f. Bolus quamprimum sumendus, superinsulapii ultimò præscripti. Cochl. iv.

℞ Tinct. Castor. ʒij, Cant. gutt. xvj, in haustu potus exhibenda.

℞ Decoct. ubi ibid. Ag. Cinam. bord. ʒvj, Sacchar. alb. ℈j. M. pro potu adhibendo.

Sed adhuc non parata erant Medicamenta, Ægroca hæc mortua est.

IN dissecto Cadavere, Intestina, ut sæpe solent, flatibus valde distenta vidimus, & illorum vasa capillaria Sanguine referta. Majora verò, & præcipuè in peritonei internâ superficie, stagnante Sanguine quasi nigricantia, Gangrænæ similitudinem præ se ferebant: scilicet, circa dextrum Latus, ubi nuper Ægra de dolore maximè querebatur. Nam antea, Latus præcipuè sinistrum ei doluit. Ideòque sinistri Renis Parenchyma conspeximus absumptum, Tunicásque pure plenas, & Calculo magno, cum quibusdam parvulis in infima & antica

parte

parte ponitur. Ren dexter videbatur fere sanus, & similiter Hepar, atque Uterus. Vesica vero Fellea, Bile nigerrima, & subnavis Lapillis differta erat.

Ex his patet, dolorem diuturnum, in recensione Symptomatum memoratum, a multis Renis Calculo, Hecticam autem Intemperiem, ab Ulcere, & forsan a Vesicæ Felleæ Lapillis, Bilis, exitum præcludentibus pendere. Dolorémque recentem in Regione dextra, a stagnante sanguine. Qualem Dolorem, hoc est, Recentem, in aliis etiam Cadaveribus Sanguinis Stagnationi conjunctum, semper comperi.

JUNII 15, 1705, vocatus fum ad Dominam *Beck*, D. *Beck* Mercatoris celebris Uxorem, quæ tum temporis, apud *Hampsteadum* commorata erat, cuique D. *Sherwood* erat Pharmacopœus. Hæc, cum antea perfecta valetudine usa fuisset, 13° die suæ, dolore dorsi vehementi, cum oppressione pectoris, atque alvi sufpiriis, Spirituumque defectu, correpta est. Ex quibus Symptomatis, Febris Miliaris signis Pathognomonicis, novi hanc esse hujus generis, Pustulasque Miliares se brevi exhibituras prædixi. Et de expectandis Variolis feci etiam conjecturam: eo magis probabilem, quòd tum temporis longè latèque grassabantur. Consului itaque illam, ad Visitationes facilitandas, in *Londinum* deferri. Et ut rutius suum iter perficeret, *Pulverem ex Bezoar. Orient. & Pulv. e Chel. Cancr. comp. an.* ℈j *sumendum præscripsi.*

DIE

Die 16. Variolæ cum Pustulis Miliaribus interstitis emicuere. Præscripsi itaque Pulv. e Gland. Caber. comp. ℈j, cum Julapii Perlaei communis hausculo, sextâ quaque horâ sumendum. Ad prævertendam Diarrhœam, Dysenteriamque, tum decoctum album, tum reliqua alterantia victûs habenda. Quibus suam profecto fuisse Pustularum Miliarium Variolarumque eruptionem emutandæ, esse aliquam, aut melius linguæ nisi fuisse, non liberi possit. Prædictus Adjungens Cargaritus, ut ejusmodi Variolas ita Exanthemata nuncupabo.

Die 17. Pustulæ Miliares & Variolæ numerosiùs erubuere, Capite, Gutture, Thorace, Ventriculo, Regna bene se habebat. Oppressio etiam, & defectus Spirituum fuere minores. Tantum insomnis erat, ut Febres Miliari correpti solent. Sitis itaque ut in omnium die præcedente prescriptorum usu perstitit.

Vesperi, paulum delitabat. Non à Pustularum Miliarium aut Variolarum paucitate, satis enim erant numerosæ;

Pectoris oppreſſione, Spirituumque

quaque hora. Eo fine, ut ex dosibus

℞ Aq.

℞ Aq. Cinnam. ℥ij, Theriacal. ʒiij, Confection. Hyacinthi ʒj, Syr. de Meconio ʒiß. M. f. Haustus.

Die 20°, omnia in eodem statu perdurarunt Symptomata. Jussi itaque ut in usu mixturæ pectoralis antea præscriptæ quartâ quaque horâ persisteret. Et in usu Apozematis, Julapii, & Gargarismatis.

Vespere, cùm eadem videretur Morbi facies, eadem quæ prius præscripta continuanda. Et ut Julapii sequentis haustum sumeret in languoribus.

℞ Aq. Meliss. ℥x, Paon. comp. Ejusdem an. ʒiß, Syr. Paon. comp. q. s. M. f. Julapium.

Die 21°, Ægra ferè eadem ac antea. Id tantum jam querebatur, totum Corpus vehementer prurire. Præscripsi itaque ut in usu omnium persisteret. Præcipuè, mixturæ pectoralis, ne inquietudine ex pruritu, pateret frigori, eóque Pustulæ Miliares rodederent.

Vespere, cùm in eodem statu fuisset ac matutino tempore; visum est omnia jubere continuari. Eò potiùs, quòd

quod ex usu Arteriarum pectoris Gargarismatique frequente adhibe, Salivationem (ut in Variolis accidit) & Cornels solet, imò videtur. Hinque patet cur multi circa diem 8 Morbi principio undecimum morian-tur. Nimirum quod nimis parce ad diluendum attenuandumque sanguinem, & materiam in Salivationem præparandam biberint. Unde & oneri succumbit Natura, fatalem subit Tumor, cum gravissima Dyspnœa, quæcunque expectorantia eludente: demumque ex Alvo semper laxis soluta, vel membrum emuncto, subito mortem obeunt. Calida quoque Medicamenta, à multis præscripta, Dyspnœam siccitatemque Gutturis & Linguæ inferendo, simili Epilogo præludunt. Semper itaque sicque ab initio, & per totum progressum Morbi, diluentia præscribo, Nec Cerevisiam tenuem pane tosto alteratam prohibeo; nisi Ægritudo, vel nausea, Vomitio, vel Diarrhæa contraindicaverint.

In difficili Respiratione, & ubi Salivatione maximè opus est, indicationes

ones

ctes nec Medicamentis valde calidis quidquam agendum. Cæterum si forsan non constante eorum usu, Patientes evadant, viribus Naturæ referendum est Partium emunctionem, Quæ ita satis bene promoverit, & Salivationem, diluentia. Calida autem Medicamenta sanguinis accelerando motum, humores inflammant. Errant Fomentatio & Secessus contemporanea nullo modo conjungunt. Cujus rei exemplum nuperrime vidi singulare in Domino *Hatsell*, cui Pharmacopœa erat D. *Lancasbire*. Is etenim, cum mali moris variolis laboraret, & ex sumpta Tinctura Croci vel Confect. Alkermes tantum potuit dosi, Febris vehementius accendebatur, rosacea fuit oculos Sanguineorum Margaritas, & similia cum diluentibus præscribere. Quorum beneficio, Ægrotum ex orci faucibus eripuisse sanavi. Sed ad historiam præ manibus jam redeo.

Ord. 22°. mulierem generosam Mulierem, cujus hic casum narro, nocte præcedente vix dormisse. Multum de Calore interno querebatur, pallu-

itque

scriptum

scriptum repetendum repetendum.
Et post singulas sedes, quarum sumi
Cochl. Sancti Cochl. ut habendi; ad-
dendumque Decoctum album. Et ad
alia Symptomata, ut sunt in promptu
Manifesta & Germanissima; necnon
Apozema pectorale spiritu sulphuris
leniter acidulatum.

Die 3tio mutatum ch. Febrem re-
tulit acutam, intensorem fuisse. Fa-
ciei Maculosae, sed hae minus dense
natae. Ad haec, perstitit Diarrhoea,
cessere spiritus, respiravit difficil-
ius, & Salivatio declinavit. Quibus
Symptomatis, ultimo praescripta me-
thodo occurrendum censui. Addendo
Oxymelitis fusilis Cochl. j. Aq.
Cinam. hord. dilutum. Et ut Pulv.
e Chelis Cancror. comp. Apozematis-
que pectoralis in usu perseveraret, cum
Spiritus Corn. Cerv. gutt. xvj. in singulis
hausti bus Apozematis. Et in Diar-
rhoea, roborantem cum Confect. Fra-
cast. statim & post singulas sedes su-
mendam jussi.

Vespere facilius respirabat. Ve-
rum ex sumpto Oxymelite fusilico,
aliquoties vomuerat. Julapii itaque

sequen-

ſequentis hauſtulo urgebatur ſomnu bibendum præſcripſi.

℞ *Aq. Menth. ℥ij, Paon. ſimp. ℥ij, Spir. Menthæ gtt. x, Syr. Menth. ℥ij, Miſt. Julapium.*

Die 25ᵗᵃ, natum eſt Phænomenum nocte præcedente calore febrili valde accenſo gravatam fuiſſe; nec non Delirio, Reſpiratione difficili, & Diarrhœa. Minimè autem modo Paroxyſmi regularis. Variolas enim ubique nigricantes, quaſi Gangrænâ tactas, apparuiſſe. Ar cum meæ accederem, Symptomata hæc vidi maximè diminuta, & Vomitio penitus ſuppreſſa. Ad Trachęæ autem, quam nunc paſſa eſt, ſtrangulationem, Pilulas ſequentes ſumendas curavi.

℞ *Caſtor. gr. vj, Aſæ fœtid. gr. xij, Syr. Paralyſ. ℈ ß, M. f. Pil. nº vj.* Ex quibus perſiſteret in uſu ultimò præſcripſerim.

Vespere, Exacerbatio febrilis, cum Vigiliis, Delirio, Dyſpnœâ, Sedibus, Motibuſque Convulſivis, fuit repetita. Emplaſtra itaque ſubpedalia Veſicatoriam inter Scapulas, Bolúmque cum Julapio ſequentem præſcripſi.

℞ *Sper-*

℞ Aquarum Cati, Paſtor. & Chel. Cancr. comp. aa. ℥j, Laud. Lond. gr. j, Syr. Paralyſ. q. ſ. Miſ. ſ. Bolus ſumendus ſtatim, ſubinde bibendo Julap. ſeq. Cochl. iv, de quarta per intervalla.

℞ Aq. Fontan. ℥x, Paeon. comp. ℥iſs, Sacchar. albi q. ſ. Miſ. ſ. Julapium. Ut perſiſtat in uſu Apozematis paſtoralis, & mixtura cum confect. Fracaſt. pro re nata.

Die 26ſo, intellexi noctu Ægram perturbatam fuiſſe inquietudine & delirio, nec non ſedibus, ſpirituum defectu, ſed ſine ſuffocatione. Imperavi itaque ut in uſu ultimò præſcriptorum perſiſteret.

Vespere, caloris exacerbatio renovatur. Miſſus autem deliravit, ſedéſque paulò ſtrictæ ſunt. Præſcripſi itaque omnia continuanda; & urgente Delirio, Veſicatoria Brachiis applicanda.

Die 27mo, relatum eſt, noctem Ægrotam placidè ſuſtinuiſſe. Nam ex vacuatis febre deliravit cum vociferatione. Quamobrem & Curatrix, præſcripta Veſicatoria appoſuit. Et ex veſicis apertis, tam Febris quàm De-

Arium multùm levabatur. Jubilaque ut Tinctura Corticis Peruviani in promta esset. Interim, ad suam solandam, ex Lactis Aquam elicuit, Sacchare edulcoratam biberet, & perstiterat in usu reliquorum præscriptorum pro re nata.

Observavimus ejus post apertas Vesicas Ptyalismum excitatas, Salivationem fuisse redintegratam, & ad diem hinc usque quartum perstitisse. Unde constat, in Variolis, durante Salivatione, Medicamenta calida minimè ad vem esse, nisi magnum aliquod Symptoma indicaverint, & jam tum multùm ea debeve esse dilutissima.

Eodem die circa Meridiem ad Patientem accedens, vidi illum, Inquietudine, Delirio, Dyspnœa, Suffocatione, Sedibusque immorigeris, Calorem solummodo sensi, ipsemet; ibius, qui Febri Miliari, vel Corticis Peruviani in Febre intermittente præpropero usui succedit, non absimilem. Ad quem præscripsi Margar. pp. Dj, quinta quaque hora sumendum: cujus efficaciam, ad hujusmodi calorem extin-

extinguendum, frequenter expertus sum.

Vesperæ, Febrilis Caloris erat expers, nondum tamen Alvus subsistit. Vòlui itaque ut sumeret Pulverem in forma Boli, quo in Ventriculo & Intestinis diutiùs maneret, transirétque meliùs in venas. Et ut Decoctum album Mixturámque ex Conf. Fracast. &c. in promptu haberet.

Die 28°, minus caluit, sedésque pauciores sunt. Nec recurrere reliqua mala Symptomata. Præscripsi itaque ut in usu Decocti alibi, Bolis; cum Julapio sextâ quaque horâ persisteret.

Vesperæ, in eodem statu erat laudabili quo manè. Ne tamen à Vesicarum Ulceribus, nimis citò deficcatis, morbificæ materiæ pars supereffet, jussi Vesicatoria pone Aures applicanda. Scilicet, ut Cathartici vicem explerent, donec Purgatio per Alvum foret tempestiva. Et ut Julapii & Decocti alibi usus continuaretur.

Die 29°, similiter ut pridie, se habuit. Quemadmodum & diebus 30°, & 31°. Quapropter & sumi, ut in usu Pilularum ex Asa fœtida, &c. & Julapii perstiterat. Et hoc die 31°, præscripsi Pilulas Stomachicas cum Gum. 3ij, hora somni sumendam, & mane seq. Syr. Rosacei solutivi 3j.

Augusti 1° ter quaterve Alvus laxa fuit bonis avibus.

2° Usa est Julapio & Pilulis de Asa fœtida, &c.

3°, & 4°, & deinde 5°, & 6°, Pilulas Cathartigas & Syrupum repetendo, à Morbo periculosissimo omnino convaluit.

Historia Febris Exanthematicæ, ubi Lues variolosa à principio suâ usque fuit privata.

CIRCA quintum diem Octobris 1709. Dimissi Viri D. *Gulielmi Morissoni* Armigeri Filius, sedecim annos natus, Temperie biliosus, & in ira-

jucundum aliáque Animi Pathemata facile accensus, Febre correptus est. In quâ Temperiate, ab aliquot antea hebdomadis, Febris maligna Londini grassata fuerat.

Cum primùm illum visitaverim, nulla ægra ei doluit. Neque ullâ Vomitione, aut Ventriculi Ægritudine, Emetici usum indicante, tentabatur. Pulsus erat frequens ac debilis. Et usque à Morbi principio magna loquendi difficultate, cum stupore, affectus est. Quibus accessere Tremores subsultúsque Tendinum; lingua arida & subnigra; Urina coloratior & clara, & ut plurimùm involuntariè emissa, cutísque calida & ficca.

Hac pessimorum Symptomatum apparente Syndrome, accitus est D. *D. Grew.* Præscripsimus Alexipharmica ex Serpentariæ Radice, Bezoar. &c. & paucis post diebus, maculis rubris & purpureis Ægroti cuticula, imprimis super Pectus, Crura, Tibiasque, fœdata fuit. Hæc Symptomata, aliquando paulo mitiora, dies quatuordecim prævalebant. Postea evanuere maculæ, creverunque adeo Motus Convulsivi,

vulsivi, ut Æger plures dies moribundus videretur.

Ferè in Morbi principio Emplastrum Vesicatorium carti applicandum jussimus; ex quo recollegere mentem & quodammodo bullire coepit. Deinde & in Morbi progressu, artibus universis alia post alia apponenda; imò & aliquibus renovanda. Semper enim ex siccatis Vesicarum Ulceribus, ferocius ingruebant Symptomata.

Principes, cum dies aliquot eosdem Vesperi exacerbari videremus, Corticis Peruviani tum Pulverem tum Infusum, mixtum Dosi visum est præscribere. Unde Motus Convulsivi suppressi sunt. Ægrotus tamen, cujus vires & ipsa caro absumptæ fuere (ita ut in coxâ, in quam cubabat, Sphacelismus generetur) tandem fato cessit.

Notatu non indignum est, quod Morbi decem aut duodecim ultimis diebus adeo fœtide spiraret perdurabatque Ægrotus, ut cubiculum odoratis fumigare necesse esset. Et Ego ipse, dum paulo propius illi in os meum proferre.

FINIS.

necessa reparari memorarem; solumb Aegritudine & Languore correptus, horas aliquot in proximis agris vagus actus sum; & inde rediens, Vinum Hispanicum Montanum affatim inter prandium bibere.

Dissectum est Cadaver, prima manu *D. D. Douglas*. Super Pectus, fusci coloris macularum congeries adhuc erat conspicua. In Arteriis Venisque in Abdomine magis conspicuis, nil contentum erat, præter Sanguinis, nigricantis, mediis spatiis fere omnino vacuis. Haud equidem vulgare Spectaculum. Vel quod rarius contingeret, vel ex Febribus mortuorum. Prius dissecuimus Cadavera. Etsi nunc constet, hujusmodi Cadaverum, æque ac aliorum Anatomen, haud mediocri ex usu fore. Proindeque hanc Febris, licet alterius generis, Historiam apposui; tum ut exhiberem Exemplum, ad Tractatus prioris Appendicem referendum; tum ut Alios alia hujusmodi Exempla, in communem Medicorum usum fusiorem proferre.

FINIS.

MVSEVM
BRITAN
NICVM